

TRATINČICA

LIST UČENIKA OŠ "SVETI MATEJ"

Tema broja:

**Lakše se diše.
A uz zdravstveni
odgoj učimo
i kako.**

**VIŠKOVO
SVIBANJ 2013. g.**

Riječ urednice

Dragi naši čitatelji!

Nošeni valom promjena u gotovo svakom djeliću naših života pa tako i u školskom, i u ovom broju Tratinčice pripremili smo za vas mnoštvo radova kojima smo pokušali izreći što o njima mislimo. Zato vas pozivamo na zajedničku plovidbu novim brojem našeg školskog lista. Nadamo se da ćete ga s užitkom čitati i uz to se diviti likovnom umijeću naših marljivih učenika.

Danijela Bartolović Antić

Andrea Marčić 5. a

ISSN 1332-7143 - TRATINČICA - LIST UČENIKA OŠ "SVETI MATEJ"

<i>Izdavač:</i>	Osnovna škola "Sveti Matej" Viškovo, Vozišće 13
<i>Za izdavača:</i>	ravnatelj Josip Crnić, prof.
<i>Urednica:</i>	Danijela Bartolović Antić, prof.
<i>Novinari:</i>	Sara Jelaš 8. c, Lucija Glad 8. c, Stefani Simčić 8. b, Dorian Lovrović 8. b
<i>Literarne radove odabrale:</i>	Radosna Barbalić, prof., Tatjana Makovac, prof., Danijela Bartolović Antić, prof. i učiteljice razredne nastave
<i>Crtež na naslovnici:</i>	Nikolina Kožul 8. c
<i>Fotografije:</i>	Foto Sveti Matej
<i>Tehnička obrada:</i>	uredništvo
<i>Grafička priprema i tisak:</i>	Helvetica d.o.o. Rijeka

Sadržaj

Tema broja:

Lakše se diše, a uz Zdravstveni odgoj znamo i kako	4
Dan škole 2012. (foto stranice)	5
Halubje 2012.	7
Osmaše zamijenili neki novi klinci	8
Početak nove školske godine: u sportskom duhu i uz blagoslov svetoga Mateja	9
Školska zadruga	10
Dani kruha – Kvarnerić – Dvije nove mentorice	11
Šestaši otkrivaju ljepote Trsata	12
Priča o osmašima	13
O ljubavi i HDF-u	15
Vijesti iz školske knjižnice	16
Kako uče i što rade trećaši	18
Čakavčići pul Ronjgi – Majevisa – Sreća	20
Lirske latice	21
U carstvu lutaka	41
Maškarane užance – Kiparska školica	43
Svijet tehnike	44
Globe i dobra djela	45
In Österreich	46
What do we like to read and what movies do we like?	47
Razmišljamo o ozbiljnim stvarima	48
Klub ljubitelja putovanja	51
Nebeske stranice	56
Sport	58
Eko aktivnosti	61
Učenici i njihovi mentori na natjecanjima	63

Kabinetska nastava

U drugom polugodištu započela je kabinetska nastava. Naime, nema više razrednih učionica, već svaki predmet ima svoju učionicu. Učenici od prvih do četvrtih razreda preselili su se u prostorije vrtića, tj. u staru školu pa su i fizički odvojeni od starijih učenika. Zbog ove je promjene najviše koristi imao 6.b razred koji se do drugog polugodišta morao seliti iz jedne učionice u drugu. Sa mnom se slažu brojni učenici koji također misle da je kabinetsku nastavu trebalo prije uvesti jer su mlađi učenici odvojeni od starijih pa nema mogućnosti za međusobne sukobe. Ima i onih koji su protiv takve organizacije rada u školi jer misle da je bilo bolje imati svoju učionicu i stvari ostavljati u njoj. Vidjet ćemo kako će kabinetska nastava djelovati na smanjenje sukoba na odmoru među mlađim i starijim učenicima i na kvalitetu učenja i nastave.

Antonela Ožanić 6. b

Promjena učionica

Početak drugog polugodišta školske godine 2012./2013. napokon je dugo željeni prostor vrtića konačno postao školski učionički prostor učenika i učitelja mlađih razreda. Time je riješen dugogodišnji nedostatak radnog prostora koji je utjecao na organizaciju nastave u našoj školi. Nedovoljan broj učionica bio je uzrok nezadovoljstva učenika i učitelja. Problem je bio organizacija redovne i izborne nastave jer je učenika i razrednih odjeljenja svake godine sve više, a prostor se nije povećavao. Naš razred bio je prisiljen jedan sat vjeronauka tjedno boraviti u prostoru bivšeg marendarija, tj. u blok satu njemačkog jezika morali smo se premješati iz jedne učionice u drugu. Sada je i taj problem riješen.

Kabinetska nastava ima dosta prednosti. Učionice se napokon mogu adekvatno urediti pa su prepoznatljive, materijali za rad uvijek su učiteljima pri ruci pa ne moraju više sa sobom nositi projektore, grafoskope ili računala. Tako se vodi veća briga o tehničkim pomagalicama pa će im i vijek trajanja biti duži. Istina, učiteljima se ova promjena više sviđala nego učenicima. Oni se moraju seliti, zato često zaboravljaju i gube svoje stvari. Jedino je ostala nepromijenjena buka i gužva na preuskim hodnicima. Svi znamo da hodanje školom učenicima nije jača strana jer svi češće trčimo. Žureći iz učionice u učionicu, na malom je odmoru premalo mjesta za rijeku učenika koja se slijeva hodnicima i stepenicama. Preostaje nam jedino uvježbavanje pravila kretanja desnom stranom.

Sara Jelaš 8. c

Evo što o ovoj promjeni misle učitelji i učenici:

Učitelji:

Ana Troskot, prof. njemačkog jezika:

Meni odgovara ovakav način rada jer predajem izbornu nastavu, a prije je manjkalo prostora.

Tea Varlaj, prof. engleskog jezika:

Pozitivna strana je ta što je engleski jezik napokon dobio vlastitu učionicu, ali mi se ne sviđa nered koji je nastao zbog premještanja učenika.

Marica Brala, nastavnica biologije i prirode: Mislim da je ova promjena pozitivna zato jer profesori više ne moraju sa sobom nositi karte, grafoskope i slično.

Učenici:

Antonela, 6. razred: Mislim da je prije bilo bolje zato jer je sada nastao veći nered na hodnicima nego što je prije bio.

Martina, 8. razred: Ova promjena ne odgovara učenicima. Lakše je jednom profesoru doći do trideset učenika, nego da cijeli razred ide k jednom profesoru.

Ines, 8. razred: Promjena je loša jer ima više gužve na hodnicima.

Marko, 7. razred: Mislim da je ova promjena lakša profesorima, jer ne moraju nositi svoj pribor, ali nama je teže.

Zdravstveni odgoj

Od ove jeseni u osnovnim i srednjim školama eksperimentalno se počeo provoditi zdravstveni odgoj. Puno tema zdravstvenog odgoja se i do sada obrađivalo kroz nastavu prirode i društva, prirode, biologije, tjelesne i zdravstvene kulture kao i na satovima razrednih odjela. Stoga je program zdravstvenog odgoja oblikovan na način koji uvažava sve ono što već postoji, što se pokazalo dobrim, a kao dodatne sadržaje ističe ono čemu valja posvetiti još više vremena, a za to su predviđeni satovi razrednih odjela.

Točno je određeno koliko će sati razrednih odjela biti posvećeno dodatnim sadržajima zdravstvenog odgoja i uglavnom se radi do 12 sati godišnje. Ostali sadržaji integriraju se u postojeće školske predmete.

Svrha zdravstvenog odgoja je uspješan razvoj djece i mladih kako bi stasali u zdrave, zadovoljne, uspješne, samosvjesne i odgovorne osobe.

Zdravlje je univerzalna vrijednost i temeljno ljudsko pravo te jedna od temeljnih odrednica ljudskog življenja. Ulaganje u zdravlje je ulaganje u razvoj. Jedan od načina postizanja i održavanja zdravlja je i promjena individualnog ponašanja odnosno povećanje znanja i vještina. I upravo se zdravstvenim odgojem želi postići da učenici usvoje znanja i vještine koje će im omogućiti kvalitetno življenje.

Koji su današnji najvažniji (zdravstveni) problemi djece i mladih?

- Kronične bolesti
- Problemi učenja, školovanja, zapošljavanja
- Rizična ponašanja i poremećaji u ponašanju
- Prehrambene navike i poremećaji, tjelesna (ne)aktivnost
- Poremećaji mentalnog zdravlja
- Seksualno ponašanje i reprodukcijsko zdravlje
- Zanimarivanje i zlostavljanje djece i mladih

- Mladi s posebnim potrebama
- Ozljede i sigurnost

Zdravstveni odgoj je mjera zdravstvene zaštite kojom se, razvijanjem zdravog i mijenjanjem štetnog zdravstvenog ponašanja te podučavanjem i širenjem informacija o zdravstvenim postupcima, postiže unaprijeđenje zdravlja, sprječavanje te liječenje i ublažavanje posljedica bolesti. (Pavleković G, 2001.)

Program zdravstvenog odgoja temelji se na cjelovitom poimanju zdravlja, koje obuhvaća očuvanje zdravlja i kvalitete života, humane odnose među spolovima i ljudsku spolnost, prevenciju ovisnosti, kulturu društvene komunikacije i prevenciju nasilničkog ponašanja. Upravo su to i nazivi četiriju modula u koje su podijeljeni sadržaji zdravstvenog odgoja. Ipak, moduli nisu i ne trebaju biti strogo odijeljeni pa se srodni sadržaji i ciljevi isprepliću i prožimaju.

U raspoređivanju sadržaja zdravstvenog odgoja u module i razrede vodilo se računa o specifičnostima učeničke razvojne dobi te o interesima koji se u određenoj dobi pojavljuju kod većine učenika i o problemima koji ih zaokupljaju.

Važan cilj svih modula je razvoj tolerancije, pri čemu je važno pomoći svim učenicima razviti pozitivnu sliku o sebi, ali i usvojiti važnost uvažavanja različitosti među ljudima kao temeljnu vrednotu.

Zdravstveni odgoj treba pomoći razvoju sustava vrijednosti kod mladih osoba, potaknuti razvoj empatije i osjetljivosti za potrebe drugih, no istodobno treba ukazati na neprihvatljiva ponašanja i devijantne pojave koje se ne smiju tolerirati ili ignorirati.

Pedagog: Jasna Pipinić, prof.

DAN ŠKOLE

Sportski nastupi u jutarnjim satima...

Šah

Košarka

Ništa bez nogometa

Boćanje

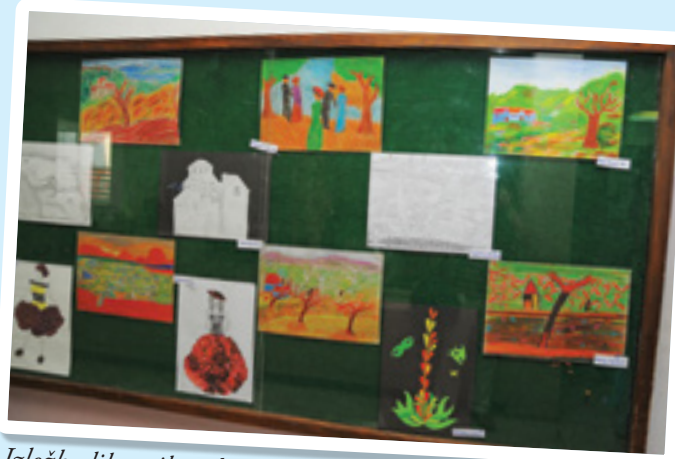

Čija je bliže

Izložbe radova...

Izložba radova zadrugara

Izložba likovnih radova

Svečana priredba poslijepodne...

Promocija školskog lista

Pjesma zbora

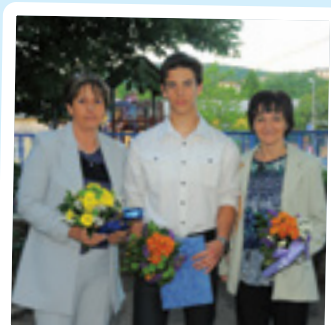
Recitacije

Igrokazi

Uspješni đaci

Nagrađeni učenici
s mentorima

Učenik generacije

U kasnijim večernjim satima...

Jubilarci u redovima učitelja

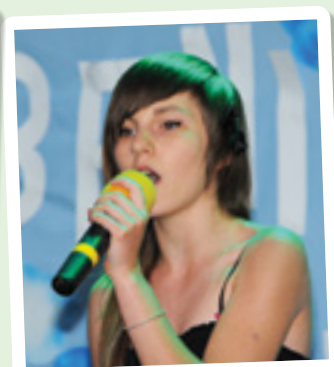
Glazbeni festival Halubje 2012.

održan u Marčeljima

Prvo mjesto
Marijeta Bujačić 8. b

Drugo mjesto
Nina Jestratijević 5. c

Osmaše zamijenili neki novi klinci

*Prigodni
program
osmaša*

*od kojih
smo se
rastali*

*Svima se
obratio
učenik
generacije
Hrvoje
Ožanić*

1.A

1.B

1.C

1.D

1.E

*Pozdravni
govor
ravnatelja
i načelnika*

Početak nove školske godine: u sportskom duhu i uz blagoslov svetoga Mateja

Hrvatski olimpijski dan

Dana 7. rujna 2012. učenici osnovne škole Sveti Matej sudjelovali su na Olimpijskom danu u gradu Rijeci. Bili smo prisutni na podizanju olimpijske zastave i prezentiranju sportova. Sudjelovalo je čak 45 učenika s voditeljicom Vali Božić. Obilazili smo sve sportove od košarke, preko tenisa, sve do vaterpola, veslanja i mnogih drugih. Sportskog duha nije falilo, a to nam je potvrdio i gradonačelnik grada Rijeke, gosp. Vojko Obersnel.

Vali Božić

Na misi

Povodom obilježavanja spomendana svetoga Mateja, zaštitnika općine Viškovo, a čije ime ponosno nosi i naša škola, bili smo na svetim misama u 7,30, 10,00 i 18,00 sati. Primili smo blagoslov za uspješan početak nove školske godine i na taj način sudjelovali u proslavi Matejne.

Vjeronučiteljice

Značajan uspjeh školske zadruge Malik

Smotra učeničkih zadruga u Bribiru

U školskoj sportskoj dvorani u Bribiru, 01. lipnja 2012. održana je Županijska smotra učeničkih zadruga Primorsko-goranske županije. Cilj svake županijske smotre je pokazati čime se učenička zadruga bavila tijekom školske godine uvažavajući pritom mnoge kriterije kao što su: program rada, ustroj i razvijenost zadruge, odabir, reprezentativnost i estetski izgled izložaka i izložbenog prostora, njegovanje baštine svoga kraja i zaštita okoliša. Naša Učenička zadruga "Malik" predstavila se slikama pročelja primorskih kuća. Cijela slika napravljena je od prirodnih materijala iz okoliša sa željom da se što orginalnije predoči primorski kraj.

Uz usmeno izlaganje o radu i ustroju zadruge, učenice Antonia Buterin i Antonela Ožanić, praktično su prikazale cijeli proces izrade slike. Po prvi put naša učenička zadruga zauzela je treće mjesto na županijskoj smotri i time se plasirala na državnu smotru.

*Jadranka Novak,
voditeljica učeničke zadruge*

Državna smotra učeničkih zadruga Republike Hrvatske

U hotelu Zora u Primoštenu od 15. do 17. listopada 2012. godine održana je XXIV. smotra učeničkih zadruga Republike Hrvatske. Pravo nastupa na državnoj smotri imaju učeničke zadruge koje su postigle najbolje rezultate na županijskim i međuzupanijskim smotrama. Osim državnoga povjerenstva u provođenju državne smotre sudjeluju i povjerenstvo za pripremu izložbe i prosudbena povjerenstva, koja imenuje državno povjerenstvo iz svojih redova. Budući da je naša učenička zadruga Malik osvojila treće mjesto na županijskoj smotri u Bribiru, plasirala se po prvi put na državnu smotru.

Svaka učenička zadruga odabrala je izložke kojima će pokazati raznovrsnost, bogatstvo i kakvoću svoga rada. Izlagači su morali izložke odabrati i postaviti prema kriterijima estetskoga izgleda i racionalne organizacije i uporabe prostora.

Našu školu predstavile su učenice Antonia Buterin i Antonela Ožanić te mentorice Irena Pilčić i voditeljica učeničke zadruge Jadranka Novak. Na našem štandu posjetitelji su mogli vidjeti slike pročelja primorskih kuća izrađenih od kamenčića i prirodnih materijala. Kroz naše slike pokušali smo dočarati ljepotu halubajskog kraja, a pritom pazeći da su svi dijelovi slike prirodni i ekološki usmjereni.

Uz usmeni prikaz rada zadruge državnom povjerenstvu učenice su prezentirale i proces izrade slika.

Zadnji dan, prilikom zatvaranja državne smotre, naše slike proglašene su Najproizvodom i zasluženo su dobile plaketu Hrvatske udruge učeničkih zadruga. Iznimno nas veseli što je naš rad primjećen i što smo svoje radove pokazale svim učeničkim zadrugama Republike Hrvatske.

*Jadranka Novak,
voditeljica učeničke zadruge*

Provjereno, ukusno i opet uspješno - Dani kruha

Dana 28.09.2012. u Rijeci je održana županijska smotra "Dani kruha - Dani zahvalnosti za plodove zemlje". Sudjelovali su: Lučić Loris, Jokić Marčelja Filip, Pomor Natalija, Marčelja Marta, Brčinović Doris i Božić Nora.

Voditeljice: Marica Brala i Vali Božić

Državna smotra "Dani kruha"

Dana 14.10.2012. u Starigradu Pakelnica održana je državna smotra "Dani kruha - Dani zahvalnosti za plodove zemlje". Sudjelovali su: Lučić Loris, Karla Lucić, Pomor Natalija, Marčelja Marta, Brčinović Doris i Božić Nora.

Voditeljice: Marica Brala i Vali Božić

Kvarnerić

Glazbeni festival "Kvarnerić" održan je 30. rujna u školskoj dvorani u 19 sati. Program su vodili Lena Stojiljković i Alen Polić. Natjecatelje je s punih tribina podržavala glasna publika. Večer se sastojala od triju dijelova. U prvom dijelu su nastupali izvođači iz udruga, potom izvođači do 12 godina i na kraju oni stariji od 12 godina. Na festivalu nisu nastupili samo natjecatelji iz Rijeke nego i iz drugih dijelova Hrvatske. Mladim izvođačima podršku su dali i poznati glazbenici kao što su grupa ENI, Alen Polić i Antonio Krištofić. Odluku o pobjedniku donijeli su navijači i publika. Pobjedu je odnijela Stella Glavić s pjesmom Kad se more jadi. Ni naši domaćini nisu ostali bez nagrade. Zvona Viškova osvojila su prvo mjesto publike pjesmom Moje primorje koju je izvela solistica Lucija Kovačević.

*Anamari Romih, Stefani Simčić 8.b
Anja Antunović, Nina Filipović 8.c*

Promocija naše dvije učiteljice

U petak 5.10.2012. na sam Svjetski dan učitelja, održana je svečana promocija mentora i savjetnika u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu gdje je promovirano 450 prosvjetara.

Odluku o promicanju u zvanju, u učitelja mentora, ministar MZOS g. Jovanović i ravnatelj AZOO g. Filipović, uručili su i našim dvijema kolegicama: učiteljici razredne nastave Sandri Mikšič i profesorici informatike Milani Jakšić.

Čestitke!

Šestaši otkrivaju ljepote Trsata

2. listopada u 9 sati šestaši su krenuli na terensku nastavu na Trsat. Na Trsatskoj gradini smo imali pet sati: Hrvatski jezik, Geografiju, Povijest, Matematiku te Vjeronauk. Na Hrvatskom jeziku smo tražili motive koje nam je nudio pogled s Gradine, na Geografiji smo rješavali zadatke vezane uz Trsat. Na Povijesti smo slušali zanimljivu priču o povijesti Trsata i Trsatske gradine, a na Matematici smo rješavanjem zadataka dolazili do novih podataka o Trsatu. Za kraj smo otišli na Vjeronauk u Crkvu Majke Božje Trsatske i upoznali malo bolje to naše poznato svetište. Nakon toga uputili smo se prema autobusu te se vratili na Viškovo.

Marija Marković 6. c

Naravno, uz učenike bile su njihove razrednice i predmetni profesori:

Hrvatski jezik

- Danijela Bartolović Antić i Tatjana Makovac,

Geografija - Indira Patljak,

Povijest - Iva Gržinčić Aurer

Matematika - Aljoša Matulić i Nataša Maričić,

Vjeronauk - Helena Doričić,

a zahvaljujući razrednici 6. b Tei Varlaj imamo većinu fotografija koje nam i zorno prikazuju kako nam je bilo na terenskoj nastavi.

TRSATSKA GRADINA

U hladno jesensko jutro gradina je bila tako čarobna. Sagrađena je od hladnog kamena po kojem se penje zeleni i tamni bršljan oko kojeg još pčelice sakupljaju posljednja zrnca peluda. Zelena trava posuta kapljicama vode obrasla je male gredice na ulazu, a drvo lovora i čempresa zaželjelo nam je mirisnu dobrodošlicu. Opojni mirisi lovora, ružmarina i lavande vladaju gradinom, a stari hrđavi topovi spavaju usmjereni prema moru. Penjući se po strmim i sklizavim stepenicama došla sam do otvorenog balkona na sjeveru gdje me je hladan vjetar pomilovao po licu. U kanjonu ispod gradine grolji Rječina. Taj zvuk ugodan uhu ometaju radovi na gradini. Gledam prema Kozali punoj visokih nebodera, a u daljini nazirem brijeg i mali dio Kastva. S desne strane se autocestom vozikaju automobili budeći uspavanu trsatsku ljepoticu. Kada sam sišla niz stepenice, popela sam se na južnu stranu gradine odakle se vide Rijeka i Kvarner. Ispod strmih zidina skrivaju se kuće koje su navukle svoje narančaste kabanice za kišu. S desne strane izdiže se dimnjak zatvorene tvornice papira. Izgledao je kao kakva topovska cijev usmjerena prema neprijatelji-ma. S lijeve strane nalazi se Crkva Sv. Jurja koja je glasno zvonila. Nad Rječinom istežu se četiri potpuno različita mosta koja spajaju istočni i zapadni dio grada: željezni i drveni, betonski i najnoviji najlakši most u čast branitelja. Pogled ide dalje prema gradu Rijeci koja nekako tiho brujni onim svojim užurbanim i poslovnim jezikom. Gledajući preko zelenog krova Hrvatskog narodnog kazališta Ivana pl. Zajca oko mi se zaustavlja na riječkom terminalu gdje metalne dizalice čekaju svoj ulov.

Do terminala nalazi se lukobran koji se uvija kao kakav napeti luk koji čeka ispaliti zadnju strijelu u prsa protivnika. Dalje se prostire modro Jadransko more u kojem počiva otok Cres poput zaustavljene lađe. S vrha Trsata vidim cijeli Kvarnerski zaljev. Na zapadu gledaju me Istra i zaobljeni vrhovi planine Učke kroz bijele oblake.

Sve je odavde tako sićušno. Osjećala sam se moćno kao div koji bi s lakoćom mogao otjerati svakoga tko bi želio uništiti ljepotu moga zavičaja. Grad je počivao tako spokojno i sigurno u naručju mora pod zaštitom trsatskog topa.

*Antonela
Ožanić 6. b*

Ekskurzija 8.a i 8.b

Učenci 8.a i 8.b razreda su bili na svojoj ekskurziji od 18.-20.10.2012. Pratile su ih njihovi razrednici Aljoša Matulić i Milana Jakšić te Edo Antić, a tjedan dana prije njih u Slavoniji su već uživali 8. c i 8. d s razrednicama Tatjanom Makovac i Katicom Androšević te Stelom Štrković u pratnji.

Slavonija

Sredinom mjeseca listopada krenuli smo na školski izlet osmih razreda u Slavoniju. Kroz prozor zamišljeno gledam ravnice, polja i brda. Šarenilo boja izmjenjuje se sa svakom sekundom. Prizori nestaju prije nego li ih stignem zapamtiti. U oči mi upadaju bijeli znakovi s mrtvačkom glavom i crvene trake uz polja. Teško je zamisliti da su tamo stradavali ljudi, prolazili tenkovi i padale bombe i granate. Rupe od metaka i sjećanja stradalih nalaze se još uvijek na svakom koraku. Koliko njih je tamo udahnuo svoj posljednji dah, ispustilo zadnji uzdah. Stižemo na Orlov put, eko gospodarstvo okruženo šumom. Isprepadan od znakova koji se nalaze na svega stotinjak metara od Osijeka gazim samo u blato. U nozdrvama mi se zadržava oštar miris životinja. Promatram kako konji jure vukući drvenu kočiju. Drvena kuća sa slamnatim krovom vraća me u prošlost. Naš ekološki raspoložen domaćin kaže da svoje malo imanje ne bi mijenjao čak ni za Francusku. Pričao nam je kako je prodao stan, uložio sve što je imao, kockao se sa srećom, no uspio je. Iako tamo svi hvale kulen, pas je ganjao dalmatinski pršut u mom sendviču. Nakon što smo se okrijepili domaćom marmeladom i sokom, sjedamo u autobus i nastavljamo put. Razgledavamo Osijek, grad kojem sam se divio na televiziji. Osunčan jesenjim suncem protegnuo se ispred mene dok su komarci nemilosrdno zujali oko mene.

Drugi dan smo obišli vukovarsku bolnicu, mjesto sjećanja. Atomsko sklonište, napravljeno u bivšoj državi, moglo je izdržati nuklearni rat i apokalipsu. Snažna željezna konstrukcija s nasutim olovom izdržala je tri mjeseca neprekidnog rata. Nailazimo na omotane figure, prikaz nijemih svjedoka. Iako su figure bez ruku, nogu i šaka, teško je zamisliti smrad trulog mesa, krvi i jecaje ranjenika. Jezivo je. Kao da će iza svakog ugla izaći duh. Gledam krevete na kat. Djeca, odrasli i osoblje proveli su tri mjeseca u mraku i mucu. Nemoguće je zamisliti kako je to bilo, zviždanje granata, ljudi koji dolaze u šok sobu... Pogledali smo dokumentarni film o Domovinskom ratu, a zatim se uputili u Vukovar. Sjetno prolazim kroz Vukovar. U jednom trenutku vodotoranj je izronio ispred mene. Simbol otpora izgleda kao babin zub, no stoji bolje i čvršće od mnogo čega. Ne ruši se samo zbog našeg ponosa. Kroz rupe u strukturi vire šipke armiranog betona, a kroz opeku se vide stepenice i ljestve koje su vodile do restorana na njegovom vrhu. Na vrhu se vijori hrvatska zastava, a ispod nje se nalazi veliki, zahrđali i propucani rezervoar vode. Dolazimo u vojarnu, a tamo se nalaze tenkovi, brodovi i avion. Kada sam ugledao vojarnu, osjećao sam se kao dijete koje još misli da je rat samo pozitivan i ne shvaća ratna stradavanja. Sjedio sam u tenku i iz puke zabave okretao ručku, no kasnije sam shvatio da sam cijelo vrijeme spuštao i podizao cijev tenka. Ostvario mi se i san, vidio sam i dotaknuo Mig 21. Avion čije sam slike gledao, znao sve specifikacije napamet i čiju sam maketu napravio, bio je ispred mene. Vozimo se prema Iloku. Posjetili smo Spomen dom Ovčaru, mjesto gdje je većina osoblja iz bolnice provela svoje zadnje dane. Iako su vrata zaglavljena da se više nikada ne mogu zatvoriti, iako stoji svijetla u sredini, iako se imena pale i gase, još je uvijek mračno.

U blizini, ni dvije minute vožnje od hangara, nalazi se mjesto gdje su svi oni i ubijeni. Tužno sam promatrao pejzaž na relaciji hangar – Ovčara jer sam znao da je to bila jedna od zadnjih slika koju su Vukovarci vidjeli.

Prolazimo cestom ukopanom u lesnu zaravninu i gledamo Dunav. Opčinjeni njegovim izgledom krećemo dalje u vinske podrumce. Pri ulasku u podrum, osjeti se miris vina i trulog drva. Gledamo bačvu od devet tisuća litara, a zatim ulazimo u nju. Čudno je kako se čovjek može provući i kroz najuži prolaz. Bačva je iznutra veća nego što izgleda, s normalnom stajaćom visinom. Unutra me hvatala panika što ako ostanemo bez zraka, što ako se bačva krene prevrtati, što ako se netko zaglavi? I drugi ulaze u bačvu, a mene već boli glava od mirisa.

Treći dan nakon doručka uslijedio je povratak kući. Krenuli smo put Đakova, točnije do velike katedrale. Sagrađio ju je Josip Juraj Strossmayer. Ta velika katedrala izgleda još ljepše iznutra nego izvana. Sagrađena je od sedam milijuna crvenih opeka. Pričali su nam o njezinoj povijesti, značajkama i o papinom grbu koji znači da papa može doći stolovati u Đakovačku katedralu. Uputili smo se prema Državnoj ergeli lipicanaca. To su ustvari crni konji koji s vremenom posijede i dobiju bijelu dlaku. Gledali smo kako se snažan i obijesan konj igra, trči i prevrće. Prošli smo kroz dio koji će nakon izgradnje dvorane za trening biti zatvoren za javnost. Naša zadnja postaja je Vrpolje, mjesto gdje je 1883. rođen najpoznatiji hrvatski kipar Ivan Meštrović. U galeriji gledam njegove radove, crteže, slike i osobne dokumente. Cijelog života je govorio da se nije nauživao dviju stvari: majčinog krila i svoje domovine. Nakon kraćeg razgledavanja uputili smo se prema Rijeci. Pred nama je bio dug put, a iza nas jedno veliko i korisno iskustvo.

Dorian Lovrović
8. b

Terenska nastava osmaša

Osmaši su u srijedu 8. svibnja uobičajenu klasičnu nastavu zamijenili zanimljivijim izvanučioničnim posjetom znanstvenim i kulturnim ustanovama u gradu Rijeci. Prvo smo posjetili Astronomske centar Rijeka gdje smo prisustvovali poučnom kvizu na čija su pitanja učenici spremno odgovarali. Zabavljajući se u kvizu naučili smo mnogo zanimljivih znanstvenih činjenica. Saznali smo da su plave zvijezde nekoliko puta toplije od crvenih iako se to logikom ne bi moglo zaključiti. Također smo saznali da je Venera druga po udaljenosti od Sunca. Nakon zanimljive prezentacije uputili smo se prema jedinom digitalnom planetariju u Hrvatskoj gdje smo pobliže upoznali svemir. Slušali smo o prozorima u svemir, tj. teleskopima poslanim izvan Zemljine orbite i njihovim svrhama. Hobbie je prvi teleskop poslan u svemir. Pomoću nekih teleskopa moguće je pratiti rođenje, razvoj i smrt zvijezda dok neki mogu pronaći najstariju svjetlost u svemiru.

Nakon toga smo se uputili u jedini informatički muzej u Hrvatskoj Peek and Poke. Voditelj nas je proveo kroz izložbu u kojoj smo vidjeli prva računala. Govorio nam je o prvom komercijalnom računalu Apple preminulog Stevena Jobsa.

Mogli smo isprobati i neke od najstarijih igrica za računala, a na katu muzeja gdje se nalaze igre s konzolama također smo pokazali svoje sposobnosti u virtualnom svijetu igara. Informatički muzej napustili smo s više znanja o računalima.

Posljednji dio naše terenske nastave bio je odlazak u kazalište gdje smo gledali mjuzikl Guslač na krovu.

Luka Skitarelić i Karlo Vesel 8. c

Guslač na krovu

Guslač na krovu je mjuzikl Jerryja Bocka nastao prema pričama Šelema Alejhama objavljenima 1864. te libretu Josepha Steina. Praizveden 1964. na Broadwayu Guslač na krovu je zajednički projekt svih ansambala riječkog kazališta: Zbora i Orkestra Opere, Hrvatske i Talijanske drame i Baleta. Često s prikazom židovskog humora ironično prikazuje priču o bezvremenskom problemu malih ljudi koji nastoje sačuvati svoju tradiciju u teškim vremenima. To je bio najdugovječniji brodvejski mjuzikl do Brilljantina.

Prikaz ruskog sela Anatevke je vrlo realističan za što se pobrinula scenografkinja Dinka Jeričević, a jedina odstupanja od realnosti na sceni su kuće s prozorima koji stalno svijetle i drvo koje je uvijek točno na sredini pozornice.

Kostimi su izrađeni prema tradicionalnoj židovskoj i ruskoj nošnji. Koreografije raznih plesova i prikaz vjenčanja oslikavaju židovsku tradiciju i ruski utjecaj. Pod vodstvom redatelja Ozrena Prohića i dirigenta Igora Vlanjčića glumački ansambl predvodili su Olivera Baljak i Bojan Šober ispričavši publici priču na rotirajućoj pozornici. A lik guslača na krovu postao je simbol opstanka jer kao što i sam mljekar Teyve u mjuziklu kaže: „Mi smo svi više-manje guslači na krovu koji pokušavaju odsvirati svoju skromnu melodiju, držeći ravnotežu na tom „krovu“, u nadi da će nas netko čuti.“

Sara Jelaš 8. c

Međunarodno istraživanje računalne i informacijske pismenosti

Nаша škola odabrana je kao predstavnik RH u ovom međunarodnom istraživanju koje je 10. travnja 2013. organizirao ICILS, Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja, a provedeno je među učenicima osmih razreda. Dvadeset osmaša odabrano je s konačnim ciljem istraživanja: unapređivanje učenja i poučavanja računalne i informacijske pismenosti. Istraživanje će analizirati razlike u razinama računalne informacijske pismenosti i korištenju računala učenika osmih razreda. To je prvo međunarodno komparativno istraživanje o pripremljenosti učenika za život u informacijskom dobu definiranoj kao sposobnost korištenja računala za istraživanje, stvaranje i komuniciranje radi učinkovitog sudjelovanja u životu kod kuće, u školi, na radnome mjestu i zajednici.

U istraživanje su bili uključeni i učitelji koji su rješavali anketni upitnik.

Zadatci su bili vezani uz program Microsoft Powerpoint. Izrađivali smo prezentacije u kojima smo pokazali osnovno znanje naučeno na informatici: rezanje i umetanje slika, mijenjanje fonta i povećavanje slova... Ispunili smo i upitnik o svojoj računalnoj pismenosti i pismenosti roditelja.

Testiranje je trajalo dva sata, a mnogi su završili prije zadanog vremena. Roditelji koji su dali suglasnost za sudjelovanje djece u ovom istraživanju kao i testirani učenici voljeli bi saznati rezultate.

Stefani Simčić 8. b

Ljubav je...

U našoj školskoj dvorani 16. listopada 2012. održana je predstava pod nazivom "Ljubav je...". Predstava traje četrdeset i pet minuta i namijenjena je učenicima petih, šestih, sedmih i osmih razreda. Zapravo je to kolaž poezije i proze u kojem glumci citiraju riječi Gundulića, Matoša, Krlež, Ujevića, Šimića, Cesarića, Paljetka, Baloga i Kušeca. U ovom susretu glumci Perica Martinović i Goran Matović govore Gundulićevu Himnu slobodi, Ujevićev izbor iz Kolajne, Šimićevu Ljubav, Cesarićev Povratak, Vočku poslije kiše, Slap, Paljetkove Miševce i mačke naglavačke... Predstava je satkana od uzbudljivih poetskih i proznih tekstova hrvatskih i stranih autora.

Baveći se vječnom zagonetkom koja se zove ljubav, odabrani autori tu duhovnu senzaciju prenose u najvrjedniji govor, govor ljubavi. Scenska igra "Ljubav je..." osmišljena je u dijaloškoj formi. Perica Martinović i Goran Matović pokušavaju odgovoriti što bi to ljubav mogla biti. Ulančavanje pjesmotvora, proznih ulomaka i anegdota te interaktivna igra glumaca i učenika ovom kazališno-poetskom činu daju posebnu uzbudljivost. Ovaj scenski susret dinamičan je kompozicija koja se razvija u dodiru s učenicima i njihovim reakcijama. Nakon predstave kratko smo intervjuirali naše glumce. Pričljivijom se pokazala, naravno, glumica!

Manda Knežević 8. b

Kako je započela vaša karijera?

Perica:

Zapravo, mi surađujemo već dugi niz godina. A započelo je kada smo oboje glumili glavnu ulogu u predstavi "Gala".

Tko vam je dao ideju za kolaž poezije i proze koju ste nam izveli?

Kada smo igrali "Galu", palo nam je napamet da bismo i mi mogli izvesti predstavu kako bismo djecu upoznali s istinskim životnim vrijednostima.

Suradujete li u još nekom projektu?

Ne, svatko radi na svojim ulogama.

Kada ste se odlučili za ovu profesiju?

Perica:

Ja sam rođena u Dubrovniku i uz sve festivale u kojima su gostovali vrhunski glumci oduvijek mi je želja bila baviti se ovim poslom.

Jeste li zbog karijere napustili rodni kraj?

Perica:

Jesam. Jedinu mogućnost da postanete glumac imate u Zagrebu, stoga sam tamo otišla.

Koji vam je lik bilo najteže glumiti?

Perica: Salvadora u "Gali".

Što biste bili da niste glumci?

Perica: Ja bih bila ribar, bilo što vezano uz more.

Goran: Ja bih bio učitelj razredne nastave.

Sara Jelaš i Lucija Glad 8. c

XIX. Hrvatski dječji festival

Na XIX. Hrvatskom dječjem festivalu pod nazivom Djeca nose svjetove na dlanu, sudjelovali su učenici OŠ "Sveti Matej" s literarnim i likovnim radovima. Likovni rad učenice Teje Tomljanović, 3. b (Balerina) uvršten je među najboljih 16 likovnih radova od ukupno pristiglih 305 likovnih radova iz 31 osnovne škole Republike Hrvatske. Rad učenice Teje Tomljanović sudjelovao je na popratnoj izložbi HDF-a Allegreto Moderato. Osim likovnih radova, literarni rad učenice Ane Glancer, 5.c (Ljeto u Slavoniji) voditeljice Radosne Barbačić uvršten je među 20 najboljih literarnih radova. Oba nagrađena rada nalaze se u zborniku HDF-a.

Učenice i njihove voditeljice dobili su poziv da sudjeluju na popratnoj izložbi Allegreto Moderato i okruglom stolu koji se održao u nedjelju, 18. studenoga 2012. u KD Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Tom pozivu odazvala sam se kao voditeljica učenice Teje Tomljanović. U dogovoru s roditeljima sudjelovali smo na izložbi i okruglom stolu gdje su nam uručene zahvalnice i zbornici XIX. Hrvatskog dječjeg festivala. Za kraj, prisustvovali smo i na XIX. HDF-u koji se održao u KD Vatroslava Lisinskog u Zagrebu.

*Učiteljica
Antonija Grubišić*

Vijesti iz školske knjižnice

Humanitarno-ekološka akcija "ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA 2!"

Čepove su marljivo skupljali 6. c

i 7. a, ali i mnogi drugi razredi

Knjižnica OŠ "Sveti Matej" poznata je po svom **humanitarnom radu!** Školska knjižničarka i Mladi knjižničari uvijek se rado odazovu i pomažu kad mogu, a pritom, isto tako, uvijek imaju nesebičnu pomoć i podršku učenika i učitelja škole!

Zato smo uz moto **"DOVOLJNO JE MALO DOBRE VOLJE ZA NAPRAVITI VELIKO DOBRO DJELO!"**, odlučili **Mjesec hrvatske knjige 2012.** obilježiti humanitarno-ekološkom akcijom **"ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA 2!"**. Nastavili smo sa sakupljanjem plastičnih čepova za **Društvo multiple skleroze PGŽ-e**, čiji članovi čepove šalju na reciklažu u Italiju, a zauzvrat dobivaju financijska sredstva za nabavu hodalice ili

invalidskih kolica za svoje članove kojima su ova pomagala nužna za kretanje.

Ono što nas posebno veseli, a istovremeno čini izrazito ponosnima, je činjenica da su **naši mališani** (čak i „slatki“, mali prvašići), **roditelji, none i noniči**, učitelji naše škole te **veliki dio mještana Viškova** (čak i jedan „dida“ iz Siska), bez rezerve i s puno truda prihvatili nastavak akcije sakupljanja čepova i ponovno se u potpunosti angažirali za pomoć **Društvu multiple skleroze PGŽ-e!**

20 velikih vreća punih čepova i dobrih želja s velikom radošću dostavili smo tijekom mjeseca prosinca 2012. godine našim prijateljima u **Društvo multiple skleroze u Rijeci.**

Mladi knjižničari

Međunarodni dan ŠKOLSKIH KNJIŽNICA 2012.

Međunarodni dan školskih knjižnica slavi se u **Mjesecu hrvatske knjige**, tradicionalnoj nacionalnoj kulturnoj manifestaciji s osnovnim ciljem promicanja knjiga i čitanja. **Mjesec hrvatske knjige 2012. godine** bio je posvećen **"Europskoj godini aktivnog starenja i međugeneracijske solidarnosti"**. I mi smo se, poput knjižnica širom svijeta, odazvali proslavi svoga "rodendana", a uz to se i uključili u zajedničku akciju svih knjižnica u Hrvatskoj pod nazivom "Čitajmo zajedno!"

Stoga smo u super društvu malih prijatelja iz **3. a, 3. b, 3. c, 3. d, 3. e, 4. a, 4. b, 4. c, 4. d, 4. e** razreda i njihovih učitelja u ponedjeljak, **22. listopada** i **utorak, 23. listopada 2012. godine**, u našoj prekrasnoj knjižnici organizirali dvodnevno književno sijelo koje je preraslo u veselo generacijsko druženje! Učenici su **"čitali zajedno"** svoje pjesmice i priče na temu ovogodišnjeg **Mjeseca hrvatske knjige**, a u goste smo zvali **none i noniče, bake i djedove, susjede seniore** čije smo priče i mudre riječi s velikim zadovoljstvom uklopili u naše druženje. Time smo se na najbolji mogući način odazvali inicijativi ovogodišnjeg **Mjeseca knjige** – jačanju svijesti o doprinosu starijih osoba u društvu i solidarnosti između generacija!

Bilo je to izuzetno veselo i kreativno druženje kojim smo na najbolji mogući način podržali manifestaciju kojom se populariziraju knjige i čitanje. Ujedno smo i ispunili glavni cilj – potaknuli smo učenike na druženje s knjigom i na što češći boravak u školskoj knjižnici što je osnovni preduvjet stvaranja trajnih navika čitanja i cjeloživotnog učenja na izvorima informacija i znanja.

Mladi knjižničari

Prvašići u školskoj knjižnici

RASPJEVANI KNJIŽEVNI SUSRET

U tjednu kada slavimo Međunarodni dan dječje knjige i povodom Europske godine glasnog čitanja, naša školska knjižnica pridružila se nacionalnoj kampanji „Čitaj mi!“.

05. travnja 2013. godine u knjižnici smo ugostili Kseniju Sobotinčić Štropin, profesoricu i knjižničarku, autoricu prekrasne pjesmarice s cd-om „Četiri godišnja doba“. Pred „zahtjevnom“ publikom od stotinjak učenika drugih razreda naše škole, gošća je čitala svoje pjesmice o svijetu flore i faune kroz četiri godišnja doba. Da ne bi sve ostalo „samo“ na čitanju, potrudili su se naši klinci, koji su jako brzo usvojili stihove koje im je profesorica Ksenija pročitala te su ih uz njenu „dirigentsku pomoć“ bez problema i otpjevali! I to vrlo glasno i uz poprilično veselu koreografiju!

Moramo priznati da već dugo u školskoj knjižnici nismo imali tako vedro i raspjevano druženje. Veliko hvala našoj dragoj gošći Kseniji Sobotinčić Štropin jer osim što smo čitali na glas, naučili neke nove glazbene termine, ponovili mnoga znanja o godišnjim dobima, istovremeno smo se jaaaako dobro zabavili. A u tome i je prava vrijednost školske knjižnice – učenje kroz zabavu!

Mladi knjižničari

Druženje s hrvatskim olimpijcem

U mjesecu Hrvatske knjige na druženje i razgovor s učenicima naše škole, nažalost, mogao je doći samo uspješni košarkaš Aramis Naglič umjesto najavljenih olimpijaca Mirze Džombe, Snježane Pejčić... Susretu su bili nazočni učenici - sportaši škole i školski novinari. U uvodnom dijelu zaželjeli smo dobrodošlicu olimpijcu i izrazili divljenje i ponos njegovim sportskim uspjesima. Potom smo čuli nešto više o povijesti Olimpijskih igara. S gospodinom Nagličem razgovarali smo o njegovoj sportskoj karijeri te o njegovim uspjesima tijekom 23-godišnje karijere. Pričali smo također o njegovu školsku obrazovanju. Saznali smo da gospodin Naglič voli čitati knjige, no nije imao puno vremena. Također nam je otkrio da je školsku lekturu volio čitati, ali kao i većina današnje mladeži, nije volio pisati. Najdraži dječji pisac gospodina Nagliča bio je Mato Lovrak, a najdraži predmeti su mu bili Povijest i Geografija. U osnovnoj je školi bio odličan učenik dok je u srednjoj bio vrlo dobar.

Manda Knežević 8. b

Kako uče i što rade trećaši?

PUTEVIMA BAJKI

(Jednodnevni izlet učenika 3. a i 3. c razreda)

Putevima bajki krenuli smo 26. rujna 2012. godine. Iz Viškova prema Ogulinu putovali smo turističkim autobusom. Uz laganu vožnju po autocesti i kratko stajanje na odmorištu Ravna Gora brzo smo stigli na odredište. Na gradskom trgu dočekala nas je animatorica prerusena u Malika Tintilinića i tada je započela naša čarolija.

Upoznali smo se sa znamenitostima grada. Posjetili smo muzej u kojem smo puno doznali o životu i radu naše najpoznatije spisateljice za djecu Ivane Brlić Mažuranić. U samom gradu obišli smo Đulin ponor i Vilinski izvor i čuli mnoge legende vezane uz ogulinski kraj.

Posjetili smo i mjesnu crkvu, prošetali gradom i otišli do mjesta gdje je nekad bila spisateljčina rodna kuća. Nakon obilaska Ogulina prepuni dojmova obišli smo jezero Sabljaci. U prostoru restorana na jezeru proveli smo ugodno vrijeme u zanimljivim radionicama crtanja, glume, plesa i letenja na metli. Svi smo položili ispit letenja i dobili vozačke dozvole za vožnju metlom.

U veselom raspoloženju vratili smo se u Viškovo. Prepuni dojmova još smo danima pričavali doživljaje s izleta.

3. a i 3. c razred

Moje prvo planinarenje

U nedjelju 21.10.2012. godine išli smo na izlet na Pliš. To je brdo iznad sela Lisac, visoko 933 m. S nama su išli naši roditelji i učiteljica. Izlet je organiziralo Planinarsko društvo Viškovo.

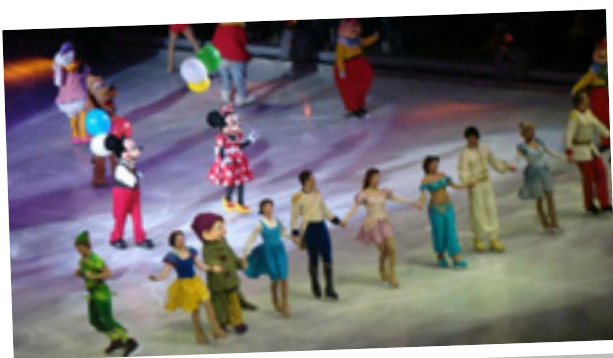
U 9,00 sati krenuli smo autobusom s parkirališta Milihovo prema Liscu. Jutro je bilo sunčano, bez daška vjetra. S nama je bio i voditelj planinara, gospodin Radovan Brnelić, koji nas je upoznao s radom planinarskog društva i aktivnostima planinara. Brzo smo stigli do Lisca. Tamo su nas dočekali drugi planinari i počastili s krafnama. Nakon što smo pojeli, krenuli smo prema Plišu. Putem smo upoznali planinarske oznake i divili se ljepoti prirode, okupane rosom u rano, sunčano jutro. Uspon nije bio previše strm, pa smo ga s lakoćom svladali. Do vrha nam je trebalo sat i pol laganog hoda. A onda, prekrasan pogled kamo god se okreneš. Planinari su nam podijelili pečate i onake, jer je planinarski običaj da svatko, tko prvi put savlada neki uspon, dobije pečat. S učiteljicom smo malo ponovili stajalište, obzor i strane svijeta, te se i sami uvjerali da je s višeg stajališta i obzor veći.

Na jugu Kvarner, na sjeveru planine, a na sjeverozapadu sela susjedne države Slovenije. Takav pogled nam ne može opisati niti jedna knjiga. Ostatak prijedneva proveli smo u druženju s roditeljima i planinarima. Uživali smo u svježem zraku i ljepotama prirode. Oko 12,00 sati krenuli smo prema Liscu. Za silazak nam je trebalo oko sat vremena. Planinari su nam se zahvalili na druženju i pozvali nas da im se pridružimo u njihovim aktivnostima.

Puni lijepih dojmova, krenuli smo autobusom prema Viškovu.

3. a razred

Disney on ice

U subotu 03.11.2012. godine išli smo u Zagreb na predstavu "Disney on ice" u organizaciji putničke agencije "Fiume". S nama su išle naše mame, prijatelji i učiteljica.

U 7,30 sati krenuli smo s parkirališta Milihovo prema Zagrebu. Zaustavili smo se na odmorištu Vukova Gorica gdje smo marendali. Nakon odmora nastavili smo put. Pred Arenu sportova stigli smo u 10,30 sati. Predstava je počela u 11,00 sati. Jako nam se sviđela jer je na jedan zanimljiv način bio predstavljen cijeli niz najpoznatijih Disneyevih crtića.

Kostimi klizača bili su prekrasni, kao i glazba koja ih je pratila tijekom izvođenja predstave. Uz kraću pauzu, radi čišćenja leda, predstava je završila oko 13,00 sati.

Nakon predstave išli smo na Bundek. Tamo smo se zabavljali i družili na dječjem igralištu, hranili labudove na jezeru i šetali do 14,30 sati kada smo krenuli kući.

Uz kraće zaustavljanje na odmorištu Vukova Gorica, u Viškovo smo stigli u 18,30 sati.

3. a razred

3. b, d i e razredi u Cinestaru

Dana 20. ožujka 2013. godine, 3. b, d i e razredi s učiteljicama Antonijom Grubišić, Katarinom Sušanj i Majom Keš, posjetili su kino CineStar. Odlično su se proveli grickajući kokice u dobrom društvu te proživljavajući 3D pustolovinu s glavnim glumcima filma *Pijev život* 3D.

Prateći filmske efekte kroz 3D naočale, učenici su proživjeli brodolom, borbu za opstanak, te vjeru i nadu kojima nas je poučio glavni glumac filma, a uz to upoznali mnoge prirodne pojave i ljepote, te raznolike biljne i životinjske vrste. Učenici su vidljivo uživali u spoju zabave i učenja te željno iščekuju novi posjet kinu.

Učiteljica Katarina Sušanj

3. b, d i e razredi na terenskoj nastavi u Parku prirode Učka

U petak, 25. listopada 2012. godine 3. b, d i e razredi s učiteljicama Antonijom Grubišić, Katarinom Sušanj i Sandrom Mikšić posjetili su Park prirode Učka. Cijelo jutro proveli smo u šetnji na svježem zraku, razgledavali smo prirodne ljepote te upoznali biljni i životinjski svijet Parka prirode Učka.

Posjetom ovom iznimnom parku prirode ne samo da smo upoznali ljepote i prirodne znamenitosti Učke i naučili mnogo o biljnom i životinjskom svijetu, već smo imali predivan pogled na naš primorski zavičaj. Krenuli smo od mjestašca koje se zove Poklon i naučili da se upravo na tom mjestu spajaju dvije planine Učka i Čičarija. Doznali smo da je najviši vrh planine Učke Vojak i da se nalazi na 1401 m nadmorske visine.

Za početak smo sudjelovali u radionici u prirodi koja nas je edukativnim sadržajima i kroz igru uvela u biljni i životinjski svijet ovoga parka. Nakon radionice krenuli smo u šetnju prirodom kao pravi planinari. Ono što smo naučili u radionici imali smo prilike i vidjeti. Upoznali smo biljni svijet parka: crni grab, javor hrast, bukva, gljivu sumporaču, šipak, malinu, kupinu, lješnjake... Naučili smo da je bilje poput gljive sumporače i muhare otrovno i ne smije se jesti te da nas neke životinje i biljke samim svojim izgledom i bojom upozoravaju da su otrovne. Također, da bismo znali kako se treba ponašati naše su nas vodičkinje upoznale s pravilima ponašanja koje smo brzo usvojili i strogo ih se pridržavali, a neka od njih glase: ne smije se zagađivati priroda, potrebo se prikladno obući, ne smije se brati i uništavati bilje te ni na koji način uznemiravati životinje.

Osim toga, naše simpatične vodičkinje uvele su nas i u svijet bajki pa smo doznali da u šumi žive Vile Učkarice koje pomažu svim ljudima u nevolji te dobri duh Malik pa smo cijelim putem oprezno gledali ne bismo li ih ugledali. Zanimljivo je da Malik živi u najstarijoj bukvi u šumi koja ima oko 200 godina i ima oko 30 metara. Naučili smo da na Učki žive životinje, sova, medvjed, zec, leptiri, jeleni, daždevnjaci, vjeverice, puhovi...

Nakon duge šetnje odmorili smo se, nešto prigrizli te poigrali na svježem zraku. Da bi dojam bio upotpunjen, po povratku smo naišli na farmu s konjima. Ljubazni vlasnici dozvolili su nam da podragamo prekrasne konje i slikamo se s njima.

Puni pozitivnih dojmova, osvježeni čistim zrakom vratili smo se kući. Složili smo se da je ovo bilo jedno predivno iskustvo i da ćemo od sada i sami češće boraviti u prirodi, brinuti se o njoj i čuvati je.

Učiteljica Katarina Sušanj

3. b, d i e razredi u obilasku grada Rijeke i okolice

U petak, 7. prosinca 2012. godine 3. b, 3. d i 3. e razredi s učiteljicama Antonijom Grubišić, Katarinom Sušanj i Sandrom Mikšić bili su na terenskoj nastavi. Šetnjom i vožnjom turističkim autobusom poblježe su upoznali i razgledali središte Primorsko-goranske županije – grad Rijeku i okolicu.

Okupili smo se ispred škole u 8. 30 sati i krenuli u obilazak grada Rijeke, Opatije, Trsata. U gradu Rijeci prvo smo išli na Trg bana Josipa Jelačića, a zatim u Stari grad gdje smo vidjeli Crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije. Pored te crkve bio je i Kosi toranj. Nastavili smo šetnju i došli na Mljekarski trg gdje smo vidjeli kip žene koja je nekada nosila vreću s mlijekom na leđima skroz od Grobnika do Rijeke. Otišli smo do Crkve Sv. Vida gdje smo se pomolili. Nakon toga smo razgledali Rimski luk (Stara vrata), a zatim smo prošli po Koblerovom trgu kraj fontane. Prošli smo ispod Riječke ure, a zatim otišli šetati po Korzu. Poslije toga smo vidjeli Riječku luku i Jadranski trg. Nastavili smo vožnju turističkim autobusom koji je bio na kat. Otišli smo u Opatiju gdje smo šetali. Pored mora vidjeli smo kip Djevojke s galebom. U Opatiji smo vidjeli mnogo hotela i predivan park s labirintom od biljaka i tamo smo jeli. Iz Opatije smo nastavili našu vožnju prema Trsatu. Prošli smo pored Voloskog i kampa na Preluci. Vidjeli smo stadion i bazen na Kantridi te brodogradilište 3. maj.

Kada smo došli na Trsat prvo smo stali kraj Crkve Gospe Trsatske gdje su se neki također pomolili. Nastavili smo hodati i došli do Trsatske gradine. Na Trsatskoj gradini vidjeli smo stari top i zmaja i imali smo prekrasan pogled na cijelu Rijeku. Kada smo se vraćali prema autobusu vidjeli smo Dvoranu mladosti.

Mislimo da je ova terenska nastava za nas bila zabavna i lijepa. Puno smo naučili o prekrasnom gradu Rijeci i okolici.

Leonardo Ćosić 3. d

Čakavčići pul Ronjgi

Ustanova "Ivan Matetić Ronjgov" izdala je 18. zbornik radova Čakavčići pul Ronjgi, a njegovu prezentaciju održala u našoj školskoj dvorani 1. prosinca 2012. godine. Nagrađeni učenici čitali su svoje radove i za njih primili nagrade, a za svečani program pobrinuli su se mali i veliki zbor naše škole te učenici koji su sa svojim pjesmama nastupili na Kvarneriću i Glazbenom festivalu Halubje 2012.

Sara Jelaš 8. c

Majeвица

Na ovogodišnjoj Majevici održanoj 5. svibnja brojni trećaši su, pod budnim okom učiteljice razredne nastave Katarine Sušanj i učitelja TZK Eda Antića, pokazali kako su se nekad igrali njihovi vršnjaci.

Što je sreća?

Učenici šestog a, c i d razreda istražili su sklopu nastave Hrvatskog jezika što ih čini sretnima.

22 šestaša i 13 njihovih učitelja ispunili su anketni listić na kojem su brojevima 1-10 označili što im je najvažnije (1), a što najmanje važno (10) za sreću. Evo do kojih rezultata su došli.

Najvažnije za sreću im je ZDRAVLJE.

Na viskom drugom mjestu našla se OBITELJ, a na trećem LJUBAV VOLJENE OSOBE.

Na četvrtom mjestu im je OBRAZOVANOST, a po-djednako su im zatim za sreću važni USPJEH i PRIJATELJSTVO OD ANIH PRIJATELJA.

Tek se na sedmom našao ZANIMLJIV POSAO, dok posljednja tri mjesta zauzimaju IZGLED, MATERIJALNO BOGATSTVO i MODERAN AUTO.

6. a, c i d razred

U carstvu lutaka

PETAŠI NA LUTKARSKOJ PREDSTAVI

U petak 9. studenog bila je organizirana terenska nastava petih razreda. Išli smo u Hrvatski kulturni dom na Sušaku gdje je priređena lutkarska predstava "Ljepotica i zvijer" prema bajci Charlesa Perraulta. Predstavu su izveli glumci Pozorišta lutaka iz Niša u režiji Zorana Lozančića.

Na nagovor svojih dviju lijelih i oholih kćeri, trgovac odlazi po njihovu robu kroz začaranu šumu, umjesto dužim, ali sigurnijim putem. One su sebične i nije ih briga ako im je otac u opasnosti. Žele samo nove haljine. Treća kćer, Ljepotica, je skromna i ljubazna. Želi samo ružu ubranu usput. U začaranoj šumi trgovac ubere ružu, ali zaluta zbog mećave i sretno Zvijer. Ona naređuje ocu da mu dovede svoju kćer pa će ga poštediti što mu je ubrao ružu.

Ljepotica odlazi k Zvijeri jer se smatra odgovornom što je tražila ružu, a zapravo su dvije lijene sestre krive što je otac išao kroz šumu.

Zvijer ima čarobno ogledalo. Ono se protivi ljubavi između Ljepotice i Zvijeri jer će čarolija nestati ako netko zavoli Zvijer istinskom ljubavlju.

No, Ljepotica se ipak zaljubljuje u Zvijer zbog njegove dobrote prema njoj te lijepog i ljubaznog glasa. Tako Ljepotica prekida čaroliju, ogledalo pukne u bezbroj komadića, a Zvijer se pretvori u lijepog princa.

Zavidne i zle sestre stigne kazna za njihovo ponašanje i one naporno moraju raditi u kućama svojih muževa.

Glumci su blagim govorom i pokretima dočarali blagost, dobrotu i skromnost Ljepotice, oca i Zvijeri.

Isto tako, njihovu skromnost je naglašavao i sam izgled; skroman i jedinstavan, za razliku od nakićenih i kričavih oholih sestara čiji su pokreti i govor grubi i naglašeni.

Scenografija je bila dobro osmišljena i prikazivala je kuću skromnog trgovca, šumu, dvorac, cvjetove, ruže, vrt i ogledalo.

Zanimljivo je bilo kako su cvjetovi plesali pri promjeni scena.

Zvukovi grmljavine i vjetra lijepo su se uklopili u dio priče s nevremenom pa se učinilo da će i publiku zamesti snijeg. Predstava mi se zaista sviđjela i bilo je zanimljivo i uzbudljivo. Publika se uživjela u sudbinu Ljepotice i Zvijeri i upijala svaki dio priče.

U podne smo se već vratili pred školu puni utisaka o predstavi i svima znanoj priči koja nam poručuje da ljude ne procjenjujemo po vanjštini, već po tome kakvi su u duši.

Aldon Hari Valdino 5. c

Ema Sgardelli 3. d

Lutka

U povodu dana Općine Viškovo, 11. travnja u 20 sati, u Domu branitelja održana je predstava Mire Gavrana „Lutka“. Glavni glumci komedije su Robert Kurbaša i Doris Pinčić, svima poznata Lara iz „Larinog izbora“. Predstava je izazvala velik interes mladih pa je u Domu branitelja bilo puno učenika naše škole. U komediji se radi o čovjeku u 40-tim godinama koji živi dosadni samački život. To se mijenja kada na natječaju, kao jedan od sedmorice odabranih, dobije lutku koja je programirana raditi sve kako bi ga razveselila. I ako je gledalište bilo puno djece od 1. do 4. razreda neki dijelovi nisu bili primjereni njihovim godinama. Lutka izgleda kao pravo živo biće, a ne kao robot. Programirana je da logički zaključuje, a njen pogled na svijet jednak je onomu njene stvoriteljice Barbare.

U humorističnim događajima lutka Stella pomogne Marku da se vrati svojoj staroj ljubavi Mariji za kojom dugo pati. Također mu objašnjava kako se svatko ponaša onako kako se odnose prema njemu. Ona se ponašala kao lutka a ne kao žena jer ju je on doživio kao lutku i tako se ponašao prema njoj. Iako je „Lutka“ komedija, u sebi nosi dublju poruku o životu.

Gledatelji su nakon predstave imali priliku provesti nekoliko minuta s glumcima od kojih su dobili autogram i zajedničku fotografiju. Glumci su na sve zahtjeve i pitanja odgovarali s osmijehom pa su najzadovoljnija bila djeca.

Sara Jelaš 8. c

Osvrt na kazališnu predstavu „Dječaci Pavlove ulice“

Učenici viših razreda naše škole uživali su u gostujućoj predstavi dječjeg klasika koji je obilježio dječju književnost, kulturnog romana jednog od najpoznatijih mađarskih autora Ferenc Molnara „Dječaci Pavlove ulice“. Kazalište KNAP (Kulturni centar Peščenica iz Zagreba) izvelo je predstavu 7. veljače 2013. u HNK Ivana pl. Zajca. KNAP-ovci su se prihvatili scenskog rada na ovom tekstu u trenutku kada je ulično i školsko nasilje u našoj svakodnevici postalo česta i bolna pojava od koje se glave ne mogu okretati i o kojoj se više ne smije šutjeti.

Glavni likovi neizostavnog sadržaja lektire osnovnih škola izašli su iz romana na pozornicu s minimalnom scenografijom u dojmivim izvedbama glumačke družine, tj. petorice mladih glumaca: Svena Madžarevića, Petra Cvirna, Tomislava Krstanovića, Zorana Pribičevića i Silvija Vovka. Književni je to tekst koji je uspio rastužiti, rasplakati i učiniti ponosnim i najtvrdje srce. Snažnim scenskim nastupom, prema jednom od najljepših i najpotresnijih romana za djecu, redateljica Aida Bukvić očarala je učenike i dočarala svijet odrastanja na jedan suvremen i aktualan način, blizak današnjem djetetu, praćen izvrsnom glazbenom pozadinom. Glumci su nam prenijeli snažnu poruku o posljedicama nasilja, aktualnu danas možda i više nego prije sto godina kada je roman napisan. Roman je dramaturgizirao i sceni prilagodio Matko Botić koji je priču o vjernosti družini, prijateljstvu, hrabrosti malenih te prije svega ponosu osuvremenio pa se tako, primjerice, glavni lik Nemeček ne prehladi, nego ga protivnička banda pretuče. Pitanje maloljetničkog nasilja približeno je današnjem gledatelju.

„Dječaci Pavlove ulice“ dječji je roman čija je radnja smještena u Budimpeštu u Pavlovoj ulici. Skupina dječaka, učenici 4. razreda, svoje slobodno vrijeme provodili su na grundu. To je bilo mjesto koje su dječaci jako voljeli i ono im je značilo beskrajnu slobodu igre. Taj grund htjela im je oduzeti skupina dječaka zvanih Crvenokošuljaši. Dječaci te skupine učinili su „einstand“, tj. objavu rata. Izazov su prihvatili dječaci iz Pavlove ulice i počeli se pripremati za borbu za svoj grund. Skupine dječaka hrabro su se borile; na kraju su pobijedili dječaci Pavlove ulice. Pomogao im je njihov prijatelj, mali i slabašan Nemeček. Grund je bio njihov, ali su, nažalost, izgubili hrabrog Nemečeka koji je uskoro umro. „Dječaci Pavlove ulice“ pisani su za djecu. Jednostavna priča govori o slobodi, hrabrosti, požrtvornosti te zemlji koju treba obraniti, ali nepogrešivo ukazuje na sve tragične posljedice koje toj djeci u nasljedstvo ostavljaju igre odraslih.

Molnár-ov klasik s potpunim razumijevanjem čitaju i današnja djeca u kojima su pritajene agresije navijačkih skupina dobro poznata svakodnevica. Kazalište u ovom slučaju ima ulogu sličnu Nemečekovoj pa na pomalo patetičan način ulazi u nepoštenu borbu s društveno prihvaćenim nasiljem koje ga okružuje.

Danas, kada je nasilje među mladima i u školama postalo uobičajena pojava, dobro je pogledati ovakvu izvedbu i podsjetiti mlade koje su posljedice nasilnog ponašanja.

Dorian Lovrović 8. b

Četvrtaši i Veli Jože

30. travnja 2013. okupili smo se na školskom parkiralištu i autobusom krenuli prema gradu. U 9,00 sati stigli smo pred lutkarsko kazalište gledati predstavu Veli Jože koju je napisao Vladimir Nazor. Jože je div kojega ljudi maltretiraju i iskorištavaju. Želio je biti slobodan pa je okupio i ostale divove, ali oni su se prodali ljudima za bocu vina. Jožu nisu uspjeli potkupiti, pobjegao je u šumu u slobodu.

Predstava je trajala jedan sat i nakon nje smo se vratili na Viškovo. Ovaj posjet lutkarskom kazalištu i predstava Veli Jože ostat će mi u lijepom sjećanju.

Laura Hajdin 4. c

Opet mali želim biti

Bijelo svjetlo mog toplog doma

Nikome se ne da do koša prošetati

Kad imaš se ča ti triba

Da ga češće mogu vidjeti

Uvijek, tata imat ću tebe

Sljedeće godine bit ću maca

Zbog jeseni je šaren svijet

Crvene je boje srce moje

Cvijeće cvjeta na livadi zelenoj

Vilija Božja

Podlistak

Lirske latice

Blago prijateljstva

Ja imam svoju najbolju prijateljicu. Jako je dobra i darežljiva. Uvijek kad me tuga obuzme ili sreća napusti, ona je tu.

Ona je sa mnom do kraja svijeta. Jako je smiješna i zabavna i uvijek mi sve da.

Kada dođe nešto strašno ili zlobno, što želi uništiti naše prijateljstvo, ona se čak i žrtvuje za mene.

Ja to zovem blagom prijateljstva.

Dorothea Šare 5. a

Adriano Hunčak 3. b

Vještičja juha

Vještičja se juha kuha,
puna je debelih, zelenih i smrdljivih buha!

Juha se u velikom, ljubičastom loncu krčka,
a vještica po mračnoj kuhinji prčka.

Vještičja soba puna je čudnih žaba,
a ona je prava dosadna, stara baba!

Mislim da je ta vještica gluha,
a u juhi je puno kruha!

Dina Smirčić 3. d

Moja kujica Donna

Moja kujica Donna najljepša je na svijetu,
crnu dlaku ima i voli se igrati sa svima.

Njezin izgled krasi veliki čupav rep,
a smeđe joj oči svijetle u noći.

Ispod kratkog vrata bijeli čuperak ima,
a na licu vlažan nosić koji sviđa se svima.

Kada ugleda mačku, uzbudi se jako,
a umirit je nitko točno ne zna kako.

Kada me ugrize, pocrvenim sva,
ali ne od sreće već od bolova.

Eto, to je moja Donna, radost našeg doma,
svi je volimo i mazimo i na nju jako pazimo.

Ana Glancer 5. c

Kako me je nedjelja provela?

Jutros, kad se krevet ustao iz mene, televizija me počela gledati. Na Suncu je sjalo nebo. Zadaća me poslala da pišem mamu. Bio sam spašen kad me crkva nazvala da idemo kod prijatelja. Na oblacima se pojavilo nebo. Po kiši su se slijevali prozori. Zadaća nije odustajala od mame. Kompjuter je jedva dočekao da me malo poigra. I kad je krevet otišao u mene, televizija se izborila da me malo pogleda. Eto, tako me je nedjelja provela.

Antonio Šipić 5. b

Obrnuti svijet

Jednoga dana biljka me odlučila posaditi. Stavila me u muljarinu s kantom i krenula sa mnom. Nosila me preko brduljina sa zelenim cvjetovima i šarenom livadurinom. Cijelim mi se putem glavurina ljuljala. Došle smo do crvene potočurine. Motika je kopala biljkom i iskopala rupečinu. Mene je stavila u rupečinu pa upitala potočurinu: „Bi li mi dao vode da zalijem čovjeka?“

„Grgolji se meni za tebe i vodu!“

Naljutila se biljka pa upitala lokvu: „Bi li meni dala vode?“

„Pih, lokvurina se meni za tebe i vodu!“

Bijesna biljka otišla pitati bunar za vodu:

„Bunari se meni za tebe i vodu!“

Biljka skroz pobješnjela pa otišla do mene i iščupala me. Sebe posadila i problem riješila.

Nika Vukić 5. d

Opet mali želim biti...

Nije važno smeće
što u kanti stoji,
i neka su po podu
svi stripovi moji.

Ne mogu sad jesti,
vremena ja nemam,
zar ne vidi nitko,
u školu se spremam?

Žurim se u školu
i pišem lektiru,
molim mamu svoju:
„Pusti me na miru!“

Trčim na autobus
i bez daha sjedam.
Opet mali želim biti,
da crtiće samo gledam.

Aldon Hari Valdino, 5.c

Jura

Jura je moj mačak mali,
svatko se s njime šali.

Malo prede, malo spava,
pahuljica on je prava.

Na stabla se penje
bez imalo straha,
još se manje boji
kad na grani stoji.

Tia Franović 2.b

Riki

Neprijatelj mu je voda,
rep mu slični na antenu,
brkovi su mu do poda,
od psa ne voli niti sjenu.

Često umiljat je, prede,
ptice nam na dar nosi.
S moga dlana Smoki jede,
dok ručamo hranu prosi.

Znam ga prestrašiti u mraku,
tada mijenja svoju čud:
nakostriješi svaku dlaku,
pa me grebe kao lud.

Ja ga mazim, grlim snažno,
a ne znam mu buha broj.
Ako je blatnjav, nije važno,
to je Riki, mačak moj!

Aldon Hari Valdino 5. c

Izgubljena kornjača

Jednog jutra kada se moj djed Mile vraćao iz trgovine na cesti je ugledao kornjaču i ponio ju kući. Bila je to jako lijepa vodena kornjača. Svi smo joj htjeli pomoći.

Nekoliko je dana provela u vrtu pokraj bakinog ribnjaka. Budući da se približavao kraj ljeta, a zimu ne bi preživjela, odlučili smo ju premjestiti u nježno prirodno stanište. Baka Branka se dosjetila kako na otoku Krku postoji prirodno jezero. Djed, baka i ja spremili smo se, ponijeli kornjaču i uputili se na Krk. Najprije smo naišli na manje jezero koje je bilo prepuno lijepih vodenih biljaka oko kojih su letjeli šareni vretenci. Tu je nismo htjeli ostaviti zbog blizine ceste. Kad smo došli u Ponikve, pješačili smo dva kilometra od ceste i pustili kornjaču u šašu, u močvarnom dijelu blizu jezera.

Na povratku kući bio sam tužan zbog rastanka i što je nikad više neću vidjeti. Na kraju je tugu ipak nadvladao ponos što smo učinili dobro djelo i pomogli jednoj maloj kornjači da preživi.

Ivan Ušljebrka 3. a

Tko je to?

Ona me voli,
ona me treba.
Kad je sunce visoko,
nje skoro i nema.

Ona je uvijek sa mnom,
osim kad su kišni dani,
najviše se s njom
volim igrat' vani.

Ona je tiha,
ona se ne čuje.
Kada se probudim,
već tu je.

Uvijek trči za mnom
kad je nešto hitno,
radi čega trčim
njoj to nije bitno.

Zašto me prati
to nitko ne zna.
Otkrit' ću vam tajnu -
to je moja sjena.

Stipe Veršić 5.a

Lorena Kovčić 1. c

Da imam čarobni štapić

Da imam čarobni štapić, umjesto kiše padali bi slatkiši. Smeće pobacano u prirodi pretvorila bih u cvijeće. Tužnim ljudima stavila bih osmijeh na lice, a bolesne pretvorila u zdrave. Umjesto metaka, iz oružja bi letjeli bomboni, zaustavila bih sve sukobe i učinila da svi ljudi žive u miru.

Ella Šimičević 3. c

Kada bih predsjednik svijeta bio...

Kada bih predsjednik svijeta bio, sve bih oružje negdje u Svemir skrio, pa ne bi nasilja bilo više ni ljudi što se od rata skriše negdje daleko od kuće svoje pa sada u redu za kruh stoje.

Učinio bih da gladi više ne bude, koja ubija djecu i odrasle ljude, da siromaštvo svud prestane i djeca sretno žive svoje dane bez straha da sutra ništa jesti neće, bez straha od zla, bijede i nesreće.

Zabranio bih sve što Zemlji šteti, bilo bi nam ugodno i zimi i ljeti. Ne bi bilo poplava ni šumskih požara, ni zagađenja što ozonsku rupu stvara. Kada bih bio predsjednik svijeta, sretnija bi bila naša planeta.

Aldon Hari Valdino 5.c

Sreća

Za sreću puno potrebno nije dovoljno je samo da se netko smije. Al' osmijeh taj iskren mora biti neki od sreće i suze počnu liti. Sreća svakoj osobi treba jer kad si sretan, želiš poletjeti do neba. Kad sreću imaš pravu glasnim smijehom možeš pokrenuti lavu. Svatko si sam nju bira i kad ju nađe, živi u svijetu mira.

Belma Aličajić 6. c

Da mi je krejuti imet

Da mi je krejuti imet, pa visoko,visoko poletet, pogledat odzgora celi svet. Va pustinju suhu se spustit, seh žejneh dobro vodi napit, sen bolnen lekarije podelit, sen žalosnen kap utjehi dat, a onput se nazad tornat.

Moj Kvarner preletet, sen juden pomahat, va Viškovo se spustit, i tu zavavek ostat.

Mia Čop 5 a

Mandy Jurčević 1. e

Letim, letim

Bio je tmuran, jesenski dan. S roditeljima sam šetao po riječkom Korzu.

Počela je padati kiša. Otvorio sam kišobran. U tom je trenutku zapuhao jak vjetar. Odnio je moj kišobran i povukao me za sobom. U početku me bilo strah. Kasnije sam uživao. Vidio sam riječku luku, brodove. Ptice su mi dolazile u susret. Dupini su izranjali iz mora. Smijali su mi se.

U tom sam trenutku čuo mamin glas: "Ivo, probudi se!" U čudu sam je gledao. Tad sam shvatio da je to bio samo san. Na žalost!

Ivo Pilić 2. a

Kolikodrijem i brzodrijem

Draga djeco, ove dvije riječi sam izmislio upravo ja i ispričat ću vam kako. Jedne večeri gledao sam zanimljiv film. No, počele su reklame. Meni se spavalo, a film je bio zaista zanimljiv. Tada sam izmislio riječi kolikodrijem i brzodrijem. Kolikodrijem znači da možeš spavati koliko god hoćeš, a brzodrijem znači da, na primjer, kada su reklame na brzini zažmiriš, odmaraš i odspavaš, dok ne prođu reklame. Eto, to je moja kratka priča o kolikodrijemu i brzodrijemu.

Kristian Simić 3. d

Muke po sapunici

Te večeri sam uzeo daljinski u ruke i tad su krenule moje muke: turske sapunice, pa one iz Meksika, a na programu s crtičima nije dobra slika. Pa sam na sapunicu okrenuo neku gdje glavnoj glumici stalno suze teku. Siromašna je ona i ne zna tko joj je mama, i čini joj se da joj je život tama, i zaljubljena je u Huana, al' on u nju nije, a sestrična joj istinu o mami krije, i stalno se pojavljuju nova braća pa tko joj je zaista rod više ni ne shvaća. No ništa se ne brinem za sudbinu njenu jer steći će bogatstvo i slavu neviđenu pa će je sretno pronaći mama i bit će s Huanom, a ne više sama. A ako slučajno s litice padne ili je upucaju život joj se neće približiti kraju, već će nakon liječenja imati novo lice. Eto, takve su sve sapunice.

Aldon Hari Valdino 5. c

Mrak

TRATINČICA:
Gljivice priđi bliže,
mraka se bojim,
tamnoga zraka.

GLJIVA:
Neću ti prići bliže,
dan uskoro stiže,
nemoj da ti strah priđe
bliže.

TRATINČICA:
Gljivice, jako se bojim.
Ne mogu ni da stojim
na nogama svojim.

GLJIVICA:
Nemoj pasti u san
uskoro će biti dan.

Tina Filipović,
Haya Manjgotić,
Katarina Tićak
3.b

Paola Pavić 1. c

Molim sve ljude...

Ja imam sretno djetinjstvo i svi oko mene me vole, ali znam da u mnogim zemljama sretna djetinjstva ne postoje.

Tužna sam kada čujem da oružje svijetom vlada, i da zbog svađe odraslih mnogo djece nastrada.

I glad je sramota svijeta, sramota i svih nas, i dok mi uživamo u svemu, ne čujemo siromašnih glas.

I zato molim sve ljude da prekinu patnje i boli i da sva djeca, kao i ja, imaju nekoga tko ih voli.

Ana Glancer 5.c

Sreća

Pokucala mi jedno jutro na vrata dala mi smiješak vrijedan zlata.

Prihvatila sam ju kao poseban dar s neba i shvatila da podijeliti ju s prijateljima treba.

Martina Štimac 3.c

Sreća

Kad imaš se ča ti treba, kad su s tobun si ki te vole, kad ti niki zlo ne dela, va tvojen je srce sreća vela.

Još ti je puno boje ako sreću deliš daje, bit ćeš vavek dobre voje, to veselje bit će tvoje.

Pozabi na brigi, neka te ne muče više, život niš lepo ne vidi ako ti sreća va srce ne piše.

Laura Mrša 6. d

Internet

Od jutra do noći on mi je od pomoći. Od domi do škole š njin san boje voje.

Va učenju i va igre uz njega se lagje gre. Do mojga prijatelja on je veza najbrža.

Stalno je s manun, a ne moren ga taknut. Ma samo grom našu će vezu prekinut!

Stefani Simčić 8.b

Ljeto u Slavoniji

Kada u lipnju zamirišu lipe
i školsko zvono najavi kraj,
ja brzo spremam koferu svoje
i žurim u bakin zavičaj.

Tamo me čeka široka ravnica
i zlatna polja zreloga žita,
skrivene staze Papuk planine
i baka što stalno za mene pita.

I dok kroz sela prolazim razna
moja duša pronađe mir
jer se sjetim djetinjstva svoga
i prijatelja radosnih.

S njima provedem najljepše ljeto
u podnožju starog Ružica grada,
a Jankovca i Orahovačkog jezera
rado se sjećam još i sada.

Ana Glancer 5. c

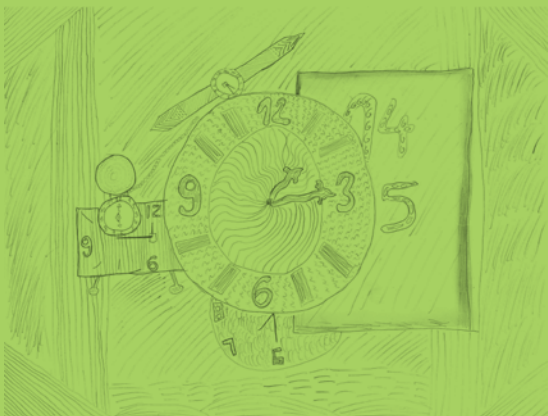
Dalmacija

Moja lipa Dalmacija,
najlipša na cilom svitu,
u jeseni, proliću ,zimi i litu.
Di su kale tisne ,
di su klapske pisme.
More, šume i njive...
Svi joj se dive.
Dalmaciju, uvijek sjaj.
Veselje i radost ti nam daj.
Ti vlasništvo si najlipše,
hrvatsko i samo naše.

Nina Baričević 5. a

Tea Tomljanović 3. b

Nikome se ne da do koša prošetati

Mislav Glancer 6. d

Molitva Zemlje

Molim sve ljude da me ne uništavaju jer bez mene ne bi bilo života. Ne gušite me smećem i otrovnim plinovima iz automobila i tvorničkih dimnjaka. Čuvajte moj biljni i životinjski svijet, mora, rijeke i zrak. Samo me vi možete uništiti, ali i spasiti.

Ella Šimičević 3. c

Poruka Zemlji!

Čuvajte me!
Manje vozite automobile,
motore, kamione...
Zatvorite tvornice.
Ne koristite štetne sprejeve.
Ja sam jedina planeta
na kojoj ima života.
Ne šalite se sa mnom!
Ja vas volim, a vi mene????

Anja Ivanetić 3. e

Anita Terzić 7. d

Eko pjesma

Ja sam val, zovu me Valko.
O zagađenju zna već svatko.
Nikome se ne da do koša prošetati,
svi će radije u more smeće baciti.
Ulje, nafta, prljavštine i smeće...
Hrpe su u moru od njih sve veće.
Papire od bombona, limenke od Cole
ljudi bacaju u nekad bistro more.
Zbog toga sam žalostan,
jer u smeću putujem,
uljepšajte naše more,
da manje tugujem.

Nina Baričević 5. a

Što je meni moj jezik

Meni je moj jezik kao nasljedstvo
naših predaka.

Oni su ga voljeli, poštovali
i za njega se borili.

Hrvatskim se jezikom sporazumijevamo,
njime pišemo pjesme, bajke.

Svoj jezik volim,
jer da ga nema,
ne bi bilo ni mog naroda.

Lorena Leoni 5. a

Moj jezik

Ja volim svoj jezik
k'o i svoje more.

Ja svoj jezik volim
k'o i moje gore.

Taj hrvatski jezik,
od riječi je do riječi divan.

Za me najljepši na svijetu,
baš kao ptica u letu.

Vid Višnjic 5. b

Ča

ČA je moja uspavanka,
moja muzika
i moja sreća.

ČA je moj koren,
moj život
i moja hrana.

ČA z dažjon šumi,
na sunce blešći
i va rožice diši.

ČA va mojen srce tuče
i s manun raste.

Mia Čop 5. a

Moje ča

Rojen san va Kastavščine kade se
poveda po domaću.

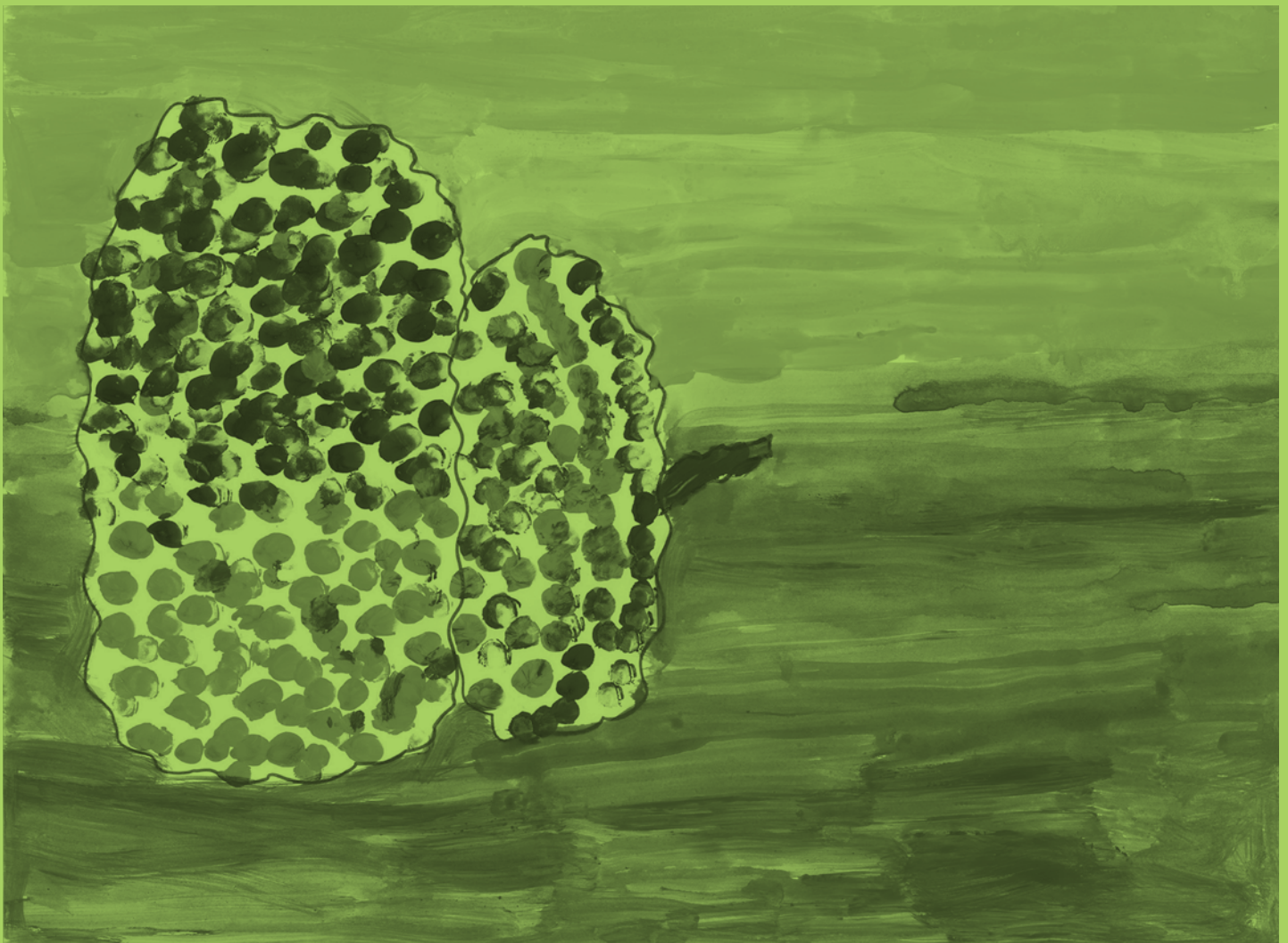
Moji pranonići i pranone su
povedali čakavicu, a moji nono i
nona još vavek

povedaju. Va današnje vreme
teško je sačuvat besedu ča, aš je
puno judi ne razume. Moja nona
je najzaslužneja za to da ja znan
čakavski. ona van z semi judi
poveda na ča kamo god dojde,
magar je pol tega ne razumeju.

Ja ću dat se od sebe da se doma-
ći ča ne zatare.

Luka Vanino 5. c

Iris Frlan 3. b

Elena Delač 3. b

Što je ljubav?

Ljubav je kad se voli mama.
Ljubav je kad se voli tata.
Ljubav je kad voliš sestru i brata.
Ljubav nije kad se tučeš il
Prijateljicu za kosu vučeš.
Ljubav je kad joj daš čokoladu
Jer je najljepša djevojčica u gradu.

Damjan Antunović 3. b

Volio bih da me voliš

Volio bih da me voliš
kao žedna zemlja vodu.
Volio bih da me voliš
kao pčela mirisno cvijeće.
Volio bih da me voliš
kao trava rosnu kap.
Volio bih da me voliš
kao more morski žal.
Volio bih da me voliš
kao ptica slobodan let.

Damjan Anić 6. b

Zaljubljeni dječak

Danas me poljubila
točno u pet,
ne znam više ni svoje ocjene!
Bio sam toliko crven,
da sam skoro puko onako rumen!
I sada na kraju,
sav sretan i zbunjen,
ne znam jesam li zaljubljen
ili izbezumljen!

Leonardo Čosić 3. d

Ti

Ti si moja zvijezda, moj šareni cvijet,
moje sunce što vedri mi dan.
Htjela bih biti tvoje svjetlo,
tvoje sunce koje te grije.
Voljela bih da te moja ljubav
zauvijek miluje.

Lara Krasulja 6. b

Što li to znači?

Kad joj on jezik isplazi
i ruga joj se svaki put kad prolazi,
to znači da je u nju zaljubljen.

Kad ona njega zadaću pita da joj pokaže,
da ne zna sama riješiti kad laže,
to znači da je u njega zaljubljena.

Pa kad ju za kosu vuče,
a ona ga knjigom i torbom tuče,
i tu se, mislim, o zaljubljenosti radi.

Takva se zaljubljenost iz aviona može vidjeti
i svatko se želi simpatiji svidjeti.

Eto, takva je ljubav iz školskih klupa:
čupanje za kosu,
laganje,
podmetanje noge,
pogodak u glavu...

Zar nije glupa?

Zar nije skupa?

Aldon Hari Valdino 5. c

Ljubav

Poput nježnoga cvijeta
ljubav mi tvoja miriše.
Poput plavetnila morskog
ljubav me tvoja smiruje.
Poput laganog povjetarca
ljubav me tvoja miluje.

Edita Ademi 6. b

Moja simpatija

Sladak je i smeđa mu je kosa,
ima madež kod nosa.

Njegove prekrasne smeđe oči
sanjam svake noći.

Lijep i snažan,
pravi se važan.

Od mene je viši,
i, naravno, tiši.

Kad ga gledam, najviše me muči
jer onda ne želim ići kući.

Kad pokraj mene prođe,
odmah mi temperatura dođe.

Puno ga volim...

Da ga češće mogu vidjeti,
stalno Boga molim.

Anamarija Klasan 5. c

Ljubavni vlak

Kada sam ušla
u brzi vlak,
ušao je i
jedan dečko drag.

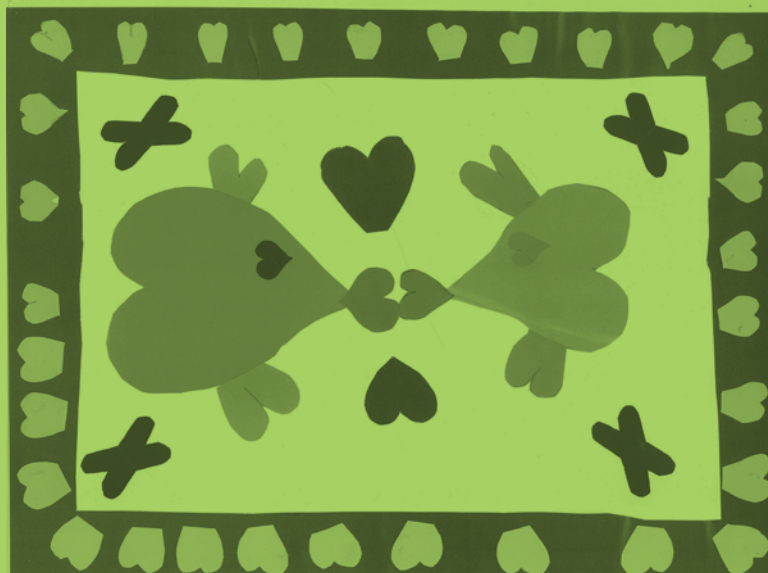
Imao je usne
boje šljive,
a nos mu je bio
poput gljive.

Oči su mu bile
nemirne kao bube,
imao je žute
raširene zube.

Skakao je
lijevo i desno,
bilo mu je
u vagonu pretijesno.

Anđela-Neri Ćorić 6. b

Iva Ljevar 3. e

Leo Pribanić 6. a

Baka

Često s bakom sjedim na klupi ispod stare trešnje i slušam njezine priče. Slušajući ju, ponekad utonem u san. Tada kao da čujem listiće trešnje kako mi šapuću dok me njene grane uzimaju u zagrljaj. Osjetim toplinu. Probudim se. To bakine ruke nježno me miluju i drže u naručju.

Antonio Malenjak 3. c

Moja mama

Neki kažu da je moja mama štriga, al' mene baš je briga jer ona me uvijek pazi i pogleda kad kraj mene prolazi.

Meni ona puno daje, a ne traži ništa. Skače od sreće već kad samo iznesem smeće.

Moja mila, draga mama za svu nježnost, ljubav i pažnju koju si mi dala za sve pjesme koje si mi pjevala kažem ti ovom pjesmom hvala.

Majčice draga, ti si mi sve zbog tebe sam tu daješ mi srce i dušu svu.

Još jedno ti, mama hvala za sve što si mi dala, za sve što mi daješ i uvijek sa mnom ostaješ.

Emanuela Martinović 7. a

Mama

Moja mama ne voli biti sama, iako joj smeta velika buka i galama.

Mama se uvijek slatko smije, dok finu kavu pije.

Dok mama mirno drijema jako nevrjeme se sprema.

Svi ju jako tlače pa pravi fine kolače.

Tina Vučemilo 3. d

Mama

Jutro me mama zbudi, večer me nježno zaspi, utješi me kad san tužna zleči kad me neč boli.

Ča god je pitan, ona mi reče, kad ja zaplačen i njoj suza teče.

Kad san ja vesela, ona se veseli, vavek se najboje ona mi želi. Nikad na svete neću bit sama, dokle je s manun moja mama.

Mia Čop 5. a

Moja mama

Ja jako volin svoju mamu i ona to dobro zna.

Kad me pogjeda z očimi zelenimi, vavek mi osmeh da.

Volin kad me zagrlji nježno ko' da san biće krhko ko će se rastopit od ljubavi njije.

Voli me ona jako s njun je se baš lahko.

Ana Horvat 7. a

Dorian Toić 3. e

Za Majčin dan

Sunce u ožujku
pruža tople zrake,
a moje oči traže
sneni pogled moje majke.
Misli o njenom danu
roje mi se u glavi,
jer to je mjesec
kada se Majčin dan slavi.
Što da poklonim
tog dana mojoj mami,
ružu, čokoladu
ili će dobri biti šafrani plavi.
Mi joj kažemo
da joj kupili nismo ništa,
ali kad dođe s posla,
crvena ruža u vazi zablista.
Bude sretna
odmah se smiješi
i sve moje brige
u tom danu riješi.

Ana Glancer 5. c

Moj tata

Dragi moj tata,
ti za mene nikad nisi umoran
i kad vratiš se kasno s posla,
za igru sa mnom imaš volje,
uzmemo mi odmah loptu
i svi se osjećamo bolje.
Kad nešto mi ne ide
i mučim se s time,
ti si tu da mi pomogneš
uvijek i sa svime.
Bilo za šalu ili za zbilju
uvijek imam te uz sebe.
I kad bio sam malen
i kad narastem,
uvijek, tata, imat ću tebe.

Antonio Šipić 5. b

Moja mama

Moja mama zove se Danijela. Ona je visoka i vitka. Ima dugu, crnu i ravnu kosu. Oči su joj smeđe. Obrazi su joj blijedi. Usta su joj crvena, a kada se smije vide joj se bijeli zubi. Nosi naušnice od bijelog zlata u obliku srca. Zimi voli nositi odjeću crvene i crne boje, a ljeti haljine i šarene lančice oko vrata.

Moja mama je dobra, nasmijana, voli moga brata i mene. Peče nam odlične kolače. Uvijek je vedra i puna novih ideja da me zabavi. Vodi me često u kino, kazalište lutaka, šetnje i svugdje gdje poželim. Volim moju mamu jer je najljepša i najbolja mama na svijetu.

Nina Baraba 2. a

Moj tata

Njegove su oči
kao svijeća u noći,
duboke i snene
čuvaju snove
samo za mene.
Njegove su riječi
kao najljepša himna,
pune su snage,
ljubavi i mira.
Njegovi su poljupci
topli poput Sunca,
kada mi ih daje
srce brže kuca.
Njegov je zagrljaj
čvrst kao stijena,
čuva me od bura
i svih nevera.

Martina Zdjelar 5.b

Najbolji tata

Moj je tata mata,
Majstor svog zanata.
Ozbiljan kada treba,
a sa mnom se pravi beba.
Sve odavde pa do mora,
nigdje nema takvog stvora.
Nigdje nema takvog zlata,
kao što moj je tata.
Moj tata nije najsnažniji,
ali je meni najvažniji.

Franko Buršić 5. d

Tati

Tata, u tvom oku vidim
duboku šumu
po kojoj me sigurnom
rukum vodiš.
U tvome srcu vidim
dva srca,
tvoje i moje,
što kucaju istom snagom.
Znaš li da te volim
više od svih blaga
i da želim da si sa mnom?
Vidim da se smiješ
kad te grle moje ruke
i znam da si sretan
kad smo skupa.

Ana Santaleza 5. d

Moja baka

Moja je baka visoka i vitka. Moderno se oblači i najviše voli nositi hlače. Ima crnu kratku kosu koja joj prekriva dugoljasto lice. Na njemu se ističu tanke obrve i male smeđe oči koje su uvijek pune topline i ljubavi. Ispod pravilna nosa uvijek se smiješe pune usnice. Tada se vide lijepi, bijeli zubi. Kad me zagrlji, osjećam se zaštićenom. Svoju baku jako volim.

Eni Šebelja 3. a

Nono i nona

Pogodite!

Tko je najzabavniji u mojoj obitelji?
Čije su priče najuzbudljivije?

To su moji nonić i nona. Keko i Dada.
Oni znaju od mog tužnog dana napravi-
viti sretan. Tu su uvijek kada ih trebam i
nikome ih ne dam.

Mateo Fafija 3. a

Braco

On se igra,
on se smije,
uz svoju se dekiću
u krevetiću grije.

Guguće i skače,
nosi plave hlače.

Hoda po travi
kao kauboj mali,
i vrišti
kada ga se gnjavi.

Uz glazbu se njiše,
po mojim bilježnicama
"k'o veliki" piše.

Ema Petković 5. c

Moja sestra

Moja je sestra ludost prava,
od nje me stvarno boli glava!

Stalno viče, skače, lupa,
dobra je samo kada se kupa.

Dugu kosu ona nosi,
njome se jako ponosi.
Gnjavi me i neda mira,
po vazdan me nervira.

Ipak ja je jako volim
i za pomoć vas ne molim!

Sven Ratković 3. d

Maja

Miću Maju si poznaju,
sagdere se ona najde,
kade j' tanac i šušur.

Potresujka al maškari,
mažoretke al feštari,
i Matejna, Majejica,
sagdere kade j' veselica.

Morali bi vi nju znat,
aš je glavna za tancat.

To j' moja kujina Maja,
prava divojka
z matejskega kraja.

Laura Mišković 5. a

Moja sestra

Evo štete koju je moja seka napravila meni:
pokidala mi spajdermena na motoru
i auto što dobih za rođendan, srebrni,
i jedan pištolj s drškom sivom,
i nekoliko igračaka još
za čiji lom je smatram krivom.
Za prst me ugrizla dok sam bio beba...
pa sam se pitao: „Kome starija sestra treba?“
Al' onda se sjetih njenih vrlina:
igrala se sa mnom lopova i gusara
i drugih viteških borbi iz davnina.
Čitala mi priče dok još slova nisam znao,
masku mi izronila iz dubina,
trčala po mamu kad bih pao.

Pištolj na metke mi u petak kupila
pa sebi zato traperice nije,
donijela mi dar na izletu kad je bila
i uvijek se sa mnom raduje i smije.

Nakon ove liste vrlina i mana
istina je meni sasvim dobro znana.
Sretan sam što imam sestru ja!
Sretan sam pa neka i ona to zna!

Aldon Hari Valdino 5. c

Djed

Moj dragi djed
više nije ovdje.
Na oblaku nekom
on plovi nebom.

Ponekad mi fali
da me zovne
MALI.

Viktor Tičak 3. b

Matea Biondić 1. e

Brat

Crnu kosu ima,
voli kad je zima.
Uvijek kada dođe kući,
priča nam o provodu
a mi samo hoćemo
da malo više uči.

Ne voli učiti, ne voli školu,
radije bi jeo
i pio Coca-Colu.
Obožava svašta jesti
pa sve oko sebe izmrvi.
Naravno, ne voli mesti,
ali je zato
u košarci prvi.

Medalja puno ima,
i sviđa se svima.
Još malo pa će dohvatiti plafon,
jer moj brat je
visok kao LeBron!

Anamarija Klasan 5. c

Carla Lučić 8. a

Karneval

U povorci karnevala
žirafica šeta mala,
kraj nje seka vjeverica
klaun jedan tužnog lica,
vještice što metlu nose,
gusarice crnokose...
Zatim bubamara jedna
i pčelica žuta, vrijedna,
mačak s dugim brkovima...
Stvarno ovdje svega ima!
Spalit će se danas Pust,
rastjerati taj snijeg gust.
Jer zvončari zimu gone,
poslušajte kako zvone!

Aldon Hari Valdino 5. c

Bruce Lee

Dječak sam mali
Koji svašta radi
I u svašta se pretvorim.
Bruce Lee sam odabrao
Sve sam iznenadio.
Vještine sam im pokazao
bez teksta ostavio
Takav sam vam ja
U maškarama uživam.

Adriano Hunčak 3. b

Žensko na jedan dan

Bile su maškare. Otišla sam u školu obučena kao obično, ali jedan moj prijatelj nije. Taj dan bio je žensko, barem je želio biti. Na glavi je imao crvenu periku, lice je namazao ružem a oči plavim sjenilom. Izgledao je kao da ima šljivu na oku. Od mame je posudio dugu svijetloplavu haljinu koja mu se vukla po podu i štikle čije su pete bile visoke poput tehničke olovke. Neprestano se spoticao i jedva održavao ravnotežu. Njegova mala torbica žute boje bila je šlag na kraju. Nosio ju je kao pištolj a ne kao torbicu. Nije baš bio uspješan u imitiranju, ali je bio jako smiješan. Izgledao je onako kako ni jedna djevojka ne bi voljela izgledati!

Arna Lišić 6. b

Maškare

Sljedeće godine bit ću maca,
svakome mišu prava faca.
Niti jednom neću dati mira,
pogotovo onome koji me dira.
Nakon toga želim biti ptica,
letjeti visoko iznad snježnih krovića.
Tako sve do toplog juga,
gdje me čeka prelijepa duga.

Corina Žagar 3. d

Moja maska

Kupio sam masku lava
u školi sam bio faca prava.
Čak je i ravnatelj oduševljen bio
i upitao me : „Paolo, gdje si je kupio?“

Paolo Rupčić 3. e

Iva Ljevar 3. e

Lucijan Kesegić 3. e

Filip Jukić Marčelja 8. d

Maškare va Halubje

Maškare su počele
si se vesele.
Pusta smo obesili
i se maske znesli.
Maškarana deca po sele
jaja pobiraju i kantaju,
a zvončari
okole kampanaju.
Na pusni utorak
pusta ćemo važgat,
potresuljku zatancat
i do druge Antonje mirovat.

Nora Marčelja 3. a

Proljeće

Zima nam odlazi
i proljeće dolazi.

Leptiri lepršaju
i uljepšavaju proljeće.

Skakavci skaču od želje
da se djeca proljeću vesele.

Proljeće je veliko doba
za ptičice jedna velika proba.

A bumbari plešu svoj
super-tango ples
i pozivaju svih:

Let's dance, let's dance!

Andrej Mandić 2. c

Proljeće

Proljeće, proljeće sve se budi
dok raduju se ljudi.

Cvijeće propupa, ptice cvrkuću.

Došlo je, došlo je proljeće
djeca se igraju,
dječji glas svud proljeće.

Sve procvjeta, sve prolista,
a cvijeće nam zablista.

Ptičice pjevaju cvrk, cvrk, cvrk
na granama veselo trk, trk, trk

Lucija Lulić 2. c

Čarobno proljeće

Proljeće nam potjera snijeg
i zagrije brijeg.

Ptice lete,
a vjetar snijeg mete.

Visibabe izlaze,
a listovi dolaze.

Tulipani rastu
i dozivaju lastu.

Ptičice cvrkuću
i grade svoju kuću.

Marija Šverko 2. c

Val

Ponosan i lijep
morem lutam.

Čipkastu ogrlicu
pjena mi stvara.

Ljudi i djeca
već po zvuku
znaju kada ću doći.

I dok put moj
kraju se bliži,
postajem sve niži i niži...
Dok ne odem zauvijek...

Ana Knežević 5. d

Plavo proljeće

Plava je moja omiljena boja.

Ona je boja moja i tvoja.

Jedan plavi cvijet završio u mojoj kosi

Dok smo na livadi šetali bosu.

Bila je to potočnica plava

Koja sada u mojoj kosi spava.

Tea Tomljanović 3. b

Proljeće

U proljeće sve se budi i cvjeta
zima je petama dala vjetra.

Cvrkuću ptice i skakuću po grani
vesele se nađenoj hrani.

Toplo sunce sve jače grije
sve je ljepše nego prije.

Livade se ogrnule odijelom zelenim
i ukrasile ga cvijećem šarenim.

Svježi mirisi svuda se šire
dozivaju ljude da proljeću se dive.

Lucija Prpić 3. c

Proljetna Pjesma

Došlo nam je proljeće,
budi se cvijeće.

Djeca se igraju
i proljeće dozivaju.

Kada je proljeće
vani se igramo
i kišu složno tjeramo.

U proljeće sunce sja
i obasjava kraj.

Ptičice pjevaju sad
i pozivaju dječicu na ples tad.

Tea Paurević 2. c

Mandy Jurčević 1. e

Valovi

Kad zapuše vjetar,
kad uzburka more,
odjednom na površini
valovi se stvore.

Jedan iza drugog
bliže se žalu,
jedan po jedan
zapljuskuju obalu.

Gibaju čamce,
jedrenjake nose,
jedni na druge
duboko se ponose.

Vid Višnjić 5. b

Val

Morski sam putnik.
Družim se s brodovima,
pričam s delfinima,
posjećujem otoke.

Tina Vučemilo 3. d

Skrivao sam se u špiljama,
plesao u dubinama,
takmičio se s prijateljima.

Putujem bez cilja,
nekad dobar, nekad zločest,
nekad brz, a nekad spor.

Bojim se
da se ne razbijem o stijene
jer ništa neće ostati,
osim malo bijele pjene.

Martina Dopud 5. d

More

Veliko i plavo,
sa sjajem koji nosi,
more pliva, blista,
vjetar mu u kosi.
Zaigrano i veselo krenulo,
propinje se, uzdiže,
pučinu uzburkava,
pa bijelu pjenu odjenulo.

Vjetar na njemu valove stvara...
Razbijajući ih o stijene prah ostaje...
A onda...
pučina opet mirna postaje.

Patricia Baroš 5. c

Val

Među velikim valovima
rodio se mali val.
Ljuljao se,
uzdizao,
rastao,
obalu da vidi.
Pri prvom pogledu
odmah mu se sviđi.
Igrao se na površini
gledajući nebesku sjenu,
a vjetar ga je snažno
odgurnuo u stijenu.
Uzdigne se i zapjeni,
spreman da se opet
suprotstavi stijeni.
No vjetar ga
na drugu obalu odnese,
na sunčanu plažu i pješčani žal.
Zauvijek poželi ostati val.
No more mu ne da odmarati,
on se mora ljuljati,
uzdizati,
valjat

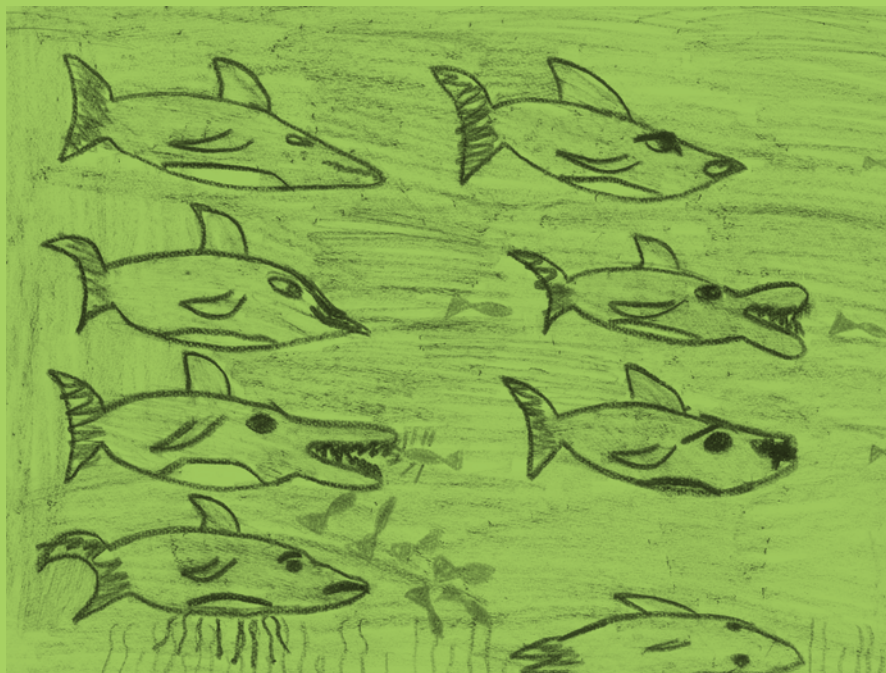
Mia Čop 5. a

Gledam i slušam more

More mi je oduvijek bilo posebno drago,
jedinствено i blisko. U ranom djetinjstvu
najviše sam vremena provodio baš po-
kraj njega. Uz njega sam se igrao cijeli
dan, udisao opojne mirise mora, osluški-
vao šum slane vode i gledao tajanstveni
odsaj mjesečine. A kada bih napokon
krenuo svom pravom domu, začuo bih
stotine zvukova valova kao da me zovu
i mame poput morskih sirena. A ja bih
tužan i pognute glave nastavio hodati.
Sutradan bih sav radostan i zaigran otr-
čao do obale, ispunjen i sretan skakao
po molu i gledao blještavi trag sunca u
kristalnom zrcalu. U daljini sam tražio lik
starog i mudrog ribara čiju barčicu milu-
je blago more.

Prolazile su godine, a ja sam se sve više
udaljavao od svog dragog plavog prija-
telja i sve manje sam vremena provodio
uz njega. Uvijek kada sam potišten ili
me nešto muči, zastanem, sjednem na
klupicu uz more i razmišljam o tim vese-
lim danima kada se sve činilo bezbrižno
poput igre valova. U sebi znam da će me
moj vjerni prijatelj još jednom saslušati,
zašumjeti i čekati do idućeg puta kada
ga zatrebam.

Halil Jaganjac 8. d

Carlo Colazio 3. d

Ona je tu

Dovlači se u dolove,
blista u jutarnjoj rosi,
na naše stolove,
šarene plodove donosi,
a posljednje ljetne tragove
vjetar već danima raznosi...

Ana Santaleza 5. d

Jesen

S tankim kistom
jesen mala,
jednog dana
slikat' stala.

Lišće sad je
raznih boja,
crvena, žuta...
Ne znam koja.
Jeseni baš je
bujna mašta,
naslikat' će
sve i svašta.
Što naslikala
još nije,
naslikat će
kao i prije.

Baš je
umjetnica prava,
zbog njenog kista
šareni se trava.

Naslikala je
čak i cvijet...
Zbog jeseni
je šaren svijet.

Stipe Veršić 5. a

Jesen

Volim jesen. Volim njezine boje, zvukove, mirise...
Raduju me šetnje po šumi, šuštanje žutog i crvenog lišća pod nogama. Uživam gledati i slušati žirove i kestene koji padaju sa stabala. Volim slušati kapanje kiše, fujuk vjetra.

Opija me miris i okus pečenog kestena i kukuruza.

A što ne volim u jesen? Ne volim vlagu. Ne volim se smočiti po kiši.

Ipak, puno je više toga što volim u jeseni.

Zato joj se svake godine iznova radujem.

Ivo Pilić 2. a

Jesenske metle

Jesen je došla, S drške od posla
proradile su sve metle. već im kapa znoj,
Lijepo su mele lišće, otpalom lišču
bile su baš sretne. ne znaju broj.

Metla na jednu, Prošla je jesen-
vjetar na drugu stranu, već je došla zima.
bio je toliko jak Više nema lišća,
da je uplašio vranu. snijega sada ima.

I uzalud metle Metla je sad
vrijedno rade, odavno u kutu,
kad im vjetar i ponekad sanja
sve lišće krade. lišća hrpicu žutu.

Aldon Hari Valdino 5. c

Jesen je došla

Jesen je došla,
otpuhala mi šal.
Svojom snagom na pučinu
poslala je val.

Ogrnula je nebo
sivim kaputom,
a putove šumske
haljinom žutom.

Po zemlji prosula plodove smeđe.
Kestenje što kotrlja po cesti
ne da se u svom naumu smesti.

Ema Petković 5. c

Kišica

Kišica je lijepa, blaga,
samo pada, pada.

Uvijek je s nama tu
ta kišica mala,
i po dana i po noći
uvijek će ona doći.

Tia Franović 2. b

Tina Vučemilo 3. d

Bijela zima

Bijeloga lica
zima nam stiže.
Sa snježnim ogrtačem
sve nam je bliže.
Noć dolazi sve brže
zvijezde sjaje sve duže.
Hladna studen sve jače steže,
a bijeli pokrivač kud oko seže
u daljinu se proteže.
Dječjem veselju tad nikad kraja
svud odjekuje njihova graja.

Ella Švaljek 3. c

Zima

Zima se ujutro rano probudila,
bijelu haljinu obukla
i čizmice navukla.
Otvorila vrata,
na ulicu izašla.
Mrsila djevojčicama kosu,
zalijepila im pahuljicu na nosu.

Lucija Prpić 3. c

Zaleđeno jezero

Kristalno jezero sjaji
vodu u sebi taji.
U njemu se odraz vidi
svakome se to sviđi.

Iris Frlan 3. b

U carstvu zime

U bijelom prostranstvu caruje ljuta baka zima, koja
oštre zube ima. Od bezbroj pahulja satkat će sva-
kom stablu kaput i zabijelit će svaki put. Ogoljele
bijele grane ko aveti stoje i ničeg se ne boje.

Antonio Malenjak 3. c

Izgubljena gruda

Bila jedna gruda
koja nije znala kuda.
Bila je bijela i mala,
jednog dana s grane je pala.
Kotrljala se kotrljala
i postala sve veća,
tad su djeca od nje
napravila snjegovića.

Marija Marčić 2. b

Laura Celcner 3. e

Zima

U gradu je nijema tišina,
vlada bijela pustoš.
Ledena samoća.
Maglovitu bjelinu krajolika
osvaja
sumrak.
Čuju se samo šum vjetra i
pahulje snijega.
U daljini
svjetlost blista
s prozora tvoga doma.

Marko Marohnić 7. a

Prvi sneg

Sivi su se oblaci tiho navukli,
prosuli bele krpice na putiči i lehi.
Bela ponjavica pokrila je saki kantunić,
na poneštricu mi je priletel lačan kosić.
Pojil je mrvice i od snega bel
nekamo, skrit se, je odletel.
Stabla su teške kiti prignula,
kad su se belen šijalon ogrnula.
Sneg i daje pada,
ja na poneštre čekam da ferma.
Ni padal tako od lane,
a sanjki su pred vrati parićane.

Mia Čop 5. a

Zelena pjesma

Volim ljeto
jer se svatko smije,
volim jesen
kada topla kiša lije.
Volim zimu
jer joj bijela haljina lijepo stoji,
ali najviše volim proljeće
što cijelu prirodu u zeleno oboji.
Zeleno je lišće i zelena je trava,
a najljepša je livada u zelenom kad spava.

Luka Šćulac 6. d

Crna

Kad pomislim na crnu
sjetim se noći
tamne i duge
i da ću u krevet poći.
Crna je boja
tame i neba
tad mogu vidjeti
kako me mjesec gleda.
Crna je boja
najdraža moja
crne se ne bojim jer je volim.

Marko Slavulj 6. a

Žuta

Žute boje može biti svaka stvar:
sunce što se zorom diže,
mjesec što noću osvjetljava put
pa čak i proljeće što stiže.
Žuto je lišće koje jesenji vjetar nosi
žut je maslačak što stoji na jutarnjoj rosi.
Žuta je svjetlost
što obasjava tamnu noć
i zvjezdice koje se spremaju
na spavanje poć.

Antonela Dizdar 6. a

Roza

Roza boja je boja sreće,
a izgleda kao da na svakom kutu skreće.
Roze je boje život moj,
a kakve je boje život tvoj?
Bajke roze snove pišu
i kao da kroz njih dišu.
A kada se približiš rozoj boji
pazi da ne odu šareni snovi tvoji.
Roza me boja obuzela, uzela pod svoje,
a sad iz kuće ne mogu izaći bez detalja
njezine boje.

Nadia Malkoč 6. c

Plava

Plava, plava, plava,
kad bi bila trava,
kad bi bila lava,
kad bi plava bila kava.
Modra, modra, modra,
modra je i Sava,
modra je i Drava,
modra može biti i glava.
Kad je modro uvijek volim,
sve na nebu što se plavi,
okom mogu vidjet golim,
i sve je to u mojoj glavi.

Luka Illich 6. a

Crvena boja

Što je sve crvene boje?
Crvene je boje srce moje.
Dok skladam pjesmu riječ po riječ
crveno sunce sjaji već.
Duga ne može bez crvene boje
izgubila bi sjaje svoje.
Crvena prikazuje mir i sreću
i ljubavi punu vreću.
Crvene boje najviše ljeti ima,
a kod tebe još uvijek zima.

Edi Burić 6. c

Ružičasta pjesma

Ružičasta boja iskazuje ljubav,
ružičastu boju iskazuje sreću,
ružičastu boju nikad zaboravit neću.
Ružičasta boja cvijeće i proljeće,
kroz ružičaste misli sve prolijeće.
Ružičasta boja je prava,
ona sva čuda stvara.
Ružičasti mali cvijet,
ružičasti velik svijet.
Ružičasto nebo, livade i rijeke,
ružičasto srce i misli vješte.

Laura Blažić 6. d

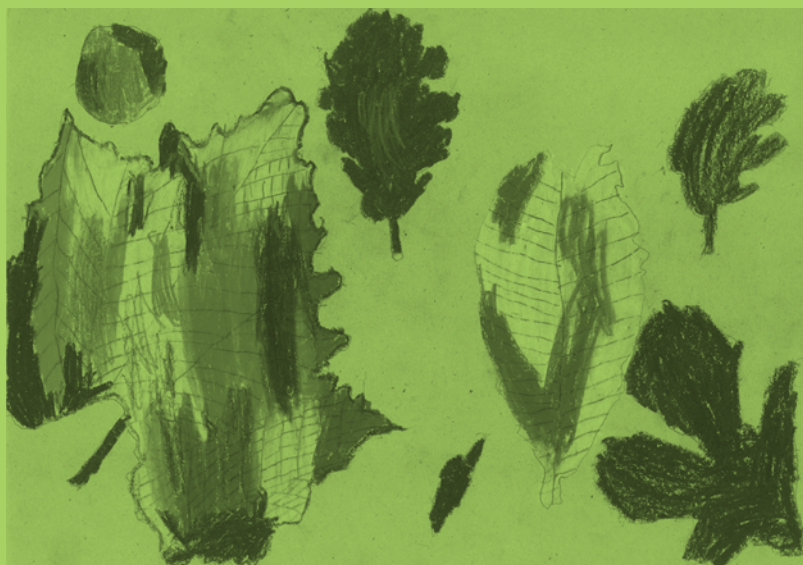
Narančasta

Narančasta je boja prava,
ljepša i od svih šara.
Naranču ukusnu nam je dala,
narcis lijepi poklonila.
Suton sunce pokaže,
a to mi je najdraže.
Marelicu volim najviše,
ali mandarinu o tom tiše.

Sara Pešut 6. a

Marko
Andričić
1. a

Mauro Filčić 1. a

Zmija

Otrovna, opasna
Skače, puže, ubija
Zmije se svi boje.
Opasnost.

Paolo Rupčić 3. e

Lopta

Okrugla, rukometna
Igranje, dodavanje, treniranje
S loptom se može igrati.
Nogomet

Paolo Rupčić 3. e

Ljubičica

Nježna, mirisna
Raste, cvjeta, miriše
Ljubičica raste na livadi.
Proljeće

Ivan Pranjić 3. e

Lav

Opasan, strašan
Vreba, lovi, trči
Lav je kralj džungle.
Divljina

Ivan Pranjić 3. e

More

Valovito, plavo
Plivati, skakati, roniti
More skriva mnoga
bogatstva.
Život.

Iva Ljevar 3. e

Ples

Zabavan, poletan
Učiti, isprobavati, uživati.
Ples je lijep i izazovan.
Sloboda

Anja Ivanetić 3. e

Zima

Zima dolazi
i moj rođendan s njom.
Veselimo se.

Petra Blašković 6. c

Proljeće

Cvijet miriše
svojim mirisom vlada
od rane zore.

Iva Vidaković 6. c

Proljeće

Cvijeće cvjeta
na livadi zelenoj.
Žuto sunce sja.

Ina Juretić 6. d

Jesen

Lišće jesenjim
bojama blješti, šušti
na svakom stablu.

Luka Illich 6. a

Ljeto

Žuto sunce sja,
plavo more duboko,
a voda blista

Mauro Diklić 6. c

Jesen

Dolazi jesen,
Otpada suho lišće,
Grane su suhe.

Erika Ljutić 6. d

Jesen

Sve je već tmurno,
lišće je popadalo,
kiša lijeva.

David Krtolica 6. c

Bura

Ta bura puše
ona mi mira neda
kosu mi dira.

Sara Tepić 6. c

Zima

Bijela zima
U cijeloj tami toj
Veselja ima.

Luka Illich 6. a

Proljeće

Sunce proviri,
snijeg se otopi,
ptica cvrkuće.

Antonija Kevrić 6. a

Ljeto

More se pjeni
veselo, uzburkano
očekuje nas.

Laura Mrša 6. d

Ljeto

Toplo more i
jako sunce što grije
žarke makove.

Antonija Kevrić 6. a

Zima

Bjelina svuda
donosi sreću svima.
Božić dolazi.

Luka Ščulac 6. d

Marko
Tomić
3. d

Proljeće

Sunce izlazi,
smiješi se poput
tek rascvalog maslačka.

Paula Butorac 5. a

Jesen

Jesensko lišće,
onako šareno,
luta po gradu.

Paolo Brkljačić 5. d

Tužna jesen

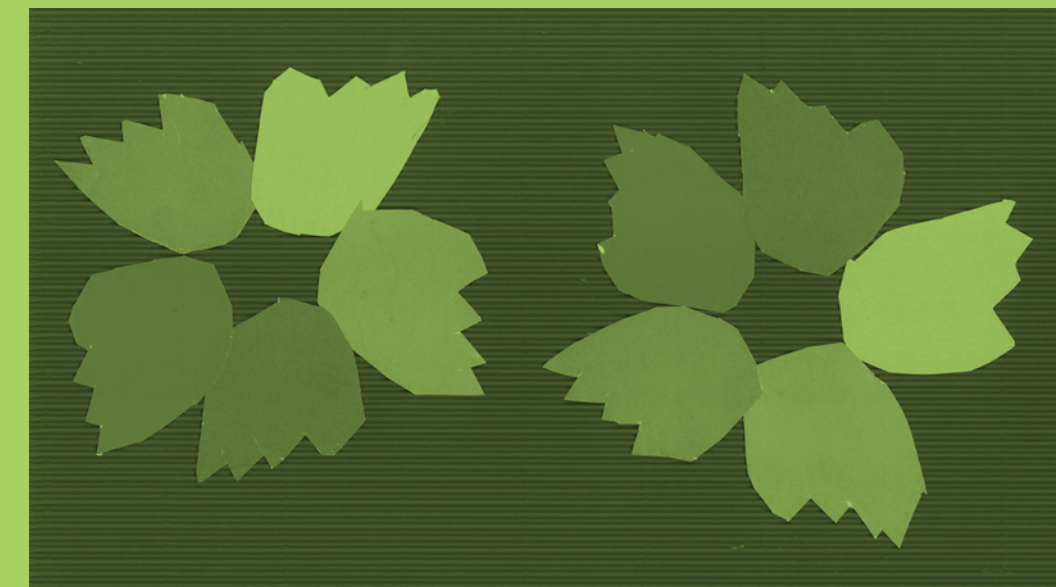
Jesenje lišće
duginih boja
odnose kapi kiše.

Martina Zdjelar 5. b

Zima

Mekani snijeg-
ne želim ga gaziti,
gledat ću ga.

Filip Skeledžić 5. d

Denis Čizmadija 1. a

Proletno jutro

Proletno jutro.
Vraćaju se ptičice,
cvrkuću glasno.

David Zorica 5. b

Ljetni zagrljaj

Sunce je vrata otvorilo,
svoju toplinu
i zagrljaj ponudilo.

Elena Lučić 5. b

Polje

Crvene i žute haljinice
poskakuju i igraju se,
svaka u pokretu je.

Emma Petković 5. c

Proljeće

Maleni leptir
što se spustio na cvijet
grančicu ljulja.

Ivan Ribarić 5. d

Jesen

Raznog voća ima:
jabuka, grožđa, krušaka...
Slasno je svima.

Lorena Leoni 5. a

Božić

Božić je sveti dan
meni jako poseban.
Okićen tada cijeli je stan
i sve izgleda kao čaroban san.

Svaka duša za čudom tad žudi
pa Božić u nama ljubav ponovo budi.
Veselje i radost svima podari
jer za sreću ne trebaju skupi dani.

Ella Švaljek 3. c

Božić u mojoj obitelji

Kada Badnjak dođe,
tuga s njim prođe.

Kada božićno drveće pođemo kititi,
tata ode lijepe kuglice i lampice kupiti.

A, onda moja obitelj se moli
pa jedemo obrok topli.

Svijeću zapalimo mi
i blagujemo u miru svi.

Kada se probudim na Božićno jutro,
moje veselje je veliko.

Ana Knežević 5. d

Vilija Božja

Vilija Božja

Vilija Božja je dan ki je sako leto poseban. Si se vesele i s posebnun užancun za njega parićuju. Nekakov dar kupuje se va zadnji čas za judi ki su nan dragi. Si dari zamataju se va različite karte na anđeli, borići, Dje-da Mrazi...ki će blešćit pod borićen.

Nekada pred čuda let judi su se drugačije parićevali. Ni bilo tega kiča. Bor je va kuće lepo dišel, na njemu su decu mamili bomboni al' jabuke, a ne k ot danas boćice zbog keh zijaju na nas da jih ne razbijemo. Ako su imele orehi, none su mesile orehnjaču i kiflići pa se njihov dih širil po celoj kuće. Va zdelu su stavjale smokve ke su morale po lete skrivat od dece dok su ih sušile, aš bi ih deca bila pojila. Zapolne bi se si okupili va kuće, malo se lepše obukli i parićevali za ponočku. Više familij šlo je va crekvu pomalo čakulajuć. Još lepše je bilo ako je bilo i snega. Kuću je teplilo ognjišće, a na sam Božić si su va kalceti zabadali ruki da vide ča su dobili. Neki naranču al' jabuku, a ako su stvarno bili dobri našli su i čokoladu. Si su bili z mićen zadovoljni, a ne kot mi sada. Va kuće je sega: sakakoveh kolači i hrane. Od objesti ni sami ne znamo ča bimo pojili al' popili pa se i prekrčamo.

Nekako je Božić zgubil svoj starinski čar, a se one bleščave karte toliko zaslepjuju judi da ne vide daje od nosa.

Stefani Simčić 8. b

Maškarane užance

Va najveselejemu mesecu va lete, o Puste, domači judi pozabe na se brige sakidajnega življenja, a najveća je briga va ča se maškarat i kamo poč va maškare na tanac. Kako je to bilo nekada i je se ča promenilo va užancah i va glavah judi povedala mi je nona.

Kakovi su maškaranani običaji bili nekad po starinsku?

Običaji maškaranja poznati su još od davneh vremen kad su maškarane povorke imele zadatak potirat zle sile i mrzlinu i dozvat plodno proljeće. Va maškare su hodili samo muški. Lice su mazali z čađun z ognjišća i bili sakako obučeni (jeftino), a današnje maškare obučene su va ča lepšoj robe ka se šije samo za tu priliku. Danas se va maškarah prikažu je ki će bit lepši pred ken. Maškaraju se i muški i ženske, a i deca. Maškaranani običaj zrugevanja semu i sake-mu ostal je i danas.

Su se tanci održavali kot danaska? Kade ste pustili decu?

Na tanac se šlo nedeju. Tanci se nisu kot danas održavali va većeh oštarijah al' domeh. Oni su bili vane na večer trge kade su se judi okupjali i zabavjali. Deca su bila sama doma, po navade veći su čuvali manjeh.

Kakovi su nekad bili zvončari?

Zvončar je i nekad nosil ovčju vunu. Maska je bila od kunelićeve al' ovčje kože a zgjedala je kot vela bareta. Za nos je bil stavjen klip od frmente. Imeli su škuje za usta i oči.

Neke su mogle pomicat čeljust po čemu su se zvale klackalice. Oko pasa su nosili zvona, va jednoj ruke mačuku, a va drugoj kalcetu z pepelon. S ten su popelon posipali decu i ženski. Na nogah su imeli opanki i crvene, plave, al' zelene kalcete navučene do kolena. Š njimi su bili vrag, medved i tat. Vrag je ruke začrnil z čađun i ujen da se to ča boje čapa za ruku. Potekoval je semo-tamo i mazal judi. Medved je tancal, judi zabavjal, a tat je uhajal va kuće i kral. Se ča je ukral kašneje su judi morali otkupit z hranun i pijačun. Današnji zvončar ima velo zvono, lepu velu masku, a na nogah teške črne škornje. Maska se dela od žice na ku se lepi karton, a na kraje se lepi ovčja al' kravlja koža. Zubi su od gipsa. Imaju vruga i medveda, al' tata više ni. Ni judi se više ne posipaju s popelon.

Ča se je po kućah pobiralo?

Pobiralo se ča se j' arivalo. Jabuki,jaja...

Kako su judi dočekivali zvončari po seleh?

Nekad judi nisu toliko parićevali za zvončari. Parićale su njin se fritule, vino i neč kobasic se skuhalo.

Je pust kot danas imel ime od političari? Zbog čega su mu zmerali?

Pust se ni smel zvat kot neki političar,aš ih se ni smelo ismi-javat. Za pusta se j' zbral neki z sela kemu su se rugali. Vavek je neki neč va ten lete storil da mu se more zmerat.

Stefani Simčić 8. b

Kiparska školica

I ove zimske praznike mogli smo aktivno pro-vesti učeći oblikovati drvo. Dvadesetak učenika je od 7. do 11. siječnja 2013. godine provelo u već tradicionalnoj, sedmoj po redu, zimskoj ško-lici kiparstva u drvu za djecu i odrasle s područ-ja Primorsko-goranske županije koju organizira Kiparska udruga Mate Tijardovića Viškovo u OŠ "Sveti Matej". Cijeli tjedan mladi su kipa-ri marljivo izrađivali svoje radove, a u petak su ih izložili u školskom holu na prodajnoj izlož-bi. Prikupljeni novac udruga je donirala Dječjoj bolnici Kantrida.

Anamarija Hajdinjak 6. b

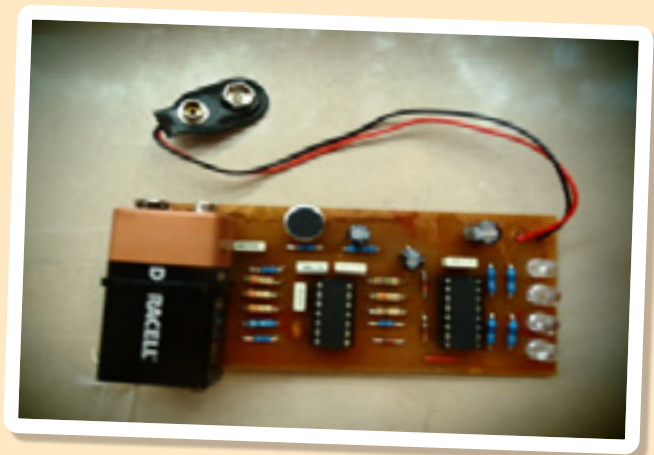

Adriano Hunčak 3. b

TEHNIČKA KULTURA NA DRŽAVNOM NATJECANJU

Natjecanje mladih tehničara RH održano je od 3. do 5. travnja u Primoštenu. Damjan i Srećko Mihelić iz 8. b, prvaci na županijskom natjecanju, potvrdili su znanje i vještine na najvećem stupnju natjecanja u tehničkoj kulturi. Srećko je u praktičnom dijelu najbolje izradio sklop koji bljeska prema jačini glasa i postigao 10. mjesto od 23 natjecatelja.

Damjan Mihelić na smotri mladih poduzetnika RH je predstavio svoj uređaj za pomoć pčelarima. Uređaj za skupljanje matične mliječi je njegova vlastita ideja i projekt. Damjanov rad je izabran među četiri izdvojena najbolja rada na temu „Tehničke tvorevine u preradi hrane“. Inovatore je posebno zanimao ovaj rad.

SMOTRA MLADIH PODUZETNIKA

U pravilima smotre piše: „Tehničke aktivnosti pridonose razvoju znanja, vještina, samostalnosti i odgovornosti učenika a natjecanje mladih tehničara i smotra mladih poduzetnika omogućuju afirmaciju darovitih i talentiranih učenika i time pridonose njihovom ranom otkrivanju. Mladi poduzetnici su učenici osnovne škole od petog do osmog razreda koji povezujući različita područja tehničke kulture stvaraju unikatni rad na zadanu temu tijekom školske 2012./2013.“

Tema 1. smotre mladih poduzetnika je „Tehničke tvorevine za proizvodnju hrane“. Učiteljica je pričala o tome a znamo da je hrana osnovna ljuska potreba pa sam došao na ideju da konstruiram svoj vlastiti uređaj za sjeckanje voća koji može poslužiti i za pripremu palačinki. Prva izvedba mog uređaja je služila svrsi ali je bilo manjih nedostataka. Bio sam uporan i te manje nedostatke otklonio. Moj rad je veselio moje prijatelje a najviše mene. Električni mikser je bio gotov ali za prikazati ga na školskoj smotri trebalo je napraviti i plakat na papiru formata A3.

Tako sam ove godine stigao na školsku smotru mladih poduzetnika koja se održala 13. 2.2013. i postigao drugo mjesto. Mislim da bi nasilnog ponašanja među djecom bilo manje kad bi se više bavili ovakvim aktivnostima.

Renato Kata 6. c

Da se ne zaboravi

U utorak 19.3.2013. godine učenici šestih i sedmih razreda OŠ "Sveti Matej" posjetili su Dom hrvatskih branitelja na Viškovu i saslušali prezentaciju o povijesti Domovinskog rata pod nazivom *Istina o Domovinskom ratu* – da se ne zaboravi. Prezentaciju je držao branitelj iz Primorsko-goranske županije Stanislav Linić. Ona je održana da nas podsjeti kako su se naši očevi i djedovi borili za Hrvatsku i opomene da se Domovinski rat ne bi smio zaboraviti.

Veronika Tibljaš 7. a

Učini dobro djelo

U subotu 23. ožujka 2013. u školskoj dvorani održala se humanitarna akcija pod nazivom "Učini dobro djelo" u kojoj su sudjelovali svi učenici škole. Voditelj ove humanitarne akcije bio je vjeroučitelj, ali i košarkaški trener Franjo Šiljeg zajedno sa ostalim vjeroučiteljima u školi i župi. Cilj je bio skupiti namirnice i higijenski pribor za župni Caritas koji je potom sve podijelio obiteljima u župi kojima je pomoć potrebna. Na taj se način učenike potaklo na razmišljanje o drugima i tome da svatko može učiniti dobro djelo. Sveukupno se skupilo preko 400kg hrane. U sklopu akcije održale su se i košarkaške utakmice učenika od 5. do 8. razreda gdje su igrale djevojčice protiv dečkiju. Svi smo se zajedno jako dobro zabavili, a ono što je najvažnije pomogli smo drugima.

Globe

Međunarodna smotra GLOBE škola održana je 11. ožujka 2013. u Srednoj školi Mate Blažine u Labinu. Na toj smotri kao promatrači sudjelovale su i učenice naše škole Anja Antunović i Nina Filipović (8. c) u pratnji mentorice Ingrid Wolf Stefan.

Pojedine GLOBE škole prezentirale su projekte za državnu smotru.

Održano je i natjecanje učeničkih i mentorskih ekipa u poznavanju sadržaja GLOBE programa: atmosfere, hidrologije, pedologije, biometrije.

Učenici naše škole prate procjenu naoblake i tipove oblaka. Podaci se unose u zajedničku bazu podataka na Globe serveru koja je otvorena i preko interneta dostupna svim posjetiteljima na adresi www.globe.gov

Posjet Austriji

Ausflug nach Österreich

Voller Spannung sind wir nach Österreich gefahren. Von Viškovo haben wir mit dem Bus gefahren. In einer fröhlichen Atmosphäre haben wir durch das verschneite Slowenien nach Österreich gereist. Zuerst haben wir

Klagenfurt besucht wo Minimundus ist. Minimundus ist eine kleine Welt am Wörthersee. Hier sind viele bekannten Gebäude aus der ganzen Welt. Wir haben den Eiffelturm, den Schiefen Turm in Pisa, die Kirche von Heiligen Peter in Vatikan und viele anderen Gebäude gesehen. Am Nachmittag sind wir in Wien gekommen. Dort war unsere Jugendherberge. Am Abend haben wir bis späten Stunden gespielt.

Am nächsten Morgen nach dem Frühstück haben wir den großartigen Schloss Schönbrunn besucht, der bei UNESCO unterstützt ist. Schönbrunn war die Sommerresidenz von der Habsburger. Mit seiner Schönheit hat er uns begeistert. Neben das Schloss ist der größte Zoo in Österreich - der Tiergarten. Nach dem Mittagessen haben wir Prater besucht. Prater ist ein berühmter Stadtgarten. In Prater ist auch ein Freizeitpark. Da ist auch das Riesenrad, das einen atemberaubenden Blick auf Wien bietet. Nach Prater haben wir die Ringstraße gesehen. Das ist eine breite Straße, die das Zentrum umgibt. Den Ring hat Franz Joseph gebaut. Hier befinden sich die größten Sehenswürdigkeiten von Wien - die Staatsoper und das Rathaus. Vor dem Rathaus findet sich im Dezember das bekannte Weihnachtsmarkt namens Christkindmarkt statt. Im Zentrum haben wir noch den Maria Theresia Platz und das Stephansdom gesehen.

Am nächsten Morgen sind wir nach Riegersburg gefahren, wo sich die Schokoladenfabrik "Zotter" befindet. Schokolatier Josef Zotter produziert seine handgefertigte Schokoladen. Wir haben den Dokumentarfilm über den Anbau von Kakao in Indien und in Lateinamerika gesehen. In dieser Fabrik kann man über 300 verschiedene Geschmäcke probieren. Als wir in Graz gekommen sind, haben wir den Schlossberg besucht. Dort haben wir den Uhrturm gesehen. Er ist 28m hoch. Dieser Turm ist ein traditionelles Stadtsymbol. Danach haben wir noch einen kleinen Spaziergang gemacht.

Auf dem Weg nach Hause habe ich über Wien nachgedacht. Diese Stadt ist wirklich schön und herrlich. Ich werde diesen Ausflug sicher nie vergessen. Die Ausflüge nach Deutschland und Österreich werden mir immer in einer guten Erinnerung bleiben.

Loris Lučić 8. a

What do we like to read and what movies do we like?

My Favourite Book

My favourite book is "The Twilight Saga". It is a well-known book series written by Stephanie Meyer, a famous writer from the USA. There are four books, but I will try to describe the whole plot.

The main character is a seventeen-year-old girl named Bella whose parents are divorced. She decides to live with her father and moves from the sunny Phoenix in Arizona to the cloudy and rainy Forks in Washington. She is an unusual teenager, but it makes her the person she is - Bella Swan. In the new school she has a hard time getting used to the sudden change. Her heart flutters when she meets Edward, a charming boy who hides a lot of secrets. It makes him really mysterious to Bella. She immediately falls in love with him. It is "love at the first sight". However, after some time she reveals that he is a vampire. This is where epic adventures of "The Twilight Saga" begin and where the plot gets twisted.

I like it because it is an original love story about vampires and it shows that miracles do happen, even when we don't expect them to. The message of the book is "love at first sight is possible, but you never know what you will have to sacrifice".

Tea Fajt 7. b

My favourite film

They fall in love. After some time Edward tells Bella that he is a vampire. He thinks that Bella is going to leave him. On the contrary, Bella, more than anything, wants to become a vampire too. She urges him to bite her so she can become one. She is convinced that she has been created for that. On the other side, Edward loves her too much and doesn't want to cause her so much pain. After some time they agree that if Bella marries Edward, he will turn her into a vampire. So they get married and during honeymoon they conceive a baby. The baby grows very fast and Bella gets too tired. She has to drink blood to get stronger. Bella gives birth to a beautiful girl who they name Renesmee. During the labors Bella almost dies and to keep her alive Edward injects his poison into her. A few days later Bella wakes up as a vampire.

I love Twilight because I love the way the actors give themselves. Everything in that movie is perfect to me.

Veronika Tibljaš 7. a

My favourite film is called "Twilight". It is a romance. Catherine Hardwicke directed the movie. The main actors are Kristen Stewart and Robert Pattinson. They are very talented, cute and handsome.

It is about a girl named Bella who comes to Forks to live with her father. She starts attending school there. In Forks her life changes. In the new school her peers accept her. They like her because she is different and new. She meets a lot of new friends.

At the biology class she meets Edward, a cute guy who she has already seen in the school canteen. At first when she meets him she thinks they should get to know each other. However, Edward starts avoiding her. He is a vampire and Bella is like drugs to him. Her smell makes him abnormally thirsty for her blood. For her good he decides to leave Forks for several days. When he comes back they finally meet and get to know each other better. Edward thinks that it is his job to protect her.

Ekološki problemi

Živimo u svijetu moderne tehnologije u kojem nafta pokreće svijet. Sve je to lijepo, ali svako zlo za neko dobro. Automobili koriste naftu, fosilno gorivo koje je nastalo jako davno u zemljinoj utrobi od mrtvih organizama. Slikovito, ako vozite auto i točize gorivo, možete zamisliti dinosaure kako ulaze u vaš auto u tekućem obliku.

Spominjem automobile, strojeve koji nam olakšavaju život, a zatim ga otežavaju. Zahvaljujući vozilima u Pekingu početkom 2013. bilo je toliko zagađenje da je vlast, na sreću Zemlje, ali na štetu mog dječakog sna, uvela velike poreze na automobile koji imaju puno komora za sagorijevanje, točnije cilindara. No, hoće li to spriječiti kupce? Proizvođače?

Kada već govorimo o zagađenju, dobar primjer je Marišćina, mnogima poznato smetlište, ali stanovnicima Viškova, Klane i Kastva trn u oku. Kako se smeće sa starog Viševca u Marinčićima preselilo, tako su za njim odletjeli i galebovi. Marišćina je smještena u blizini Rječine, rijeke po kojoj je grad dobio ime, a ona napaja cijelu Rijeku i okolicu. Viškovo i Kastav su mjesta najizloženija smradu. Organizirani su prosvjedi, dijelili su se letci, prosvjednici su bili na televiziji i nisu uspjeli.

Smrad se širi i dalje, traži se maska više, a predivni pogled na krajolik je uništen. Zelenilo šume je zagađeno bijelim plastičnim vrećama. Ima li rješenja? Ima mnogo rješenja, ali sva rješenja nisu provediva. Hoćemo li iznositi smeće u svemir? Ekološki problemi nisu nešto čega su svjesni pojedinci, većina zatvara oči i svjesno zagađuje okoliš. Priznajem, ni meni nije čista savjest, ne razvrstavam smeće jer mi izgleda kao gubitak vremena, a dobro znam da ćemo uvijek pronaći izgovor da ne obavimo neki prljavi posao. Sigurno imamo neki razlog da izbjegnemo razvrstavanje smeća, no ako odvojimo list, limenku ili plastičnu bocu bar jednom u danu, zajedno ćemo uspjeti. Zajedno stojimo na jednom planetu, svatko ima svoju viziju, ali svi imamo jednu mogućnost djelovanja. Zamislite Zemlju na kojoj je toliko toga reciklirano da automobilske i ostale tvornice koje proizvode tehničke tvorevine otkupljuju vaš otpad? To je samo ideja koja traži provedbu.

Pišem ovo kako bi se čuo i moj glas. Ako uvjerim jednu jedinu osobu u važnost stalnog sudjelovanja u rješavanju ekoloških problema, ja sam svoj zadatak obavio.

Dorian Lovrović 8. b

NETOLERANCIJA

Često se djeca i odrasli susreću s netolerancijom. Netolerantni smo jedni prema drugima i ne prihvaćamo razlikosti, a njih će naravno uvijek biti. Vrlo je ružno kako iz ljudi izbija mržnja prema LGBT osobama. Odrasli ljudi daju loš primjer djeci te oni već kao mali govore vrlo okrutne i ružne riječi upućene osobama drugačije spolne orijentacije.

Osobno ne vidim razlog za takvo što: ako te nitko ne dira i ne ugrožava, nemoj ni ti njega.

Na televiziji često možemo vidjeti vrlo ugledne političare i sportaše kako šire mržnju prema homoseksualcima, pritom se pozivajući na Crkvu. No nevjerojatno je kako ne vide da to što govore nema smisla. Bog nas je stvorio drugačije pa tko smo mi da uzimamo "pravdu" u svoje ruke. Možda se boje da će ih "zaraziti", a tu se vidi koliko su zapravo neobrazovani.

Crkva se također nerijetko umiješa s poprilično zadržim stajalištima koja su vjernicima podrška za činjenje zla. Mnogi psiholozi tvrde da su homofobi čemu također može biti razlog to što su zapravo prikriveni homoseksualci. Nevjerojatno je kako su ljudi spremni jedni druge gađati kamenjem, verbalno se stavljati pa i pljuvati zbog različitosti. Ne mislim niti da su parade potrebne jer je netolerantne ljude bolje pustiti na miru i ne buditi u njima ono najgore. Možda jednoga dana u nekoj ljepšoj budućnosti svatko bude mogao reći što osjeća bez da ga se napada i kritizira.

Mislim da bi najbolje rješenje bilo kada bi svatko započeo od sebe i razmislio kako bi se on osjećao kada bi bio u njihovoj koži ili kada bi njega vrijeđali i omalovažavali jer je po nečemu drugačiji. Svijet bi tada bio puno ljepše mjesto kada bi svatko mogao prošetati ulicom bez strahova i predrasuda sretan, slobodan i bez takvih ograničenja.

Dea Saftić 8. b

Ken pipi trast političarima?

Ako ste pomislili da smo nepismeni, griješite. Mi smo samo učenice koje znaju da je za uspjeh u životu potrebno poznavanje jezika, stoga pokušavamo što bolje savladati engleski jezik. Ali, kada vidimo tko nas predstavlja u svijetu, bojimo se da znanje nije presudna ulaznica. Tomu najbolje svjedoči nedavni incident u Europskom parlamentu kada nas je jedna, do tada ugledna, osoba javno izblamirala. Zar ona stvarno misli da pipi ken trast hr nakon samouvjerenog i amaterskog nastupa?

Nažalost, to nije jedini primjer naših (ne)obrazovanih političara. Sjetimo se samo naše bivše premijerke koja je u pokušaju uspostavljanja ugodnog razgovora s turistima na granici pokazala "zavidno" znanje engleskog jezika. Ili zagrebačkog gradonačelnika koji tvrdi da zna engleski jezik sve do trenutka kada se mora njime služiti. Najgore od svega je što ne sramote samo sebe ovakvim ispadima, nego i narod koji ih je odabrao dok mladi obrazovani poliglotti čekaju svoju priliku na birou. Ne vidimo smisao sramoćenja na tako bitnim događajima kada postoje ljudi koji su školovani i plaćeni za prevodenje.

Najbolje rješenje za cijelu zemlju bilo bi da političari polažu prijemni ispit prije negoli pristupe tako važnoj političkoj poziciji. Ako to nije moguće, uvijek postoje instrukcije. Nikad niste prestari za učenje jer učenje i instrukcije nisu sramota, sramota je neznanje!

Vith best višes jors pjupls:

Sara Jelaš i Lucija Glad 8. c

Tudi jaz grem na morje

Nedavno je cijelo moje ljeto moglo biti upropašteno zbog nesmotrenosti političara koji misle da im je sve dopušteno. Zašto ljudi na vlasti zaboravljaju da su izabrani kako bi radili u korist naroda?

Već godinama moja prijateljica Iva iz Slovenije ljetne praznike provodi kod mene. Ljeto nam je nezamislivo bez druženja. Uživamo u kupanju, putujemo obalom upoznajući hrvatske ljepote. Sve je to postalo neizvjesno nakon izjava političara na objema stranama. Iva mi se zabrinuto javila E-poštom što će biti s našim planiranim godišnjim odmorom. „Slovenija prijeti Hrvatskoj, Hrvatska istom mjerom uzvraća Sloveniji. Zar je istina da neću moći na hrvatsku obalu ukoliko Slovenija ne ratificira pristupni ugovor za Europsku Uniju?“

Mene je njeno javljanje uznemirilo i razljutilo jer je ucjenjivanje u međudržavnim odnosima neprihvatljivo i za političare i narod pogubno. Razmišljala sam o tome kako će se razvijati naši odnosi sa Slovenijom.

Hrvatskoj, kao niti jednoj zemlji, ne ide u korist prepirka sa susjedima, posebno u godini pristupanja velikoj obitelji - Europskoj Uniji. Baš u tom neizvjesnom trenutku za mene i moju prijateljicu dogodio se Međunarodni riječki karneval. On nam je ponudio iščekivani odgovor u obliku natpisa na kostimu riječkog gradonačelnika koji se očito opametio i u šaljivoj atmosferi javno ispričao za svoj nepromišljeni potez. Istog trena sjela sam za računalo i napisala E-poštu slovenskoj prijateljici. „Nemoj brinuti! Moći ćeš doći na more i to bez čekanja na granici.“

Shvatila sam da Europska Unija za mene i moju prijateljicu znači nastavak druženja i bržeg putovanja te da nijedan političar ne može stati na put slobodnom kretanju građana ma koliko bio moćan i brzoplet.

Lucija Glad 8. c

Šuma letaka

Kaže se: „Šume su naša pluća. One mogu živjeti bez nas, ali mi bez njih ne možemo.“

Svaki puta kada zamijetim poštanske sandučiće pretrpane reklamnim letcima, sjetim se proizvodnje papira i uništavanja šuma. A posebno me živcira kad te letke vidim razbacane po ulicama.

Znam da je reklamiranje djelatnost koja zapošljava ljude, a pojedinci zarađuju raznoseći letke. Trgovački lanci, također mnogima daju posao, ali svejedno žalim zbog uništavanja prirode bez koje ne možemo živjeti.

Osim toga, letci mnogima koriste i pri kupovini. I moja mama prelistava letke prije nego obavi kupovinu – tada uspoređi cijene proizvoda u različitim trgovinama, a onda obavi kupovinu.

Ali, što s letcima kada završi promotivno razdoblje?

Mislim da bi ti isti trgovački centri trebali organizirati i sakupljanje svojih letaka i zatim reciklirati papir. Tako bi se zadržala radna mjesta, kupci bi bili informirani o popustima, okoliš bi se manje zagađivao, a trgovački centri bi se nastavili reklamirati.

Emanuela Martinović 7. a

Nasilje u školi

U današnje vrijeme u školama ima mnogo nasilja među djecom. Sve češće se dvoje učenika potuku oko obične sitnice. Niti ne pokušavaju razgovorom riješiti problem, već odmah pribjegavaju nasilju. Najčešće učenici problematičnog ponašanja nađu žrtvu, a najgore je što im se često pridružuje i veća grupa drugih učenika. Vrlo je zabrinjavajuć podatak da učenici fizički nasrću na svoje profesore.

Svi se pitamo što je uzrok tom problemu. Mnogi misle da djeca preko raznovrsnih medija (filmova, interneta, video igara, novina) nasilje doživljavaju kao nešto normalno i pozitivno. Također djeca koja su izložena nasilju u svojoj obitelji ili ustanovi u kojoj odrastaju često i sami postaju nasilni kada odrastu. Problem je kako pomoći takvom djetetu da izađe na pravi put. Ja mislim da im treba pomoći, ali mislim i da su nasilnici prezaštićeni što im šalje poruku da mogu raditi što hoće.

Smatram da bi svatko trebao snositi odgovornost za ono što je počinio. Nisam za fizičko kažnjavanje kao što se nekada kažnjavalo niti za izopćenje iz društva, ali svakako treba pronaći učinkovitiji način za rješavanje takvih slučajeva.

Mislim da nasilniku trebaju pomoći stručne osobe, ali isto tako mora osjetiti težinu onoga što je učinio, a to može jedino kroz kaznu za učinjeno. Prvenstveno smatram da bi nasilnika trebalo biti moguće udaljiti s nastave da ne ometa ostalu djecu koja u školu dolaze nešto naučiti. Zatim bi se obavezno morao ispričati žrtvi i žrtvinoj obitelji. Tada slijedi kazna za počinjeno. Najbolja kazna bio bi društveno koristan rad npr. čišćenje škole i okoliša. Mislim da bi tada bilo manje nasilja u školama.

Viktor Antunović 8. d

U današnje vrijeme sve više mladih, a i maloljetnika poseže za čašom ili bocom alkohola. Zašto? Čime ih alkohol privlači?

Poštuje li se zakon države? Može li se kršiti zakon, a ne biti kažnjen? Imaju li roditelji veze s tim?

Najveće zlo današnjice osim droge je i alkohol koji je sve privlačniji i dostupniji maloljetnicima. U početku su to male količine iz želje da se postigne bolje raspoloženje i da se uklape u društvo. Poslije dolaze veće količine jer misle kako bez alkohola nema zabave. Kada konzumiraju alkohol, osjećaju se slobodnije i zrelije što nije istina jer je to samo prolazno stanje. Prelaženje s male količine na veću pa još veću pa još veću i sve tako dok te želje za alkoholom ne prijeđu u ovisnost. Roditelji pak misle da njihovo dijete koje ima četrnaest, petnaest godina ne može nabaviti alkohol. To, nažalost, nije istina. Iako i našoj državi postoji zakon da se alkoholna pića ne smiju prodavati osobama mlađim od osamnaest godina, alkohol opet dolazi u ruke maloljetnika. Čak devedeset i sedam posto djelatnika zna za taj zakon, ali ih se više od polovice toga ne pridržava jer im je jedino bitna zarada. "Stop program" je program koji se bavi proučavanjem lošeg ponašanja maloljetnika.

Od dvjesto osamdeset i četiri maloljetna ispitanika više od pola ih je uspjelo kupiti alkoholno piće samostalno ili uz pomoć punoljetne osobe. Podatci su razočaravajući jer pokazuju da u urbanim i visokorazvijenim gradovima maloljetnici piju više od ostalih građana, a mladići i djevojke u jednakim količinama. Toliko konzumiranje može dovesti do velikih broja ovisnika u sljedećih godinu dana.

Ovaj problem se može riješiti tako da se uvedu oštrije kazne za one koji prodaju, a i za one koji kupuju alkoholna pića maloljetnicima. Kako bi se izbjegla prodaja i kupnja alkohola maloljetnicima, trebaju se uvesti video nadzori u male i velike trgovačke objekte. Policija može pridonijeti češćim intervencijama iza dvadeset i tri sata u zabačenijim dijelovima naselja i gradova. Ipak, najbolji način da se to opijanje spriječi, jesu češće provjere roditelja i veća kontrola nad djecom. Ako su roditelji već posumnjali na to da njihovo dijete ima problema s alkoholom, mogu ga poslati u udruge koje pomažu osobama koje su na putu k ovisnosti.

Anja Antunović 8. c

Nezdrava prehrana

Jedan od najčešćih problema današnjice je nezdrava prehrana. Sve više ljudi konzumira brzu hranu i nezdrave namirnice. Glavni uzrok tomu je nedostatak vremena. Ljudi su prezaposleni i nemaju vremena pripremiti nešto zdravo pa najčešće objeduju u pekarnicama i restoranima brze prehrane. Mnogo je zdravije jesti povrće i voće, no većina to ne smatra konkretnom hranom. Zbog nezdrave hrane sve je više pretilih i bolesnih.

Mnogo je načina kako riješiti taj problem. Svi bi se trebali bolje organizirati kako bi odvojili vrijeme potrebno za objeđivanje zdravog obroka.

Odrasli bi za vrijeme pauze trebali spemati zdrave obroke koji neće loše djelovati na njihov organizam, a sve manje posjećivati mjesta za nezdravi obrok pojeđen na brzinu. No ljudi nisu samo prezaposleni nego i lijeni.

U školama bi djeca trebala upoznati sve posljedice nezdrave prehrane u programu zdravstvenog odgoja koji je uveden ove školske godine. Učitelji bi trebali posvetiti više vremena zdravoj prehrani i našem zdravlju jer se zdrav način života uči od malih nogu.

Marina Ezgeta 8. d

Tko se boji znanja još?

Ove godine školstvo je bombardirano reformama. Počevši od mogućeg uvođenja 9. razreda, preko ukidanja ocjena na polugodištu do uvođenja zdravstvenog odgoja u škole. Ali najviše prašine podigao je zdravstveni odgoj. Svećenici, roditelji pa i neki učitelji prosvjeduju protiv zdravstvenog odgoja smatrajući kako su njihova djeca premlada da slušaju o spolnim odnosima, zaštitnim sredstvima, trudnoći i drugim seksualnim temama. To su, po mom mišljenju, naivne osobe koje ne žele prihvatiti činjenicu da žive u vremenu u kojemu djeca u pubertetu znaju više o "tim stvarima" nego što misle njihovi roditelji. Roditelji više nisu toliko ortodokсни i većina otvoreno razgovara sa svojom djecom o trudnoći, kondomima, a ni seks više nije tabu tema kao što je bio kad su oni bili djeca. Današnji napredak djece i njihovo poznavanje područja spolnosti njihovim roditeljima možda i nisu najugodniji, ali je jasno da djeca u sve ranijoj dobi upoznaju seksualnost i da je to tema o kojoj ne možemo šutjeti i zatvarati oči pred stvarnošću.

Ipak smatram zdravstveni odgoj nepotrebnim kao predmet jer većina djece tim temama pristupa neozbiljno i predavanja prođu u smijehu. Prvi sat zdravstvenog odgoja u mom razredu pokušala je održati doktorica Kosanović.

Sve što smo taj sat čuli znali smo već otprije jer smo o tome učili na biologiji. Sumnjam da će roditelji i svećenici prosvjedovati protiv sata biologije. Velik utjecaj na naše znanje o temama zdravstvenog odgoja imaju javni mediji, a posebno televizija i Internet. Iako se filmovi koji prikazuju sadržaje neprimjerene malodobnicima prikazuju u kasnijem terminu, roditelji ne mogu u potpunosti kontrolirati što njihova djeca gledaju. Ako dijete nešto zanima može i treba pitati roditelje, a njihova je dužnost djecu pripremiti za život. Svaki roditelj kojemu je stalo do sigurnosti svoga djeteta i koji ne želi da njegovo dijete prerano odraste, posvetit će dovoljno vremena razgovoru s njim o mogućim posljedicama neodgovornog ponašanja. Mnogi roditelji izbjegavaju te teme oslanjajući se na školu, a kada im se pruži prilika da to škola obavi umjesto njih, protive se.

Moji vršnjaci i ja već imamo dovoljno predmeta i pretešku torbu. Uz sve aktivnosti koje pohađamo uz redovitu nastavu nemamo vremena za učenje novog predmeta. Tko može izdržati toliki napor? Naša sreća što je zdravstveni odgoj još uvijek eksperimentalan jer da se ocjenjuje mislim da bi i učenici počeli prosvjedovati protiv njega!

*Sara Jelaš 8. c
(novinarski rad na Lidranu)*

Klub ljubitelja putovanja

Na idućim stranicama čitajte o iskustvima naših učitelja s putovanja. Svoj prilog njima dao je i jedan učenik 6. d razreda i neka vam baš on bude poticaj da i vi u idućem broju Tratinčice podijelite svoja iskustva otkrivanja svijeta s nama. *Uživajte!*

KRAKOW

Unatoč hladnom vremenu i niskim temperaturama, ove zimske praznike odlučila sam posjetiti Poljsku, točnije grad Krakow. Prije sam puno čitala o tom prekrasnom gradu, puno slušala od ljudi koji su ga već upoznali i donijela čvrstu odluku.

Krakow je grad u južnoj Poljskoj, smješten na obalama rijeke Wisle. Nekada je bio glavni grad Poljske. Danas je važan kulturni, gospodarski, komunikacijski i turistički centar. Ima preko 20 kazališta, nebrojeno puno crkava, oko 30-ak muzeja te je konkurent s Warszawom za kulturnu prevlast u Poljskoj. Jedan je od najstarijih i drugi po veličini grad u Poljskoj. U Krakowu živi oko 800 000 stanovnika. Nacionalna valuta su zloty.

Krakow je poznat i kao studentski grad. Tijekom godine u njemu boravi oko 100 000 studenata. To nije ništa čudno s obzirom da je u Krakowu poznato Jagiellonsko sveučilište koje datira još iz 14. stoljeća.

Povijesna gradska jezgra (Krakovsko staro mjesto) uvrštena je od 1978. u UNESCOV popis mjesta svjetske baštine u Europi kao prvo mjesto uopće u svijetu koje je uvršteno na tu listu. Središnje mjesto stare jezgre je Rynek Glowny, jedan od najvećih europskih srednjovjekovnih trgova. Rynek Glowny privlači ljude brojnim restoranima, kafićima, suvenirnicama, starim kavanama u kojima možete slušati glazbu Frederica Chopina, poznatog poljskog skladatelja. Na trgu se uvijek događaju različiti performansi u kojima uživaju tisuće turista. Trgom dominira žuta zgrada Sukiennice. To je nekada bila središnja zgrada za trgovinu tkaninom (sukno) na tim prostorima, a u kojoj se danas nalazi Nacionalna umjetnička galerija.

Na trgu se nalazi i crkva Svete Marije, specifična zbog dva potpuno različita tornja. Legenda kaže da su je gradila dva brata koji su se posvađali i svaki je za sebe izgradio toranj. U crkvi se nalazi jedan od najvećih oltara, izrezbaren od drva, a datira još iz 15. stoljeća. Također je i sama crkva dijelom izgrađena od drva jer se pazilo da temperatura bude ugodna ljudskom tijelu – ne spušta se ispod 36 stupnjeva. Na crkvenom tornju trubač svakih sat vremena izađe na prozor i svira melodiju "Zora svete Marije" u spomen na mladog trubača kojeg je pogodila strijela neprijatelja. Ta se melodija naziva još i "Krakowska himna".

Brdo Wawel s kraljevskim dvorcem i katedralom izuzetna je znamenitost Krakowa pod zaštitom UNESCO-a.

U dvorcu su se šest stoljeća krunili i sahranjivali poljski kraljevi. Legenda kaže da je dvorac stvoren u gnijezdu proždrljivog zmaja, a konačno ga je ubio princ Krak, osnivač Krakowa. Turisti mogu posjetiti zmajevu špilju ispod dvorca.

Rudnik soli Wieliczka je mjesto koje zaista ostavlja bez daha i nešto što si čovjek ne može pričama predočiti. Izgrađen je u 13. stoljeću i tu se proizvodila sol do 2007. godine. Nalazi se oko 15 km od Krakowa i to je pravi mali grad ispod zemlje. Spuštate se nekoliko stotina metara ispod zemlje, hodate uređenim hodnicima od soli prepunim raznih skulptura od soli, npr. pape Wojtyle i znanstvenika Nikole Kopernika. Ima puno kapelica također isklesanih od soli. Rudnik ima oko 2000 prostorija koje su rudari klesali od soli za svoje potrebe, dok su radili u rudniku. Čak su i konje vodili u rudnik i isklesali im staje. Dolazite i do skrivenog jezera. Ogromne dvorane isklesane od soli, lusteri od soli, nešto zaista nevjerojatno. U nekim od tih dvorana održavaju se koncerti, svečane večere, dočeci Nove godine. Zaista divni prizori! Zadivi vas ogromna crkva pod zemljom s isklesanim jaslucama, motivima iz Biblije, Posljednjom večerom i oltarima. I sve to od soli!

Danas je rudnik dijelom pretvoren u muzej, a dijelom služi kao lječilište za oboljele od plućnih bolesti.

Putovanje u Krakow nemoguće je bez posjete logoru Auschwitz -Birkenau, mjesta stradanja milijuna Židova tijekom Drugog svjetskog rata. Svaki bi čovjek, barem jednom u životu, trebao posjetiti ta mjesta. Doživljaj barem jednog djelića toga može vas promijeniti i natjerati da se o puno stvari u životu jako zamislite. Koncentracioni logor

Dvorac Wawel s crkvom

Auschwitz-Birkenau bio je najveći koncentracijski logor za uništavanje Židova za vrijeme nacističke okupacije Poljske od 1939. – 1945. godine. Danas su dijelovi tog kompleksa muzej i od 1997. godine pod zaštitom UNESCO-a i na popisu svjetske baštine UNESCO-a. Logor je danas mjesto međunarodnog susretanja svih istraživača holokausta i spomenik žrtvama nacističkog progona Židova, kao i svih ljudi protivnika nacizma. Ne ponovilo se nikada i nikome!!!

Opisala sam samo dio ljepote i znamenitosti koje ima Krakow. Još se jako puno može doživjeti i pisati o tom gradu kazališta, galerija, zabave, lijepih trgovina, kako onih s modernim tako i onih s folklornim artiklima.

To je grad za istraživanje, uživanje, kupnju i šetnju u prošlost.

Pedagog: Jasna Pipinić, prof.

Rynek Glowny (glavni trg): crkva Svete Marije s dva različita tornja i žuta zgrada Sukiennice

Moje ljetovanje

16. lipnja 2012. krenuli smo prema sjevernoj polarnici. Najprije do Zagreba po kamper, a zatim kroz: Sloveniju, Austriju, Njemačku i Dansku.

U Danskoj smo gledali ogromne mostove, to je stvarno lijepa zemlja, ne s velegradovima već s manjim naseljima.

Jedan od takvih mostova tvorio je granicu sa Švedskom. U Švedskom gradu Göteborgu smo posjetili naše prijatelje koji tamo žive, a onda nastavili.

Kad smo došli do polarnice, sve je izgledalo kao Mordor iz Gospodara prstenova samo sa puno snijega. Zastali smo kod znaka koji nam je govorio da smo na putu za polarnicu, a onda smo ušli u suvenirnicu punu prepariranih životinja koje žive na dalekom sjeveru.

Novac u Norveškoj je kruna i ima vrijednost od točno 1 kune pa si mislite koliko je skup sladoled u kornetu od 20 kruna.

Nastavili smo put i prolazili kraj mnogo fjordova (slapovi karakteristični za Norvešku) do najviše sjeverne točke našeg kontinenta gdje smo se malo zadržali.

Tamo su bili ogromni vrtlozi koji nastaju ulijevanjem Atlantskog oceana u jedan od tih fjordova svaki put kad je plima.

Na povratku južno više smo bili u Švedskoj, vidjeli irvasa (životinje kao manji sobovi).

Zastali smo na velikom slapu po imenu Tännforsen, slikali ga, a i dugu koja se pojavila, napunili boce čistom vodom, kupili kožu irvasa i nastavili put do Stockholma.

To je grad koji leži na više od 1000 otočića. Razgledali smo ga i pogledali ogromne palače te obišli Junibacken, muzej posvećen pričama Astrid Lindgren. Iz Stockholma smo se ponovno vratili do Göteborga, gdje smo kod naših prijatelja ostali iduće 2 noći. Onaj dan između iskoristili smo za posjet Universeumu, vrlo zabavnom i poučnom mjestu – spoju muzeja i velike igraonice.

Idući dan smo se dovezli do baltičke luke Karlskrona, odakle smo "Stena line-om" plovili tijekom noći od Švedske do Poljske.

U Poljskoj smo posjetili Krakov, jedan od najvećih gradova Poljske. Simbol mu je zmaj od Krakova koji je terorizirao Krakov i njegove stanovnike dok se jedan kuhar nije dosjetio da jako začini janje za zmaja, pa kad je zmaj pojeo janje, napio se vodom iz obližnje rijeke Visle dok nije eksplodirao.

Blizu Krakova je rudnik soli koji je bio jako važan za srednji vijek kada je sol bila skupa i nedostupna. Postoji legenda o tome kako je rudnik nastao, ali je preduga za prepričavanje.

U rudniku su bile svakakve skulpture, čak i cijela prostorija koja izgleda kao unutrašnjost crkve u kojoj je sve od soli.

Sve smo mogli lizati osim skulptura i hodnik, pa sam navalio na lizanje!

Zatim smo išli u Auschwitz, mjesto gdje su nacisti ubijali Židove, Slave i Rome iz cijele Europe. Prisiljavali su ih da rade, a kad više nisu mogli, strijeljali su ih ili ih slali u komore za tuširanje gdje je su umjesto vode stavljali plin od kojeg bi umrli. Bilo je tužno gledati što su im radili dok o tome gotovo nitko nije znao.

U nastavku putovanja prolazili smo kroz visoke tatre u južnoj Poljskoj i Slovačkoj, pa kroz niske tatre u Slovačkoj, izašli u Panonsku nizinu i njome dalje na jug, sve dok nismo došli do Budimpešte.

Došli smo u kamp i prenoćili. Sljedeći dan smo razgledavali grad, prešli Lančani most preko Dunava koji je prije dijelio Budim i Peštu, posjetili Trg heroja koji je pun spomenika povijesnih neprijatelja Hrvatske.

Onda smo išli do Balatona, poznatijeg kao mađarsko more. To je dio putovanja gdje smo se malo kupali u jezeru. Bila su tamo dva vodena tobogana i jedan manji bazen za djecu.

Nije baš najbolje mjesto za kupanje, ali su zato patke i labudovi koji su plivali sa svojom mladunčadi uživali.

Za kraj smo vidjeli kurtoš kolač, nešto kao slatki kruh s čokoladnim mrvicama i peče se na roštiju. Da - na roštilju.

Još smo jednu noć ostali tamo, a zatim se vratili u Zagreb ostaviti kamper. I vratili se kući.

Goran Prpić 6. d

Idemo na sjever (bez Gorana Milića)

Početak je kolovoza. Znojimo se na tridesetak stupnjeva. Čini se, pravo je vrijeme za put na sjever! Destinacija – Nodrkapp – najsjevernija točka Europe.

Preko interneta na stockholmskom aerodromu Arlanda rezervirali smo auto za put. Planiramo preko Švedske i Finske u Norvešku, do Nordkappa pa natrag, norveškom obalom, a zatim, kroz švedsku untrušanost, opet do Stockholma. Izračunali smo da bi nam za tu turneju trebalo biti dovoljno 10 dana ako vozimo dnevno 400-500 km. U švedskoj prijestolnici ostat ćemo dva dana. Računajući još dva dana puta autom do Venecije i avionom, preko Amsterdama do Arlande i natrag, naš put potrajat će 12 dana.

Uzeli smo šatore, vreće, luftmadrace, jakne i toplu odjeću – sve uobičajene stvari za kolovoz i put pod kotače.

Prvi dan.

Autom do Venecije pa avionom do Amsterdama gdje smo obavili brzinsko četverosatno razgledavanje. Dojam? Puno, puno vode, mostova, šarenih fasada i mladih ljudi. Ljupko!

Iz Amsterdama, popodnevnim avionom stigismo na Arlandu. Spavamo u aerodromskom prenočištu.

Drugi dan.

Avantura počinje! Jedino sigurno što imamo je renta-a-carova KIA CEED i hrpa prtljage. Vadimo karte Švedske, Finske i Norveške i uzdajemo se u navigatora Lea. Vozimo se uz švedsku obalu, pješćanu i pitomu s mnogobrojnim otočićima i neizbježnim galebovima.

Zastajemo u Uppsali – sveučilišnom gradu gdje bez uspjeha tražimo svoju bivšu učenicu Katju koja radi na odsjeku za matematiku (naravno, a što bi drugo!). Ljeto je i Katja je, za razliku od nas, u Hrvatskoj. Nastavljamo prema Umei. Gradovi su slični, širokih ulica, s mnoštvom parkova (vjeverice skaču oko šetača) i monumentalnih zgrada od cigle ili kamena. Šećemo na ugodnih 19 stupnjeva, a naše šlampave slavenske duše čude se urednosti i čistoći koja posvuda vlada.

Spavamo u kampu u blizini Sundsvala, u šatorima na pijesku, uz obalu Botničkog zaljeva. Kampovi su, za razliku od svega drugoga, jeftini i naravno, tipično skandinavski uredni. Nadamo se da kupanje u brrrrrr moru neće ostaviti posljedice.

Treći dan.

Ulazimo u Finsku, a vrlo brzo smo 66°33' sž, tj. u polarnom krugu koji se na jeziku Samija zove Napapiiri. Samiji su priznati kao autohtoni narod (nešto poput Indijanaca, Aboridžina ili Inuita), a mi ih znamo pod nazivom Laponci.

Priroda je krasna, red vode, red smreka, red irvasa (sobova) i tu i tamo pokoji los (kojeg mi nismo imali sreće vidjeti u prirodi).

Spavali smo u Haparandi, u kampu uz rijeku i xxl komarce.

Četvrti dan.

Prešli smo u Norvešku. Cesta vijuga uz veličanstvene fjordove (zaljeve) iza nepreglednih šuma smreka i breza. Stižemo u grad Altu poznatu po prapovijesnim crtežima koji datiraju još iz kamenog doba, a na popisu su UNESCOV-e svjetske baštine.

Nastavljamo dalje prema sjeveru, sve su rjeđe šume breza, a sve češće vidimo prelijepe irvase pustenih rogova. Sve je hladnije i sve je manje vegetacije, sada su to uglavnom lišajevi, mahovina i vriješak. Predvečer stižemo u Repvag, ribarsko seoce s nekoliko razbacanih drvenih kućica. Ispred kuća, na trijemovima, suše se bakalari i mreže. Na obali ribari, suncem i vjetrom izbrazdanih lica, vade mreže

pune ribe i ogromnih rakova kraba. Spavamo u hladnoj kamp kućici, uz fijuk ledenog sjeverca.

Peti dan.

Evo nas pred ciljem! Kroz klaustrofobični 6800 m dugačak tunel dovezli smo se do ulazne rampe za Nordkapp. Cijene ulaznica su tipične Norveške (užasno skupe), za nas četvero gotovo 1000 kn. Ali, smireno plaćamo, jer, došli smo vidjeti najsjeverniju točku naše stare dame Europe. Nalazi se na 72° s.z.š. To je klif 307 m visok koji strši gotovo okomito iz mora. Slikamo se na samom vrhu i gledamo zapjenjeno more s divljenjem i strahopostovanjem dok iznad nas povremeno proljeću blune i galebovi.

Službeno, postoji i sjevernija točka na kontinentu, ali je nepristupačna pa su Norvežani, za potrebe turizma, Nordkapp proglasili sjevernom kapom Europe. So, let it be!

Norveškom obalom vraćamo se preko Honingsvaga prema Narviku kroz bezbrojne fjordove obilazeći česta stada irvasa.

Noćas ćemo spavati u malom kampu na jezeru.

Šesti dan.

Opet se vozimo i vozimo uz fjordove. Toliko ih je da su nam već pomalo dosadili. Ipak, stajemo uz veliki fjord Bjervik – uglavnom zbog fotografiranja za obiteljski album.

Putem nailazimo na POLAR – ZOO gdje na velikom prostoru obitavaju životinje polarnog kruga. Vidjeli smo polarne lisice, medvjede, razne ptice i prvi put losa – ogromnu teško vidjeti u prirodi. Uz pratnju vodiča mogli smo ući u dio ograđen za vukove, nahraniti ih pa čak i podragati.

Iz Narvika prebacujemo se opet u Švedsku, a noćimo u kampu u Pilijarvi.

Sedmi dan.

U mjestu Galivare razgledali smo protestantsku crkvu. Jednostavnija je i skromnije ukrašena od tipične katoličke crkve. U jednom dijelu crkve je igraonica za djecu, a na ulazu se vjernici i posjetitelji mogu poslužiti kavom i keksima.

Nakon stotina km vožnje uz smrekove šume, rijeke i jezera stižemo u Arvidsjaur – naše večerašnje prenočište. Ela se kupa u jezeru.

Osmi dan.

Napuštamo Lapland i vozimo se prema Uppsali. Ovaj dio smo već vidjeli pa vas neću zamarati dodatnim opisima.

Spavamo u kampu, prvi put s TV i saznajemo za naše zlatne olimpijce S. Perković i G. Cernogorza. Veselo

je naše hrvatsko srce!

Deveti i deseti dan.

Stožemo u Stockholm. Grad je prekrasan. Stara gradska jezgra pomalo podsjeća na Prag. Vidjeli smo kompleks kraljevske palače i gradsku vijećnicu gdje se dodjeljuje Nobelova nagrada te Vaasa Museum (na brodu koji je potopljen neposredno nakon porinuća).

Spavali smo u kampu u predgrađu Stockholma.

11. dan

Vraćamo se kući! Valjda od užasnih i bolno visokih cijena razbolješe se i naša crijeva. Na aerodromu smo zamolili da nam pokušaju osigurati let kući jedan dan ranije. Omogućili su nam to, naravno, uz nadoplatu. Ukrcavamo se u avion do Amsterdama pa još jednom, do Venecije.

U Veneciji nas čeka auto. Umorni smo, pere nas viroza. Vozimo se kući, a do Trsta nam Francuzi oteše zlato u rukometu. Ma, nema veze glavno da mi stižemo doma. Kod kuće je ipak najljepše!

Ines Kovač

Australija

Ove sam godine za zimske praznike odlučila otići u Australiju posjetiti svoju rodbinu. Već dugo vremena mi je to bila velika želja i napokon mi se ostvarila. Skoro mjesec dana boravila sam u Melbourneu, milijunskom gradu i drugom po veličini u Australiji, koji me oduševio. Ispunjen je različitim kulturama i toliko susretljivim i prijateljskim ljudima kojima je važno da se u njihovom gradu osjećaš kao kod kuće. Posjetila sam različita mjesta, glavni kolodvor na Federation Squareu, poslovni centar grada, kolibu čovjeka koji je otkrio Australiju Jamesa Cooka, najviši neboder Eureka skydeck, rijeku Yarru, zatim razne restorane, muzeje, shopping centre, itd. Također sam posjetila i neke obližnje gradove koji su poznati po turizmu, a naravno nije izostao ni susret sa najpoznatijim životinjama u Australiji, klokanom i koalom na Phillip Islandu. Puno bi još mogla nabrajati što sam sve vidjela i doživjela, i iako je jako daleko, sa sigurnošću mogu reći da je to zemlja u kojoj svatko može pronaći svoje mjesto za život.

Helena Doričić

Istanbul

Za ove proljetne praznike odlučile smo posjetiti Istanbul. Krenule smo autobusom iz Rijeke u pravcu Beograda. Tu nas je čekao vodič s kojim smo prošetali Kalemegdanom – prekrasnim parkom na uzvisini s ostacima srednjovjekovne tvrđave i pogledom na Adu Ciganliju, rijeke Dunav u koji se ulijeva Sava i Beograd, a zatim se spustili u Knez Mihajlovu ulicu koja nas je podsjetila na naš Korzo.

Drugi dan uputili smo se u Bugarsku gdje smo se na nekoliko sati zaustavili u Sofiji u kojoj nas je također čekao vodič i upoznao s tim lijepim gradom.

Tada smo konačno krenuli put Istanbula. Odmah nakon što smo ušle u grad, prvi dojam je bio – prekrasno. Veliki grad, drugačija kultura, pristojni ljudi i prekrasne građevine okružene zelenilom u samom centru gdje se u razmaku od nekoliko stotina metara nalaze Topkapi palača (sjedište sultana do sredine 19. stoljeća okruženo zidinama, vrtovima, sa sultanovim prostorijama odvojenim od harema baš kako se vidi u seriji) te Aja Sofija i Plava džamija – jedina koja ima 6 minareta i u kojoj se uz još njih oko 2300 mole građani muslimanske vjeroispovijesti.

Danju i noću grad živi istim tempom, ulice pune ljudi, automobila, na svakom koraku dućani s odjećom na tri kata, ulični prodavači sa kolicima punim voća, povrća i peciva i nosači čaja sa tacnom punom šalica čaja baš kako se može vidjeti u turskim serijama. Poseban doživljaj.

Posjetile smo i Dolmabahçe palaču koja se nalazi na samoj obali Bospora i izgleda grandiozno, izvana okružena prekrasnim vrtovima, a iznutra sa krasnim namještajem, staklenim stubištem i jednim od najvećih kristalnih lustera u Europi koji teži 4 i pol tone. U njoj su živjeli sultani nakon što su se iselili iz Topkapi palače, a tu je umro i njihov predsjednik Atatürk.

Još jedan poseban doživljaj je bila vožnja Bosporom, jer se s morske strane vidi veličina grada, prekrasne palače uz samo more, jedan od 8 najvećih visećih mostova na svijetu i kulturne znamenitosti. Zadnji dan smo bile na mjestu koje svakako treba posjetiti da se doživi čar starog Istanbula i vidi kako se trgovina odvijala stoljećima unazad, a to je najveća zatvorena tržnica, poznata Kapalı çarşı sa velikim brojem dućana punih kože, karakterističnih šalica za ispijanje čaja, srebra i zlata i suvenira karakterističnih za Tursku.

Svakako ćemo se još jednom vratiti u ovaj prekrasni grad jer uvijek nedostaje vremena za vidjeti sve ono što bi trebalo.

Dubravka Šnajdar i Lara Dubrović

Proteklog ljeta, povećala grupa mojih prijatelja, poznanika i ja uputili smo se na veliko prekoceansko putovanje na Kubu. Kuba je otočna država koja broji više od 1500 otoka i otočića, no glavni istoimeni otok čini 95 posto ukupne površine Kube. Okružena je Meksičkim zaljevom, Karipskim morem i Atlanskim oceanom. Ona je najveći i najzapadniji otok u Velikim Antilima, nalazi se na ulazu u Meksički zaljev, između poluotoka Yukatan i Floride. Površina Kube je oko 100 860 km² pa je površinom gotovo duplo veća od Republike Hrvatske.

Kuba je jedna od rijetkih socijalističkih država. Predsjednik države je Raul Castro koji je na toj poziciji zamijenio svog poznatijeg brata Fidela 2008. godine. Službeni jezik Kube je španjolski jezik.

Tijekom cijelog putovanja bili smo smješteni u sobama koje iznajmljuje lokalno stanovništvo. Za takav način smještaja odlučili smo se zbog ekonomičnosti (znatno je jeftinije od hotela) te zbog boljeg upoznavanja lokalnog stanovništva, kuhinje i običaja. Prvi grad koji smo posjetili bio je glavni grad Kube Havana ili La Habana. Prvo što smo osjetili odmah po izlasku iz aviona je 100% vlaga i visoka temperatura. Kuba je tropska zemlja i kiša je vrlo učestala pojava, pogotovo u srpnju i kolovozu. Gotovo da nije prošao ni jedan dan bez kiše i izrazito neugodne vlage zbog kojeg se pet minuta nakon tuširanja osjećao prljav i ljepljiv.

Stižemo ispred zgrade u kojoj smo iznajmili sobe. Vrata nam otvaraju vrlo dragi i veseli ljudi te nas vode u naše sobe. Sobe su vrlo uredne i čiste, no s obzirom na veliko siromaštvo vrlo oskudno opremljene. Gotovo sve sobe imale su klima-uređaj koji nas je spašavao tijekom vrućih noći, no s obzirom na vrlo zastarjelu tehnologiju dobro bi nam bili došli i čepići za uši. Zanimljivo je da uglavnom nemaju stakla na prozorima pa se dosta velika količina energije iz klima uređaja uzaludno gubi.

Nakon što smo se naspavali, spuštamo se na doručak. Gazdarice kuća spremale su nam svako jutro doručak. Nakon nekoliko dana postalo nam je jasno da će doručak svih dvadeset jutara biti identičan. Svježi sok od tropskog voća, svježe narezano voće, omlet, panin, maslac i med. Zanimljivo je da u cijeloj državi postoji samo jedna vrsta maslaca i jedna vrsta meda, te jedna vrsta kruha. Dakle, svaki dan isti doručak.

Krećemo u obilazak glavnog grada. Na ulici i na zgradama koje su u vrlo zapuštenom stanju vidi se neimaština i siromaštvo stanovništva, no istovremeno monumentalnost zgrada otkiva i bogatu povijest grada. Centar grada, Stara Havana ili La Habana Vieja, je pravo turističko odredište. Uređena je glavna šetnica, puna trgovina, kafića i restorana. Mnogi obnovljeni trgovini mame mnoštvo turista. Cijeli centar je obnovljen i obojan vedrim bojama. La Habana Vieja najbolje je očuvan španjolski kolonijalni kompleks na cijelom američkom području, a 1982. godine proglašen je svjetskom baštinom i pod zaštitom je UNESCO-a. Mnoge stare zgrade pretvorene su u muzeje, a u obnovu pročelja uloženi su milijuni američkih dolara. Te epitepe se ne mogu pridružiti ostatku grada u kojem ima puno manje tursita. Tamo vladaju siromaštvo, sive i polurazrušene kolonijalne zgrade.

Taksisti voze prastare amaričke automobile koje u Europi možete naći isključivo u muzejima ili old timer klubovima. Glavno prijevozno sredstvo za turiste je taksu u obliku automobila, kokotaksi ili pak bicitaksi. Još jedna od nezaobilaznih znamenitosti Kube su bezbrojni grafiti, spomenici, biste, natipisi, šalice ili majice s otisnutim portretima poznatog revolucionara Che Guevare i Fidel Castra. Gdje god se okrenete naići ćete na njih.

Večernji obilazak je sasvim druga priča. Havana je grad koji odiše prošlim vremenima, uzbudljivim noćnim životom te srdačnim stanovnicima. Iako siromašni, Kubanci su vrlo veseli i energični ljudi. Glavna nacionalna zabava svake večeri je ples salsa. Salsu plešu djeca od najmanjih nogu i ne postoji ni jedna osoba koja ju ne zna plesati. Divno je vidjeti sve te ljude koji savršeno plešu. Naravno, i turisti se okušavaju u plesu. Neki dosta nespretno, a neki vrlo vješto pokazuju korake naučene na tečajevima salse u svojim domovima. Ako zaplešete na ulici, ne samo da vas nitko neće čudno gledati, nego će vam se ubrzo i drugi pridružiti. Nakon ponoći, svi kafići zatvaraju svoja vrata i zabava se seli u Casa dela musica (Kuća muzike) gdje se salsa pleše do ranih jutarnjih sati, a kako vrijeme odmiče mogu se čuti i neki drugi, zapadnjački ritmovi. Uz salsu tu je nazaobilazno nacionalno piće rum. Kubanci rum konzumiraju svakodnevno u raznoraznim oblicima i koktelima. Rum i cigarete (duhan) su glavni kubanski izvozni proizvod, velika većina proizvedenog se izvozi pa time čini važnu stavku ekonomije.

Nakon brunog života glavnog grada autobusima ili kombijem krećemo u putovanje kroz zemlju. U unutrašnjosti zemlje prevladavaju tropske šume, plantaže duhana i predivni krajolici, dok se na obali mora mogu naći mnoge pješčane plaže koje zapljuskuje valovito otvoreno more uz stalni vjetar. Na putu smo isprobali mnoga kubanska jela, koja su vrlo jednostavna, bez previše začina i dodataka (ponovno posljedica oskudice). Uživamo u specijalitetima mora kao što su jastog, kozice, riba i to gotovo svakodnevno. Spomenuta jela se pripremaju identično u svakom kutku zemlje.

Drugi veliki grad koji posjećujemo je Santiago de Cuba. Kao i u glavnom gradu, centar je ureden i obnovljen, prepun povijesnih i arhitektonskih znamenitosti. Dolazimo u vrijeme karnevala. Karneval na +30 je jedan savim drugačiji doživljaj od našeg zimskog karnevala. Ogromne avenije su prepune ljudi, alegorijskih kola i maškara. Glazba dopire sa svih strana, a mnoštvo se giba u ritmu salse...

S obzirom na to da smo se odlučili na putovanje u vlastitom aranžmanu i smještaj kod lokalnog stanovništva, doživjeli smo mnoge neobične situacije i događaje.

Većina turista koji odlaze na Kubu smješteni su u hotelskim rezortima koji su uređeni posebno za turiste, imaju uređene plaže, hrana i poslugu te im nude i izlete. Sve je to lijepo, ali na taj način se ne može doživjeti mnoge stvari koje smo mi doživjeli i vidjeli našim načinom putovanja. Upoznati način života, kulturu i razmišljanje lokalnog stanovništva, posjetiti mjesta na koje vas agencije neće voditi. Primjerice, posjetiti malo ribarsko mjesto četrdesetak kilometara od grada koje je slavnog pisaca Ernest Hemingwaya inspiriralo za pisanje djela Starac i more. Steći dojam kako zaista ljudi žive na Kubi. Uvidjeti prednosti i mnoge nedostatke represivnog režima bruce Castro. Jedan mladi Kubanac nam je ovako objasnio stanje na Kubi:

“Zamislite balon. U tom balonu se, izolirana, nalazi Kuba. Ostatak svijeta se nalazi izvan tog balona!” Mislim da je to najbolji opis stanja na Kubi koji sam čuo.

Svakako je vrijedno posjetiti Kubu i to ubrzo, dok je još komunizam na snazi i dok globalizacija nije učinila od Kube ono što je učinila od većine ostatka svijeta, barem onog razvijenijeg u kojem i sami živimo.

Ovo putovanje zaključimo jednom lijepom izrekom sv. Augustina:

“Svijet je poput knjige. Oni koji ne putuju su pročitali samo jednu stranicu.”

Aljoša Matulić

Isus i ja

Trudim se imati što bolji odnos s Isusom Kristom. Svoj odnos s Bogom postižem tako da svaku nedjelju idem na misu i da se redovito molim, ali uvijek je tu prisutan grijeh. Svi mi griješimo pa tako i ja. Grijeh može pokvariti odnos mene i Boga, ali i ne mora. Ako se redovito ide na ispovijed, brige nema.

Da nema grijeha, ne bi bilo ni ispovijedi. Znam da će mi Bog uvijek oprostiti, ako se iskreno pokajem i ako primam Svetu pričest.

Marina Nikolić 7. a

Nebo je granica, jedna velika praznina koja nas razdvaja. Gri-jehom ta praznina postaje sve veća, a ispovijedanjem se smanjuje. Molitvom nestaju sve granice i sve što nas razdvaja to nas poveže. Vjera prema Isusu Kristu je toliko jaka da nema te snage ni moći koja nas može zauvijek razdvojiti.

Uvijek ćemo biti razdvojeni, ali u molitvi spojeni.

Antonela Ronjga 7. a

Što me razdvaja od Isusa?

Hm...svašta.

Malo se šalim, iako je to i istina. Razdvajaju me serije, glazba, igrice, itd. Zabava je prava riječ kojom bih najbolje opisala što me razdvaja od Isusa.

Iskreno, po Svetom pismu se vidi da je Isus dobar, ali nije i zabavan. Kada trebam ići u crkvu na misu, draže mi je ostati kući i zabavljati se.

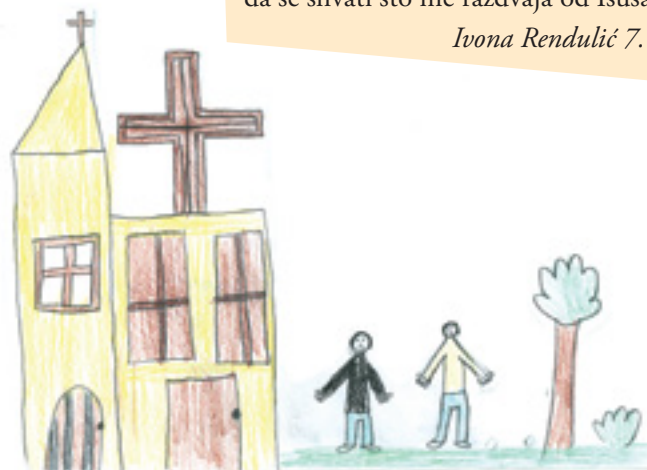
Jednostavno, nitko ne bi rekao da sam lijena, iako jesam i to jako. To je jedna od mojih mana.

Evo, mislim da je ovo dovoljno teksta da se shvati što me razdvaja od Isusa.

Ivona Rendulić 7. a

Nikol Leoni 3. c

Leonardo Ćosić 3. d

Danas se mi ljudi mnogi našim postupcima razdvajamo od Isusa Krista.

To su najčešće brige o novcu i kako zaraditi, samo brinemo o ratovima,

ogovaramo, prostačimo, a najgore je to što smo prestali brinuti o vjeri.

Moji postupci koji me razdvajaju od Isusa Krista su ogovaranje i prostačenje, koji nisu tako česti, ali svejedno su grijeh. Najviše što me razdvaja je to što ne odlazim redovito na nedjeljnu misu. To pokušavam ispraviti i želim što češće ići na misu. To obavezno moram popraviti. Istina je da nisam bila na ovoj nedjeljnoj misi, ali ići ću na sljedeću, ispovjedit se zbog toga i nadam se da će mi Isus Krist i Bog oprostiti.

Emanuela Martinović 7. a

Janjica Rupčić 3. d

Što je sloboda?

Sloboda je za mene činiti sve što želim, ali da ne smetam ljudima oko sebe, da ne činim zlo drugima.

Kad smo slobodni, nitko nam ništa ne naređuje. Kad smo slobodni, možemo pomagati ljudima oko sebe, roditeljima, bratu, sestri da oni to od nas ne traže. Tako činimo dobro.

Biti slobodan ne znači da slobodno možemo ulaziti u tuđu privatnost, biti zli prema drugima, vrijeđati, zafrkavati, ismijavati ili činiti štetu drugima.

Biti slobodan znači činiti dobro i tako pomagati ljudima oko sebe.

Ivan Babić 7. b

Kakvog bračnog druga želim

Želim lijepog, pametnog, dobrog i bogatog muža. Želim da ima predivne plave oči, lijepu crnu kosu, predivan osmijeh, i naravno, da ima smisao za humor. Želim da ima stila i da mi bude vjeran. Želim da bude romantičan, da se jako volimo i da smo spremni sve učiniti jedno za drugo.

Voljela bih da bude nježan i da bude tu,

Ja oduvijek sanjam da je moja buduća supruga fotomodel. To bih htio jer bi ona tada imala puno novaca i bili bismo poznati u svijetu. I ja bih krenuo ženinim stopama i postao fotomodel. Naš bi brak bio savršen, kao iz bajke. Nekad bi nam se

za mene, kad ga trebam i da zna kad me treba potrebno pustiti samu. Želim da me uvijek štiti i da ponekad bude ljubomoran. Želim da mi stalno govori lijepe riječi, da me uvijek tješi.

Želim da me ljubi i grli bez razloga. Kad me pogleda u oči, da točno zna što mi treba.

Lara Milavić 7. a

novinari popeli na vrh glave tražeći neke sočne novosti. Imali bismo vile duž obale Europe, a najveće bi bile na Hawajima i Miamiu.

Patrik Martinović 7. a

UZORI

Meni je uzor profesorica iz povijesti. Ona je jako simpatična i ljubazna. Voli pomagati i smijati se. Uvijek nam sve na brzi način olakša i pomogne. Ona mi je najdraža učiteljica. Voljela bih biti poput nje. Uvijek nam sve lijepo objasni. Nije škrt na dobrim ocjenama, s tugom preda lošu ocjenu.

Martina Zdjelar 5. b

Moj je uzor učiteljica Radosna. Iako volim i druge predmete, neke možda i više od hrvatskog jezika, ona nas potiče da više učimo. Tako nećemo imati problema u višim razredima. Volim pisati sastave, ali ih ne volim čitati pred razredom. Volim čitati, ne preduge, a i ne prekratke, pustolovne lektire. Još nikada nisam dobio negativnu ocjenu iz hrvatskog jezika, zato jer to učim. Uz to pamtim na satu.

Antonio Šipić 5. b

Moja razrednica je moj uzor. Ona mi pomaže engleski kad ga ne znam. Jako je dobra razrednica. Kada se netko u razredu svađa, onda ona to raspravi. To mi se jako sviđa kod nje.

Matea Davidović 5. a

Moj je uzor profesor geografije Oliver Kvasina. Razlog je tome što jako volim geografiju, a on me već puno toga naučio.

On jako dobro podučava, a dokaz za to je što sam ja bio na školskom natjecanju i postigao jako dobar uspjeh. On je meni najdraži profesor i svaki se put veselim njegovim satovima. Najdraže mi je kada ponedjeljkom ujutro imamo blok sat. Volim geografiju i svaki se put potrudim da kažem nešto što nitko ne zna kako bih pokazao profesoru svoje znanje. Jako volim geografiju, osobito profesora Olivera.

Nikola Džambo 5. a

Uzor mi je bila učiteljica Rina Afrić. Učiteljica nas je dobro učila, sve je lijepo objasnila. Naučila nas je puno toga: kako se moramo ponašati, prošla je kroz puno svađa, tuča koje je odmah riješila. Bila je pravedna i davala kazne onima koji su to zaslužili. Kod učiteljice se lako učilo, a nije davala teške ispite. Htjela bih da ju još imam jer mi je bila veliki uzor. Meni je bila najdraža, najbolja učiteljica i nikad je neću zaboraviti.

Elena Lučić 5. b

Uzor učiteljica mi je učiteljica iz tehničkog zato što dobro predaje, nije stroga a pogotovo jer volim tehnički. Volio bih biti tehničar.

Luka Biškupić 7. c

Učiteljica Katica Androšević je moja omiljena učiteljica.

Borna Blaženić 5. b

Moj uzor je moja mama. Nije jako stroga. Jako je brižna, uvijek nas smijana. Kada imam neki problem, ona mi pomogne, a kada se posvađam s prijateljicom ona me utješi. Uvijek je pravedna. Ne ljuti se zbog loših ocjena jer joj je važno da sam se potrudio. Voli me i uvijek nađe rješenje za sve.

Lorena Leoni 5. a

Meni je moj tata uzor. On me podržava u svemu što radim. Jako se ponosim svojim tatom. On je varijalac u tvrtci koja popravlja kruzere. Moj tata putuje po cijelom svijetu. Htio bih biti kao moj tata.

Leon Ličina 5. a

Obožavam košarku i imam dva uzora: Anamari Romih i Antoniju Džido. Nadam se da ću kad narastem igrati košarku kao one i da ću postati košarkašica. Nadam se da imam talenat i vjerujem da mogu biti dobra kao i one. Anamari i Antonia idu zajedno u 8. razred. Osim što odlično igra košarku, Antonija čak ima i prekrasan glas. Znaju puno košarkaških trikova. Idu u košarkaški klub "Viškovo" i one su za svoje godišće kapetanice cijele ekipe. Uvijek mi daju savjete kako da postanem bolja i bolja. Puno ih volim i želim biti kao i one.

Mia Čop 5. a

Moj uzor - Frank Lampard

Frank Lampard je Britanac koji igra za Englesku reprezentaciju i klub Chelsea.

Kod njega mi se sviđa što je našao svoje mjesto u Chelsea, nije poput drugih nogometaša da prelazi u drugi klub čim mu netko ponudi malo više novaca.

On je, kako bi se to u nogometnom svijetu reklo, "playmaker", a i uz to mnogo zabija.

Tomislav Mamić 7. c

Jamie Oliver je kuhar koji je od kuhanja napravio jednu od najgledanijih TV emisija.

Jamie od svakidašnjih jela radi specijalitete. Dodaje svoje začine jer misli da jelu daju bolji okus, miris...

U njegovoj seriji prolaznici kušaju njegovu hranu i kažu da je odlična, ukusna, super...

Baš bih njegove specijalitete volio kušati!

Jednoga dana bih volio kuhati poput njega.

Luka Biškupić 7. c

Ella Švaljek, 3. c

Ljubav je

Ljubav je za mene sreća koja spaja cijeli svijet.

Ljubav je u srcu i tiho šapuće: voljeti moramo i svoje neprijatelje.

Lucija Prpić 3. c

Ljubav je za mene kad mi učiteljica da peticu i kad me mama poljubi.

Matija Terzić 3. c

Ljubav je za mene kada nekoga voliš i prihvaćaš bez obzira kakav je. Kao sto Isus nas voli i prihvaća sa svim manama i vrlinama.

Marko Kvakić 3. a

Ljubav je za mene neopisiva sreća. Za mene je ljubav kada mi netko kupi nešto.

Za mene je ljubav kad mi mama svaki dan kuha.

Za mene je ljubav kad mi netko pomogne.

Filip Terzić 3. c

Ljubav je za mene kad tata dođe s puta pa nas zagrlji i kad mama kaže da nas voli sve.

Paulo Marincel 3. c

Vjera je za mene vjera u Boga, majku i oca. Ja vjeru imam i u prijatelja svoga jer vjerovati se mora.

Lucija Prpić 3. c

Za mene je ljubav sreća, veselje, toplina u srcu.

Vjera je za mene kada vjerujem u Boga i u prijatelja.

Ella Šimičević 3. c

Vjera je za mene: kada vjerujem u nešto i kada vjerujem nekome. Ja vjerujem - jer kada vjerujem to mi se i dogodi.

Marko Radić 3. c

Vjera je za mene: kad netko reče pa mu ja kažem da mu vjerujem.

Paulo Marincel 3. c

Vjera je kada poštujem Boga, kada vjerujem u njega i kada radim što mi on kaže. Ljubav je kada se svi vole.

Renata Hunčak 3. b

Tina Vučemilo, 3. a

Vjerovati znači da znaš da postoji Bog koji te čuva i pazi. Vjerovati znači da misliš kako su svi ljudi dobri.

Ivan Novak 3. a

SPORT

Biciklijada
i rolerijada

6.10.2012.

Sudjelovali su:
Marta Marčelja
Antonela Ronjga
Marina Nikolić
Doris Đaković
Ivana Šimunović
Lara Milavić
Martina Trečić
Natalia Pomor
Nora Božić
Karla Lucić
Na rolerijadi je
1. mjesto osvojila
Lorena Jurišić.

Klizanje

17.12.2012. orga-
niziran je zajednički
odlazak 7a, 7b i 7c
razreda na klizanje u
grad Rijeku. Kliza-
lo je 90 učenika pod
vodstvom Vali Božić,
Marice Brala i Indira
Patljak. Bilo je ludo i
nezaboravno.

Dora Lucia Nujić 7. c

KROS

Dana 28. 02. 2013. na Trsatu na
heliodromu održao se kros. U
ženskoj ekipi bile su Lana Miho-
ljević, Ema Jokić Marčelja, Anto-
nia Džido, Anamari Romih, Petra
Vujović i Nora Božić. Osvojile su
3. mjesto u PGŽ. Mušku ekipu
predstavljali su Filip Jokić Marče-
lja, Drago Tokić, Halil Jaganjac,
Denis Hodžić i Dominik Erbež-
nik. Halil Jaganjac osvojio je 2.

mjesto pojedinačno, a sveukupno
su bili na 5. mjestu.

NOGOMET

Poluzavršnica u Mavrincima - dana 12. 02.
2013. na teren su izašli: Tokić, Ljevar, Zdunić,
Katić, Jokić Marčelja, Jusić, Šuše, Knežević,
Travaš, Omerdić, Kata, Lazić, Jaganjac, Marić,
Erbežnik, Hodžić, Babić i Ravlić. Osvojili su
5. mjesto u županiji. Nisu se uspjeli plasirati u
završnicu PGŽ jer su izgubili od Bakra i Fran-
kopana

ODBOJKA

Dana 25. 02. 2013. održalo se školsko natjecanje iz
odbojke. Na parket dvorane u Mavrincima izašle su:
Čargonja, Lučić, Vratović, Šegota, Jelaš, Matijević, Ra-
vlija i Milardović. Završile su na 5. mjestu.

PLIVANJE

Dana 22. veljače 2013. na Bazanima Kantrida
održalo se školsko natjecanje u plivanju. Našu
školu su zastupali Marko Marohnić, u stilu
kraul - završio 11., Rene Brmalj, u stilu leptir
također završio 11., Filip Škopić, u stilu prsno
13., Antonio Šipić u stilu leđno 8. Sveukupno
su osvojili 8. mjesto.

Ritmičarke Nicol Biga, Doris Brčinović, Mar-
ta Marčelja, Doris Đaković, Antonela Ronjga
i Lara Milavić nastupile su na Matejnj 2012.
Bile su pozvane od dječjeg vrtića Zvoničica. Uz
naše ritmičarke nastupili su i zborovi.

KOŠARKA Ž

Dana 26.02.2013. u dvorani na Kastvu na teren su istrčale košarkašice: Anamari Romih, Antonija Džido, Eliana Makovac, Ema Jokić Marčelja, Lucija Marinović, Nora Božić, Petra Vujović, Brigita Katić, Mia Tomljanović, Laura Bundalo, Ivana Šimunović, Sara Šogolj, Petra Baždarić, Lorena Krakić, Natalia Pomor, Dora Lucija Nujić i Stella Jurča. Djevojke su pobijedile sve utakmice do sad i kreću dalje u finale.

Dana 15.03. u dvorani na Kastvu održalo se finale. Naše djevojke su se borile kao lavice i na kraju osvojile 1. mjesto u županiji. Bravo!

KOŠARKA M

Dana 15.03.2013. u sportskoj dvorani u Kastvu održalo se školsko natjecanje iz košarke. U našoj školskoj ekipi bili su sljedeći učenici: Filip Jokić Marčelja, Karlo Ninić, Marin Spahić, Zvonimir Klasan, Ivan Buterin, Luka Prpić, Viktor Antunović, Ivan Zdunić, Halil Jaganjac, Roko Krmpotić, Marin Žilić, Filip Starčević, Gabriel Omerdić, Adrian Grbac, Lovro Krapić, Bruno Topić i Juraj Starčević. Dečki su prošli dalje i predstavljat će našu školu i u finalu.

Dana 15.03.2013. u dvorani na Kastvu održalo se županijsko natjecanje. Naši su dečki završili 2. u županiji.

RUKOMET M

U sportskoj dvorani na Zametu održalo se školsko natjecanje iz rukometa. Našu školu predstavljala je ekipa: Halil Jaganjac, M. Starčević, B. Marijanović, M. Blažević, D. Erbežnik, I. Zdunić, L. Volarić, L. Starčević, L. Saršon Zorić, A. Slavić, M. Mataija, P. Martinović, L. Spinčić, N. Čuković i G. Omerdić.

Dana 13.03.2013. u sportskoj dvorani na Zametu održalo se finale u rukometu. Naši dečki osvojili su 2. mjesto u PGŽ. Bravo dečki!

RUKOMET Ž

Dana 05. 03. 2013. u Opatiji održalo se školsko natjecanje iz rukometa. Našu školu su predstavljale rukometašice: Emanuela Martinović, Veronika Tibljaš, Lana Miholjević, Petra Vujović, Ivana Šimunović, Antonela Ožanić, Marta Marčelja, Antonia Džido i Anita Filčić. Nažalost nisu prošle dalje.

STOLNI TENIS

Dana 30. 01. 2013. u Voloskom održano je natjecanje u stolnom tenisu. Našu su školu predstavljali: Marin Spahić, Dino Šimić, Edin Šušić, Vito Marić.

STRELJAŠTVO

Dana 03. 03. 2013. u dvorani 3. maj održalo se školsko natjecanje u streljaštvu. Našu školu predstavljale su dvije učenice: Ivana i Martina Zdjelar.

Natjecanja - ŠŠD - Malik šk. god. 2012./2013.

Voditeljica: Vali Božić

Poluzavršnice – završnice

Rukomet (M) 2. mj. Primorsko - goranske županije

Jaganjac, Starčević, Spahić, Marijanović, Blažević, Erbežnik, Zdunić, Volarić, Čuković, Saršon – Zorić, Slavić, Martinović, Mataija i Spinčić

Košarka (M) 2. mj. Primorsko – goranske županije

Klasan, Buterin, Jokić, Marčelja, Ninić, Prpić, Antunović, Zdunić, Jaganjac, Krmpotić, Zilić, Starčević, Spahić, Omerdić, Grbac, Krapić i Starčević

Košarka (Ž) – Prvakinje županije Primorsko – goranske

Romih, Džido, Jorkić – Marčelja, Marinović, Božić, Vujović, Katić, Tomljanović, Bundalo, Šimunović, Makovac, Šogolj, Baždarić, Krakić, Nujčić i Pomor

Košarkašice ŠŠD Malika bile su u Gospiću 15.04.2013. na međuzupanijskom natjecanju gdje su odigrale utakmice: ŠŠD Malik – ŠŠD Karlovac (55:36)

Tada su izborile finale gdje su igrale protiv ŠŠD Velebita (Gospić) – ŠŠD Malik (Viškovo) (33:48)

te stekle pravo odlaska na Državno natjecanje prvenstava Saveza Školskih Športskih Društava Republike Hrvatske koje će se održati od 28., 29. i 30. travnja u Poreču.

Poluzavršnica Državnog prvenstva iz košarke OŠ

Gospić, 15. 04. 2013.

Ženske košarkaške ekipe iz Karlovca, Gospića, Pule i Viškova su u ponedjeljak 15. 04. 2013. odmjerile snage za odlazak na završnicu Državnog prvenstva u košarci.

Prva utakmica se odigrala između ekipe Malik iz Viškova i ekipe iz Karlovca, a druga između ekipe Velebit iz Gospića i ekipe Vidikovac iz Pule.

Treću utakmicu igrale su ekipe Vidikovac i ekipa iz Karlovca za treće mjesto. U toj utakmici pobjedu je odnijela ekipa iz Karlovca, a djevojke iz ekipe Vidikovac su otišle bez medalje.

Najvažnija utakmica za 1. mjesto se odigrala između ekipe Malik i ekipe Velebit. Obje ekipe su morale dati najbolje od sebe. Ekipa Malik je na teren istrčala puna motivacije koju su im dali treneri Franjo i Marin, profesorica Vali i navijači i, iako su djevojke iz Gospića bile fizički jače, nisu ih spriječile da znanjem, trudom i željom dobiju utakmicu rezultatom 48:33.

Atletika

Atletika: na stadionu Kantrida 10.04.2013. učenici i učenice pokazali su svoje znanje na Županijskom natjecanju, a je sudjevalo tridesetak učenika.

Atletika (Ž)

štafeta 4 x 100 – Božić – Romih – Džido – Vujović osvojile su 2. mjesto PGŽ.

300m Petra Vujović osvojila je 3. mjesto PGŽ

kugla (Ž) Matea Šeketa 2. mjesto PGŽ

Atletika (M)

1000 m Halil Jaganjac 1. mjesto PGŽ

kugla (M) Alan Slavić 2. mjesto PGŽ i Gabriel Omerdić 3. mjesto PGŽ

Na državnom prvenstvu u Poreču 28. – 30. travnja 2013. djevojke su spremno izašle na teren pobijedivši u razigravanju ekipe iz Siska i Vodica. U polufinalnoj utakmici sa svega nekoliko koševa razlike izgubile su od ekipe OŠ „Ivanec“ iz Čakovca. No, uslijedila je utakmica za treće mjesto u kojoj su ponovno odmjerile snage s Vodičankama i još jednom pobijedile te zaslužno osvojile treće mjesto.

CRVENI KRIŽ

U subotu 16. 03. 2013.god. u OŠ „PEĆINE“ održano je natjecanje iz Crvenog križa. Sudjelovale su osnovne i srednje škole te učenički domovi. Sveukupno je bilo 20 skupina. Natjecanje se sastojalo od pismenog dijela koji je obuhvaćao znanje iz prve pomoći, prava djeteta i ljudskih prava, Ženevske konvencije i povijest hrvatskog Crvenog križa. Drugi dio natjecanja sastojao se od praktičnog dijela – pružanja prve pomoći.

Ekipu naše škole predstavljali su: Valentina Granić, Lorena Draguljić, Brigita Katić, Veronika Tibljaš i Karla Lucić. U pratnji im je bio i Filip Čuturić, a mentorica učiteljica Marica Brala. S obzirom da su druge škole predstavljali učenici 8. razreda, mi smo bile najmlađe i nadamo se da ćemo iduće godine ostvariti bolji rezultat.

Valentina Granić 7. a

Dan planeta Zemlje 22. 4. 2013.

Učenici naše škole posjetili su izložbu slika u Filodramatici povodom Dana planeta Zemlje. U suradnji s društvom Naša djeca tom prigodom održana je i prezentacija „Onečišivači zraka“. Evo što smo iz nje naučili.

Prirodni izvori koji onečišćavaju okoliš su: vulkani, požari, pustinjski vjetar

NEPOKRETNi: termoelektrane, tvornice, kotlarnice

POKRETNi: prometna sredstva

Učinci zagađenosti: 1. smanjenje vidljivosti

2. negativno djelovanje na materijale, biljke, životinje i zdravlje ljudi

Glavni onečišivači zraka: dioksid, dušični dioksid, ugljični dioksid i

monoksid, ozon

Ekološki problemi koji nastaju: efekti staklenika, kisele kiše, ozonske rupe

Pelud: biljke otpuštaju veliku količinu peluda, a on u zraku uzrokuje alergije

Ambrozija je jedna od opasnih biljaka koja izaziva jake alergije

Govori se da će za 100 godina na Zemlji biti 10 milijardi ljudi!

U početcima naselja čovjeku je ograda služila kako bi divljinu zaštitio, a danas kako bi divljinu zadržao za sebe!

PRIRODU ČUVAMO: edukacijom, istraživanjem, zaštićenim područjima

Nina Mrvić 6. d

Dan planeta Zemlje

- PROJEKTNI DAN ŠKOLE

22. 4. 2013. u našoj školi već tradicionalno se održavaju brojne aktivnosti. Prvi sat se odvijao kviz po razrednim odjelima gdje su učenici pokazali znanje iz prirode, biologije, kemije, vjeronauka i ekoloških područja. Svi učenici natjecatelji su se osjećali kao pobjednici jer su pokazali hrabrost predstavljati svoj razredni odjel. Drugi i treći sat učenici su u učionicama sa svojim razrednicima izrađivali plakate od likovnih i literarnih radova, uređivali učionice, a zatim slušali predavanje na temu "RAZVRSTAVANJE OTPADA" koju su održali predstavnici "Kriznog Eko Stožera Marišćina". Navednim aktivnostima 19.04.2013. prethodila je i akcija sakupljanja starog papira u cilju razvijanja ekološke svijesti naših učenika, djelatnika i svih mještana naše općine.

MČČO

10. svibnja 2013. našoj je školi dodijeljen ZLATNI EKO STATUS

Dan VODA 22. 3. 2013.

U suradnji s društvom Naša djeca nekoliko učenika naše škole u pratnji učiteljice Marice Brala posjetili su izložbu na temu „VODA“ u Filodramatici. Toga dana su posjetili i Zavod za javno zdravstvo gdje su obilazili laboratorije, slušali predavanja na temu Voda - izvori pitke vode, Uređaji za pročišćavanje voda, Čistoće naših plaža i još puno toga. Nakon toga dijela učenici su pokazali likovne kreativnosti pri čemu su od različitog otpada izrađivali ukrasne predmete.

MČČO

Intervju s članicom udruge Silvanom Vozila

1. Kada je i zašto osnovana Udruga Krizni Eko Stožer Marišćina?

Inicijalni je poticaj za osnivanje Udruge bila borba protiv nesnosnog smrada u kojem su se Općina Viškovo i dio grada Rijeke gušili tijekom ljeta 2012. godine. Međutim, kako su se članovi Udruge pobliže upoznavali sa sumnjivim detaljima planirane izgradnje županijskog centra za gospodarenje otpadom Marišćina i općenito katastrofalnim "sustavom" za gospodarenje komunalnim otpadom u Primorsko – goranskoj županiji, tako je djelovanje Udruge obuhvatilo i druge ekološke, pravne i edukacijske aktivnosti s ciljem zaštite zdravlja ljudi i očuvanja okoliša, a s posebnim naglaskom na zaštitu pitke vode na širem riječkom području. Udruga Krizni Eko Stožer Marišćina (KESM) formirana je s osnovnim ciljem zaustavljanja postojećeg primitivnog modela manipuliranja smećem na području Općine Viškovo.

2. Koje su do sad akcije sprovedene i s kojim uspjehom?

Udruga je do sada provela veliki broj raznih akcija počevši od organizacije prosvjednih akcija protiv formiranja primitivnih smetlišta i za očuvanje izvora pitke vode u Viškovu i Rijeci, preko podrške akcijama građanskog neposluha na blokadi smetlišta Marišćina koju su spontano organizirali mještani općine Viškovo, pa do postavljanja prosvjednih transparenta tijekom održavanja sjednica lokalne samouprave i državne uprave.

Zajedno sa srodnim udrugama („Opstanak“ iz Karlovca, „Rast Zagore“ iz Lečevice, „Zmajevac“ iz Unešića, „Lijepa naša“ iz Ploča, GIZZO iz Kaštela) pokrenuli smo ustavno sudski postupak kojim tražimo da Ustavni sud poništi sporni Pravilnik kojim se dopušta smještanje mjesta za gospodarenje otpadom u neposrednoj blizini vodozaštitnih područja. Redovito pratimo kako se smeće sada odlaze i kroz stalni nadzor i komunikaciju s državnim službama pokušavamo sve nepravilnosti pravno sankcionirati. Stalnim primidžbenim aktivnostima i komunikacijom s medijima putem redovitih press konferencija nastojimo obavijestiti javnost o svim nepravilnostima i tako izvršiti dodatni pritisak na nadležne institucije da konačno krenu s provođenjem modernog sustava gospodarenja otpadom koji promoviramo te napuste skupi, zastarjeli i ekocidni sustav mehaničko – biološke obrade nerazvrstanog smeća koji se uporno promovira kroz projekt ŽCGO Marišćina.

Jedno od postignuća kojim se najviše ponosimo su i promocijske i komunikacijske aktivnosti koje su rezultirale pristankom KD Čistoća d.o.o. da naruči i financira "Studiju ekološki zasnovanog sustava gospodarenja komunalnim otpadom grada Rijeke s okolicom".

Jako smo angažirani i na edukativnim radionicama kojima promoviramo ekološki zasnovan sustav gospodarenja otpadom.

3. Jesu li ostvareni preduvjeti za ostvarenje projekta odvojenog prikupljanja otpada u domaćinstvima?

Smatramo da je jedina prepreka provođenju projekta odvojenog prikupljanja otpada u Rijeci i riječkom prstenu nesposobnost i neodlučnost lokalne samouprave te parcijalni politički i financijski interesi koji guraju tehnološki zastarjeli, skup i ekocidan projekt mehaničko-biološke obrade nerazvrstanog smeća kroz primjenu skupih uvoznih strojeva koji će građane naše Županije koštati 88 milijuna EUR. Nasuprot tome ulaganje u ekološki zasnovan sustav gospodarenja otpadom deset je puta jeftinije i donosi godišnji prihod od prodaje ili obrade prikupljenih sekundarnih sirovina kojim se ulaganje može ispaltiti već nakon četiri godine.

4. Postoji li lakši način?

Postoji li lakši način od odvojenog prikupljanja otpada? Pa "najlakše" je sav otpad strpati u jednu vreću (napraviti od njega smeće), baciti u kontejner za smeće i zaboraviti da se sve što smo bacili nakon toga odlaze u naš okoliš. No takav nam se "lakši" način potom osvećuje kroz zagađenje tla, vode i zraka. Također, takvim "lakšim" načinom u nepovrat gubimo silne količine vrijednih sirovina. Prema izračunima u Studiji ekološki zasnovanog sustava gospodarenja otpadom za Grad Rijeku i okolicu prodajom odvojenih sirovina iz otpada može se godišnje ostvariti prihod od preko 12 milijuna kuna. To znači da godišnje u smeće koje se istresa na primitivno smetlište Marišćina bacimo preko 12 milijuna kuna vrijednih sirovina.

5. Mislite li da će ovaj način razdvajanja biti prihvaćen od strane stanovništva?

Jasno, ekološki sustav odvajanja otpada treba obuhvatiti sve građane pa tako i onaj manji dio koji nema interesa za odvajanje otpada. Smatramo da je neophodno potrebno uvesti mjere koje će demotivirati pojedince koji otpad ne žele odvajati, nego svo pomiješano smeće istresti u istu kantu za smeće. Budući da se obrada takvog nerazvrstanog smeća odvija u posebnim sortirnicama, što izaziva dodatne troškove, naplata troškova odvoza smeća prema volumenu nerazvrstanog smeća je sigurno vrlo efikasna metoda kojom će se i takve pojedince „motivirati“ da odvajaju otpad.

Naravno, odvojeno prikupljanje otpada ne može se uspostaviti preko noći. Uz kvalitetnu edukaciju i efikasnu kontrolu sustav se može provesti u roku nekoliko mjeseci i kasnije dodatno usavršavati.

6. Kada će se postaviti kante za otpad?

Odgovor na ovo pitanje je zapravo u nadležnosti lokalne samouprave, dakle Općine Viškovo, Grada Rijeke i ostalih općina i gradova riječkog prstena, te komunalnog društva Čistoća d.o.o. Dakle, uvođenje sustava odvojenog prikupljanja otpada može početi čim lokalna samouprava odluči da taj sustav želi uvesti.

7. Koliko često će se kante prazniti?

Studija ekološki zasnovanog sustava gospodarenja komunalnim otpadom grada Rijeke s okolicom predviđa da se reciklabilne tvari (plastika, staklo i metal) te papir i karton odvoze jednom tjedno. Biorazgradivi otpad bi se odvozio tri puta tjedno tijekom ljetnog i jednom tjedno tijekom zimskog perioda. Ostalni otpad odvozio bi se jednom u dva tjedna.

8. Gdje će ljudi stavljati opasni otpad?

Na teritoriju Republike Hrvatske trenutno ne postoje pogoni koji bi mogli obrađivati opasni otpad, pa je posve izvjesno da će se taj dio otpada morati privremeno skladištiti te potom izvoziti na daljnju obradu u inozemstvo, barem do onoga trenutka kada Republika Hrvatska izgradi postrojenje koje će moći obrađivati opasan otpad.

Važno je istaknuti kako je trenutno stanje sa odlaganjem opasnog otpada zaista alarmantno. Naime, opasni se otpad istresa na smetlišta pomiješan s neopasnim komunalnim otpadom. dakle uopće se ne odvaja iz komunalnog otpada i gotovo sav završava na našim primitivnim odlagalištima (u našoj neposrednoj blizini to je donedavno bio Viševac, a trenutno je Marišćina).

9. Kako sortiranje otpada može smanjiti količinu otpada na odlagalištu za čak 70%?

Kada se sagleda sastav komunalnog otpada (biootpad 42%, papir/karton 22%, plastika 12%, staklo 6%, metali 1%, opasni otpad 1%, tekstil 3%, ostalo 13%) jednostavnim zbrajanjem dolazimo do sljedećih podataka:

- odvojimo i kompostiramo biootpad (42%)
- odvojimo za reciklažu papir/karton (22%), plastiku (12%), staklo (6%) i metale (1%), smanjujemo količinu otpada koja ide na odlagalište za čak 83%.

Intervjuirale: Sara Jelaš i Lucija Glad 8. c

Učenici i njihovi mentori na natjecanjima

UČENIK/CA	MENTOR/ICA	PREDMET	RAZINA
Lucija Glad 8. c	Tatjana Makovac	Lidrano	ŽUPANIJSKA
Luka Skitarelić 8. c	Tea Varlaj	Engleski jezik	ŽUPANIJSKA
Sara Jelaš 8. c	Tea Varlaj	Engleski jezik	ŽUPANIJSKA
Marko Marohnić 7. a	Marica Brala	Biologija	ŽUPANIJSKA
Dora Lucia Nujić 7. c	Marica Brala	Biologija	ŽUPANIJSKA
Mia Nujić 4. a	Mile Basta	Matematika	ŽUPANIJSKA
Šimun Petar Tuftan 4. a	Mile Basta	Matematika	ŽUPANIJSKA
Ivan Marković 4. c	Mile Basta	Matematika	ŽUPANIJSKA
Mateo Bencek 5. a	Nataša Maričić	Matematika	ŽUPANIJSKA
Filip Škopić 5. b	Nataša Maričić	Matematika	ŽUPANIJSKA
Luka Čepić 6. a	Nataša Maričić	Matematika	ŽUPANIJSKA (1.)
Antonela Ožanić 6. b	Nataša Maričić	Matematika	ŽUPANIJSKA
Anton Frlan 8. a	Ines Kovač	Matematika	ŽUPANIJSKA
Luka Skitarelić 8. c	Ines Kovač	Matematika	ŽUPANIJSKA
Ivan Buterin 8. c	Ines Kovač	Matematika	ŽUPANIJSKA
Zvonimir Klasan 8. c	Ines Kovač	Matematika	ŽUPANIJSKA
Dora Lucia Nujić 7. c	Nenad Cvijanović	Kemija	ŽUPANIJSKA
Nina Filipović 8. c	Iva Gržinčić Aurer	Povijest	ŽUPANIJSKA
Sara Jelaš 8. c	Iva Gržinčić Aurer	Povijest	ŽUPANIJSKA
Nikolina Kožul 8. c	Iva Gržinčić Aurer	Povijest	ŽUPANIJSKA
Dora Lucia Nujić 7. c	Bojana Kovačević Ivanišević	Povijest	ŽUPANIJSKA
Marija Marković 6. c	Indira Patljak	Geografija	ŽUPANIJSKA
Stipe Veršić 5. a	Milana Jakšić	Informatika	ŽUPANIJSKA
Mihal Malkoč 8. a	Milana Jakšić	Informatika	ŽUPANIJSKA
Karlo Vesel 8. c	Milana Jakšić	Informatika	ŽUPANIJSKA
Luka Skitarelić 8. c	Milana Jakšić	Informatika	ŽUPANIJSKA
Antonia Buterin 6. b, Antonela Ožanić 6. b Dora Lucia Nujić 7. c, Anamarija Babić 7. c	Vesna Drmić	Vjeronauk	ŽUPANIJSKA
Vedran Brnčić 7. b, Stella Jurča 7. b Karla Lucić 7. b	Jasna Pipinić	Debata	ŽUPANIJSKA

